

Kuopion strategisen metsäsuunnitelman päivittämiseen liittyvä osallistava kysely – avoimet vastaukset

Sisällys

Kysymys 1: Pitäisikö Kuopion kaupungin omistamia metsiä hakata enemmän vai vähemmän kuin tähän asti puunmyyntitulojen näkökulmasta?.....	2
Kysymys 2: Tulisiko vanhoja metsiä virkistyskäytön ja tuhoriskin näkökulmista olla enemmän vai vähemmän kuin tällä hetkellä?.....	18
Kysymys 3: Tulisiko lehtipuuston osuutta lisätä tai vähentää?	33
Kysymys 4: Tulisiko vanhojen metsien ja lahopuiden määrää lisätä tai vähentää?	46
Kysymys 5: Onko kaupungin metsiä suojeltu riittävästi vai tulisiko kaupungin metsiä suojella nykyistä enemmän?.....	60
Kysymys 6: Tulisiko jatkuvan kasvatuksen menetelmien käyttöä lisätä tai vähentää?.....	74
Kysymys 7: Pitäisikö kaupungin metsien vanhojen metsien puustoa uudistaa nykyistä enemmän metsien hiilinielun tehokkuuden parantamiseksi?	88
Kysymys 8: Tulisiko hiilinielutavoite asettaa vielä kunniahimoisemmaksi vai riittääkö metsille asetetun tavoitteen toteutuminen tässä vaiheessa?	103
Kysymys 9: Onko oikein ja järkevää, että kaupunki varautuu tuleviin vuosiin varaamalla alueita/metsää kaupungin kasvua ja tulevia tarpeita varten ja metsiä hoidetaan/muokataan tulevaa käyttötarkoitusta varten?.....	116
Kysymys 10: Millaisia muita odotuksia sinulla on kaupungin metsien hoidon periaatteiden osalta tai mitä muuta kerrottavaa sinulla on juuri tällä hetkellä kaupungin metsistä?	131

Kysymys 1: Pitäisikö Kuopion kaupungin omistamia metsiä hakata enemmän vai vähemmän kuin tähän asti puunmyyntitulojen näkökulmasta?

Mielestäni on tärkeää, että myyntituloista saadaan rahaa kaupungin kassaan.
Metsä tuottaa jatkuvasti arvoa sellaisenaan.
Metsät ja vanhat puut ovat tärkeitä. Etsitään rahat sairaanhoitajien palkkoihin muualta kuin luontoa uhraamalla
Hyvin hoidettu metsä on monimuotoinen ja kaunista katseltavaa
Metsien monimuotoisuus on ensisijaista
Jo tällä hetkellä tuntuu metsät häviävän kuopion alueella kun niitä hirmu vimalla kaadetaan nurin, ois hienoa että kaupunkii/ympäristöön jäisi hienoa metsää eikä joka kulmalla vastassa ole betonia/asfalttia/hakkuuaukkoja
Kun minua ***** , minä menen metsään kävelylle. Kun minua ahdistaa, menen metsään kävelylle. Kun tekee mieli purkaa energiaa(juosta), menen metsään juoksemaan. Kun tekee mieli virkistäytyä, menen metsään. Ei sinne metsään voi mennä jos te olette hakanneet ne pois.
Olisko puustoltaan Suomen vanhin metsä vielä joku päivä matkailuvaltti Kuopiolle.?
Kaupunkialueen lähellä vanhojen metsien virkistysarvo on merkittävä. Kaupungin laajenemissuunnissa ja haja-asutusalueilla hakkuuta voisi maltillisesti tehostaa. Metsätalous ei kuitenkaan ole kaupungin ydintoimintaa, ja se tulisi ajatella ensisijaisesti metsänhoidollisesta, ei taloudellisesta näkökulmasta.
Virkistyskäyttö etusijalle
Ei avohakkuita, vain harvennusta
Vanhoja Aarniometsiä ei Suomesta enää juuri, ehkä 2070 se voisi olla myyntivaltti, retkeilykohde tai luonnon suojelualue.
Kuulostaa siltä, että vanhojen metsien hakkuut voisi hoitaa jatkuvan kasvatuksen menetelmin ainakin joiltakin osin. Jos on vanhaa metsää, luulisi seassa kasvavan uutta luinnostaan.
Kaupungin tulee huomioida metsien käytössä muutkin kuin taloudelliset näkökulmat ja etsiä tasapaino metsien talouskäytön, virkistyskäytön ja luonnon monimuotoisuuden turvaamisen välille. Luonnon arvostus kasvaa varsinkin nuorempien keskuudessa, ja jos Kuopio haluaa säilyä muuttovoittoisena kaupunkina, tulee tämän näkyä myös kaupungin strategiassa. Vuoden 2018 nuorisobarometrin mukaan nuorten suurin tulevaisuutta koskeva huoli on ilmastonmuutos. Voimistuva luontokato kirii kovaa vauhtia tämän rinnalle.

Siksi on syytä katsoa pitkälle tulevaisuuteen, panostaa ympäröivän luonnon hyvinvointiin ja etsiä ratkaisut talousongelmiin muualta.

Kokonaistilavuus ei kerro miten ja minne hakattavat alueet sijoittuvat. Esimerkiksi ovatko suurimmat mottimäärät myös luonnon monimuotoisuuden kannalta merkittävimmissä paikoissa.

Kuopiolla on varaa olla esimerkkinä muille metsänomistajille ja kunnille, siinä, että metsät voivat olla muutakin kuin hakattavaa puupeltoa.

Puunmyyntulot kestävästi osa kaupungin taloutta

Kysymys on johdatteleva ja älytön. Puita ei voi kaataa eri näkökulmista, ne voi vain kaataa tai olla kaatamatta. Ainahan rahalle tarvetta löytyy, mutta vanhojen metsien arvo on jotain muuta.

Kaupungin metsät tulisi säilyttää virkistymetsinä ja suojella niistä suurin osa. Esimerkkinä Vuorilampi-Neulaniemi-alue tulisi suojella kokonaisuudessaan.

Kaupungin metsät tulisi säilyttää virkistymetsinä ja suojella niistä suurin osa. Esimerkkinä Vuorilampi-Neulaniemi-alue tulisi suojella kokonaisuudessaan.

vähemmän, sillä liian aikaisin hakatusta puusta ei saa edes hintaa.

Jos metsiä hakataan nykyiseen tahtiin, tulee pääsääntöisesti käyttää jatkuvan kasvatuksen metsänhoitomenetelmää ja aina virkistys- ja taajamametsissä. Metsäohjelma laaditaan tulevalle 50 vuodelle. Siltikään näissä esittelyteksteissä ole mitään mainintaa vanhojen metsien suojelusta. Meytsäohjelman tulee rakentua luonnon monimuotoisuus ja ilmastonmuutos huomioiden.

Hirvittävä imagotappio tehdä rahaa vanhoilla metsillä!

Runsaasti on hakkuita ainakin Karttulan tien varrella ja Syväniemellä. Kuka haluaa asua raiskiossa?

Kuopionkin on kannettava vastuunsa monimuotoisuuskadon suhteen, siksi vanhat metsät on jätettävä hakkaamatta.

Kaupunki on hakannut jo aivan riittävästi melulta, pölyltä ja valolta suojaavia metsiä ja puistoalueita. Kuopion kaupungin näyttää ulkopuolisten silmissäkin jo KÖYHÄLTÄ kaupungilta, koska puun tuotolla yritetään kerätä tuloja kaupungille. Onko Kuopion kaupunki tosiaan rahapulassa? Kohta tulee sanomista vesistön pilaamisesta Savilahden ja Neulalahden aluella, kun kaikki rapa ja muta valuu vesistöön VIHREÄN RAKENTAMISEN seurauksena. Tehkää edes joskus jotain oikein ympäristön suhteen.

Metsissä on, etenkin täällä lehtokeskusalueella, paljon muitakin arvoja kuin talousarvoja. Kysymys on erittäin johdatteleva. Monimuotoisuuskato on todellisuutta ja kaupungilla, yhteisöllisellä metsänomistajalla, on suurempi vastuu luonnosta, monimuotoisuudesta ja tulevaisuudesta.

-

Kaupungin tulee näyttää mallia monimuotoisuuden suojelussa

Metsiä, ja etenkin vanhoja metsiä, täytyy suojella ja siinä kaupungilla on hyvät mahdollisuudet onnistua. Taloudelliset hyödyt ovat toisarvoisia, kun voidaan välttää korvaamattoman luonnon tuhoaminen.

Ajattelen tässä ilmastovaikutuksia ja hiilineutraaliustavoitteita ja vastaan. Niiden vuoksi hakkuita tulee vähentää

Pienikin tulo uusiutuvasta tuotteesta on hyväksi

Ei ole mitään järkeviä perusteita jättää hyödyntämättä uusiutuvan raaka-aineen tuotto potentiaalia.

Metsät pitää säilyttää virkistytymiseen

Vanha sanonta: Kirves on kasvavan metsän paras ystävä.

Kaupungin kassaan lisää rahaa ja vanha puusto ei sido hiilidioksidia.

Ekologisesti kestävä metsien käyttö on kuntien/kaupunkien velvollisuus.

Metsillä on valtavasti merkitystä muunakin kuin puupinoina. Lopettakaa Puijon hakkaaminen!

Lisää myyntituloja vai lisää ilmastonmuutosta?.. Aika selvä asia pitäisi olla tämän kaupungille.

Pitäisi varmaan säästää vanhinta metsää tuleville sukupolville, ihmisikä on kovin lyhyt metsän ikään verrattuna. Harva meistä enää nytkään on nähnyt 300-vuotiaita mäntyjä.

Metsiä pitää hoitaa, mutta luonnollisia metsämaastoja tarvitaan.

Kaupungin metsäomaisuutta on tuhottu jo tarpeeksi kestävämmällä metsänhoidolla ja lyhytnäköisellä voitontavottelulla, joka ei sovellu metsäomaisuuden hoitoon.

Äkilliset strategiamuutokset näkyvät rajusti yhteisessä maisemassa ja sen virkistysarvoissa. Hakata voi ja täytyy, mutta kaupungilla on myös suurempi vastuu luonnon monimuotoisuudesta kuin yksityisillä metsänomistajilla.

Puunmyyntitulo ei ole mikään ratkaiseva tekijä Kuopion metsäpolitiikassa. Metsäpolitiikan tavoitteiden tulee olla tykkänään muuta kuin metsien taloudellinen hyödyntäminen.

Ihan isoimpia syitä miksi muutin takaisin Kuopioon ja miksi olen ollut ylpeä asuessani täällä, on kaupungin metsäisyys minkä näkee kun palaa matkoilta bussilla tai junalla, on ollut ihana palata kotiin puiden keskellä.

Sen mikä on mahdollista pilaamatta metsää ja ympäristöä. Hiilinielun, Maisemallisesti ja virkistyskäytön kannalta on tärkeää ettei puustoa kaadeta liikaa.

Uhanalaisia lajeja on metsissämme hakkuiden lisääntymisen, ja metsien hakkaamisen entistä nuorempana vuoksi yhä enemmän. Sen takia on tärkeää, että edes yhteisiä metsiämme hakataan niin, että siellä elävillä uhanalaisilla lajeilla on edes jonkinlainen mahdollisuus selviytyä, mitä niillä yksityismetsissä ei tällä hetkellä ole.

Luonnon monimuotoisuus tarvitsee vanhaa sekametsää, josta löytyy lahoppuustoa ja eri ikäkerroatumia

Edelleen vanhoja metsiä on liian vähän. Hakuut tulee tehdä metsäalueille, joilla ei ole suuria luontoarvoja.

Pystyssä olevan metsän merkitys kohdentuu kaupunkilaisten hyvinvointiin, ilmastonmuutokseen ja luonnon monimuotoisuuteen täsmällisemmin kuin ne tulot, jotka saadaan metsän myynnistä. Metsien rooli ilmastonmuutoksessa on luonnontieteellinen fakta, ei mielipidekysymys.

Keskimääräisen korkeasta iästä maassamme tarvitaan vanhoja metsiä. Vieläkin vanhempia kuin Puijolla. Luonnon monimuotoisuuden säilymiseksi. Yhteiskuntavastuuta.

Miksi lähimetsiä pitää hakata? Ne ovat meidän henkireikä!! Lähimetsämme on harvennuksen jälkeen täytynyt puolitoista metrisestä pajukosta. Helppokulkuisesta metsästä on tullut ryteikkö. Rahan takia tätä tehdään?

Päätäjien on ymmärrettävä, että kaikkea ei voi mitata rahassa. Tähän ryhmään kuuluu lasten, vanhusten ja metsän/luonnon hoito. Vertaaminen sairaanhoitajien palkkaamiseen kuvastaa kyselyn laatijan asenteellisuutta.

Ei missään tapauksessa pitäisi! Niiden puunmyyntiarvo on vain pieni rahallinen arvo, mutta niiden muu arvo (niin monelta kannalta katsottuna) on huomattavasti suurempi ja tuottaa loppujen lopuksi myös välillisesti rahallista arviota ihmisten terveyden ja hyvinvoinnin edistäjänä.

Manipuloiva kysymys. Ikään kuin sairaanhoitajien palkkaaminen ja metsien hakuut liittyisivät toisiinsa. Näillä asioilla ei ole käytännössä mitään tekemistä keskenään.

Kaupungin omistama metsän tärkein tarkoitus on parantaa ilmaa eikä tuottaa rahaa, vaikka sekin on tärkeä näkökulma.

Ilmastonmuutoksen ja biodiversiteettikadon torjumiseksi vähäisemmät hakuut ovat paikallaan.

Kuopion pitäisi hakata metsään vähemmän ja muutenkin metsän käsittelyssä pyrkiä turvaamaan luonnon monimuotoisuus ja virkistysarvot. Kuopio voisi myös suojella enemmän laitaa ja olla edelläkävijäkunta taistelussa biodiversiteettikatoa vastaan

Mikäli puustoa on hakattu maltillisesti ja vanhoja metsiä paljon, niitä kannattaa hakata enemmän metsän iän ja kunnon mukaan. Vanhaan metsään alkaa tulla tuholaisia ja lahoa, hiilinielu ei enää kasva. Jos metsää ei kaadeta, tuotot jäävät saamatta ja hiili vapautuu takaisin ilmakehään puun alkaessa lahota.

Metsiä tulisi hakata valikoideen huolehtien siitä, että myös vanhaa metsää on riittävästi

Luonnon monimuotoisuuden ja hiilitasapainon edistäminen vaatii enemmän metsien säästämistä.

Enemmän

mehtiä pitää olla

Kaupunkimetsän arvoa ei voi mitata vain puunmyyntituloilla.

Kysymys on todella johdatteleva, ja miten sairaanhoitajien palkat tähän liittyvät? Ja miten meidän ilmastotavoitteiden käy jos suunnitelma tehdään puunmyyntitulojen näkökulmasta?

Vanhoja metsiä eu ylipäänsä pidä hakata. Kuopion kaupunki voi profiloitua ympäristöystävällisenä metsänomistajana.

Hakkuita tulee vähentää ja kaupungin tulee siirtyä talousmetsissä jatkuvankasvatuksen metsänhoitoon. Luontoarvot ovat taloudellista hyötyä tärkeämmät yhteisissä metsissämme.

Tuloilla ei ole kovinkaan suurta merkitystä kaupungin taloudessa. Kaupungin taloudellisten tulostavoitteiden ei tule ohjata metsien hoitoa!

Mahdotonta vastata näkemättä kartalla missä metsät sijaitsevat, tai mikä on eri metsäalueiden kasvuvaihe. Totta kai tulojen näkökulmasta metssä kannattaa hakata, mutta kysymyksen asettelu ohjaa vain yhteen vastausvaihtoehtoon.

Mielestäni metsiä ei tulisi hakata vain puunmyyntituloja silmällä pitäen. Juuri on mediassa ollut esillä metsien arvo luonnon monimuotoisuuden kannalta - se on tärkeämpää kuin monenko sairaanhoitajan palkka metsänhakuulla katetaan.

Pidetään hakkuu samana kuin ennenkin, kuten sanoitte taloustilanne ei ratkea puita hakkaamalla. En halua asua loppupeleissä aavikolla, kun kaikki puut on hävinneet ympäriltä.

Vertaus sairaanhoitajien palkkaan on tahallisen ohjaileva ja harhauttava. Metsäluonnon systemaattinen hävitys ja terveydenhoidon rahoittaminen eivät ole vaihtoehtoja. Kyselyn laatijaa on ohjeistettu yhteiskunnallisesti hyvin arveluttavalla tavalla.

Vanhat metsät ei ole tehokkaimpia hiilinieluja
Koska taloustilanne on tiukka on rahaa otettava metsästä, mikäli se on järkevästi mahdollista. Toivottavasti päättäjät eivät lähde tanssimaan vihreiden pillien mukaan, koska heillä ei ole muuta tarkoitusta, kuin metsien rauhoittaminen.
Ainakin Pirttiniemessä on hengenvaarallisia vanhoja metsiä!
Puunmyynti ei pelasta kaupungin taloutta. Sen sijaan pidättäytymällä haukkuista lähestytään hiilineutraalius tavoitteita.
Metsätalous on tuskin kaupungin ydinbusinessistä.
Puunmyyntitulot kriittisiä kaupungin taloudelle
Kysymys on johdatteleva. Totta kai tuloja tulee enemmän, jos hakataan enemmän.
Yhteiskunta ei tarvitse metsästä ja puusta saatavaa tuloa, vaan metsien tulee antaa olla luonnontilassa tai antaa kehittyä omaa tahtiaan luonnontilaisen kaltaiseksi.
Hakkuiden pitäisi kohdistua vain niihin metsiin, joilla on vähäisimmät virkistys- ja luontoarvot
Kaupungin tulee pitää metsät tuottavassa kunnossa, sillä se on kaupungin asukkaiden, eli veronmaksajien etu. Metsiä ei saa päästää yli-ikäisiksi, jolloin niiden tuotto alenee. Suojelualueet ovat erikseen, ja niitä on jo riittävästi.
Pitäisi pyrkiä seuraamaan myös puun hinnan kehitystä ja huonon hintakehityksen aikaan voitava olla , myös myymättä.
Kuopion tulisi pitää huolta tärkeimmästä myyntivaltistaan eli puhtaasta luonnosta varjelemalla luontoa ja keskittämällä hakkuut talousmetsiin ja kaupunkialueella metsien luonnonpiirteet ja luontoarvot mahdollisuuksien mukaan säilyttäen ja avohakkuuta välttämällä
Kuopio laajentuessa myös kulut ja hoidettavien metsien määrä kasvaa, minusta ehdottomasti pitäisi lisätä puukauppaa mm. avohakkuilla. On myös positiivista jos pienet metsätkin hoidettaisiin kuntoon tulevaisuuden tuottojen turvaamiseksi
Hoidettu metsä tuottaa tulevaisuudessakin
Avohakkuista luopumalla, siirtymällä jatkuvaan kasvatukseen
Puunmyyntitulot tuskin pelastavat tämän kaupungin taloutta.
Kaupungin pitää huolehtia metsien pysyvistä, henkisistä arvoista esimerkkinä muille
Puun hakkuusta tulevat tulot ovat kuitenkin suhteellisen pieniä, varsinkin kun verrataan niitä metsien aineettomiin hyötyihin. Kuten ulkoilu, hiilinielut, eläimistö sekä ulkonäkö
Luontokadon ja ilmastokriisin syvetessä hakkuuta ei ole syytä lisätä. Puuraaka-aineen myynnistä koituvat tulot ovat lyhytaikainen ilo eikä metsien hakkuiden lisääminen ole nykyaikaista toimintaa. Kuopion

kaupungin kannattaisi sen sijaan satsata tulevaisuuden aloille, kuten päästöttömiin energianlähteisiin (aurinkopaneelit, tuulivoima) ja digitalisaatioon.

Hakkuita olisi hyvä tehostaa puuntuotantoon varatuilla alueilla, jolloin muille käyttömuodoille voi säästää omia alueita.

Metsän kannalta sopiva ja kestävä määrä, samalla virkistyskäytön määrän huomioiden (hakataan syrjemmältä, ei lähimetsiä muuten kuin harvennusmielessä).

Metsien virkistyskäyttö on arvokasta kuopiolaisten terveydelle. Sille on vaikea laskea eurohintaa mutta on varmasti suurempi kuin kertamaksu kaadetusta puusta.

Metsät ovat kuntalaisten yhteistä omaisuutta ja tärkeää virkistysaluetta - luonnon monimuotoisuudesta puhumattakaan. Onhan Kuopio hyvän elämän pääkaupunki jatkossakin?

Metsiä tulee hoitaa kestävästi, mutta samalla tehokkaasti

Puunmyynnillä ei kaupungin taloutta ratkaista.

Metsällä on paljon muitakin arvoja kuin vain rahallinen arvo.

Kuntaliitosten myötä on metsien pinta-ala kasvanut eli olettaisi, että voisi kaataa enemmänkin kuin aiemmin.

Kaupungin metsillä on korkeampi arvo luontoarvoissa kuin myyntihinnassa. Ainakaan kaupungin taloutta ei pidä yrittää pelastaa lisähakkuilla.

Metsien suojele luonnon monimuotoisuuden ylläpitäminen ja edistäminen on pitkällä tähtäimellä tärkein asia maapallon tulevaisuuden vuoksi.

Enemmän tuloja ja hiilinielu paranee

Sairaanhoitajien palkkaa ja luonnon monimuotoisuutta ei voi mielestäni rinnastaa. Myöskään myyntitulot eivät voi olla pääasia, vaan järkevä kokonaisuus, jossa varataan virkistysalueiksi ja suojelualueiksi siihen soveltuvia alueita. Myös puhtaasti talousmetsäkohteita voi tähän sisältyä, mutta mielellään FSC-sertifioituna, jolloin metsänhoidossa huomioidaan myös pesintäkausi, riista, suojavyöhykkeet.

Pohjois-Savon metsät ovat keskimäärin keskenkasvuisia, joten on hyvä, että kaupungilla on täyskasvuisia metsiä. Yksityisten metsien käsittelyä ei voi määrätä, mutta kaupungin metsissä voidaan ottaa huomioon täyskasvuisten metsien mahdollistama luonnon monimuotoisuus. Lisäksi ilmaston kannalta on hyvä, että

hiilivarastoja ei tässä vaiheessa muuteta kymmeniksi vuosiksi päästölähteeksi. Metsän kiertoaikaa pitäisi yleisestikin pidentää. Kaupungin tulot on hankittava muualta. Metsät ovat kuitenkin samalla edullisia virkistys ja hyötyliikuntapaikkoja, joka menetetään kymmeniksi vuosiksi avohakkuun jälkeen. Jatkuvan kasvatuksen hakkuiden osuuden toivoisi lisääntyvän, mutta kokonaishakkuiden määrän pitäisi nykyisestä laskea.

-

Parempi puun myynti tulonlähteenä kuin verojen nosto

Talousmetsiä on hoidettava taloudellisesti. Hakkuut on tehtävä ajallaan. Yhteistä omaisuutta pitää hoitaa niin että taloudellinen tuotto ja virkistyskäyttö molemmat toteutuvat.

Määrää tärkeämpi kysymys on, mitä metsiä kaadetaan. Vanhoja sekä virkistyskäytössä olevia metsiä pitää mieluummin suojella, eikä puista saatavien myyntitulojen tarve yksinkertaisesti saa mennä tämän edelle. Lisäksi Kuopion tulisi olla vahvasti mukana tutkimassa ja kokeilemassa jatkuvan kasvatuksen menetelmiä.

Metsät (hakkaamattomat) lisäävät kaupunkilaisten hyvinvointia ja se on syytä ottaa huomioon. Hyvävoimainen kuntalainen tarvitsee myös vähemmän terveyden huollon palveluita.

Totta, metsistä saadaan tuloja, mutta kaupungin tehtävänä on myös vaalia metsäluonnon monimuotoisuutta ja taloudellisen näkökulman painottaminen on väärä peruste hoitaa metsiä. Metsiä tulisi hoitaa niin, että omistuksessa on monimuotoinen ja jatkuvan kasvun metsä, josta on muutakin iloa kuin talousnäkökulma.

Ehdottomasti enemmän, sillä on työllistävä vaikutus moneen suuntaan ja metsiä pitää hoitaa.

Ei ainakaan taajaman alueella yhtään lisää.

Metsiä tulee hakata jo uusimisen vuoksi. Pystyyn kuolevasta metsästä ei enää tuottoa saada.

Kaupungin tulee olla edelläkävijä metsien virkistyskäytön ja suojelun osalta. Hakkuumäärien tulee olla hyvin maltillisia.

Kamalaksi on esim puistoalueen lähiöissä ja keskustassa jo hakattu. Lisäksi ihmiset nyrsivät puiden oksia saadakseen parempia näkymiä omin luvin. Puut toispuoleisia, raiskatun näköisiä . Kyllä surettaa . Onhan yleisesti tiedossa että ihminen kaupunkialueella tarvitsee rakentamatonta luonto ja puita ympärilleen, puilla terveydellinen kannalta suotuista vaikutus. Aiheesta löytyy kansainvälistä tutkimustietoa.

Ehdottomasti vähemmän

Kaupungilla jo nyt paljon vanhaa metsää. Mitä pidempään hakkuita näissä kohteissa odotetaan sitä pienemmäksi käyvät kantorahatulot puun laadun heikentyessä.

Puumäärä on varmana nyt aika kohtuullinen

Tätä varten käsittääkseni metsäomaisuutta on. Ja onhan aina rahalle tarvetta, isojen investointien rahoittamisessa. Ei tulisi niin suurta painetta joka vuotiselle veron korotuksille

Pitäisi miettiä keinoja luonnonsuojelun, monimuotoisuuden, hiilinielujen ja ilmaston kannalta kestävämpään metsänhoitoon.

Törkeän näköinen kaupunki tämä Kuopio. Minne vaan menee niin enemmän tai vähemmän tuhatta luonnontilaista metsää on vain jäljellä. Rannoilta vielä raastetaan pajutkin, jotka suojaavat rantoja juurillaan ja tarjoavat linnuille pesäpaikkoja.

Pihkainmäen valtavat kuuset varjostaa tontit

Luontoarvot ovat tärkeämpiä kuin raha.

Erityisesti vanhojen metsien pitäisi antaa kasvaa rauhassa, koska niissä luonnon monimuotoisuus on suurta. Lisäksi moni uhanalainen laji tarvitsee asuinalueekseen nimenomaan vanhoja puita.

Suomessa varttunutta puustoa löytyy nykyisin enää kaupunkimetsistä ja suojelualueilta. Suojelualueverkosto Etelä- ja Keski-Suomessa on erittäin harva (vain muutama prosentti maa-pinta-alasta), mikä on johtanut monien vanhoista metsistä riippuvaisten lajien rajuun taantumiseen. Kaupunkimetsien hoito tulisi suunnitella niin, että ne tarjoavat asukkaille virkistysalueita ja samalla turvaavat luonnon monimuotoisuutta. Hakkuiden vähentämisen kustannukset voidaan kattaa säästämällä esim. kaupungin viheralueiden hoidossa. Esim. Lehtoniemessä on asfaltoitu ulkoilupolkuja, mikä vaikuttaa veronmaksajasta järjettömältä. Säästöjä ei tarvitse tehdä sairaanhoitajien palkoista.

Ei, koska nyt covid on osoittanut että ihmiset retkeilee enemmän. Lisäksi metsät toimivat hiilinieluinä, se että muualla hakataan enemmän ei tarkoita että meillä kuopiossa pitäisi toimis samoin. Keskitytään luontoarvoihin- tämä on pidemmän ajan kestävä suunnitelma

Kaikkea ei voi mitata rahassa. Metsillä ja puustolla on paljon muutakin arvoa ihmisille kuin hakattuna.

Kuopio tuskin pysyy taloudellisesti pystyssä metsätuotolla ja kaupungin vetovoimaisuus/veronmaksajat vähenevät mainostetun luonnon hävitessä ja tullessa raikatuksi hakkuilla. Tätä kehitystä ovat tukemassa ympäristön yksityisomistuksessa olevien metsien samanlainen raiskaus.

Enemmän koska osa puista vanhenee pystyyn ja kaatuu tuulesa.

Puun arvo on rahassa pieni mutta metsän arvo monelle kuopion asukkaalle on mittaamaton. Suuret hakkuut minimiin. Myyntitulot tuskin on merkittäviä kpon talouden kannalta. 50 vuoden päästä aukoksi hakattu metsä ei rahassa paljon lämmitä. Jos taas antaa metsän kasvaa, saa ihmiset ja eläimet suojaisan ja monipuolisen elonpiirin.

Luonnon ja erityisesti metsäluonnon monimuotoisuuden tuhoamista vanhoissa metsissä ei voi perustella millään ihmisiin liittyvillä asioilla, kuten sairaanhoitajien palkalla. Tällaisia asioita ei tule verrata keskenään. Vähintäänkin osa metsähakkuista saaduista tuotoista on ohjattava luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseen ja uusien metsien istuttamiseen eikä antaa ymmärtää, että kaikki rahat hassattaisiin esimerkiksi ihmisten palkkoihin.

Kuopio voisi olla tässä esimerkillinen kansallisella tasolla, että huolehditaan, että vanhempaakin metsää on, joka turvaa luonnon monimuotoisuutta. Minusta kohtuutonta verrata juuri siihen, kuinka monta sairaanhoitajaa voidaan palkata, tällä näköjään yritetään vedota tiettyyn porukkaan, että halutaan enemmän hakkuita. Metsät vaalivat meidän kaikkien terveyttä, sekä mielenterveyttä (mikä hälyttävästi huonontunut) että ihan fyysistä terveyttä. Metsien virkistyskäytön lisääminen olisi ensiarvoisen tärkeää, saavutettavuutta voisi parantaa osalle ihmisryhmiä. Avohakkuuta ei saisi tehdä ollenkaan! Näitä yksityiset ihmiset tekevät jo ihan liikaa Savon alueella.

Metsiä pitää uudistaa, jolloin hiilinielu suurenee. Varsinkin vanhat kuusimetsät ovat iso riski tuholaisen takia ilmaston lämmetessä.

Liiallisuuksiin ei pidä mennä ja suojelualueet muistettava, mutta olisihan noita varaa hakata enmmänkin. Puun hinta on nyt korkealla, ja monet kaupungin metsät jo varsin ryteikköisiä

Myyntitulot ovat vain yksi argumentti, eikä aina se ratkaiseva.
Keskeiseltä kaupunkialueelta ei, muualta kyllä metsänhoidon tarpeiden mukaan
Tottakai, ei ole järkeä mädättää omaisuuttamme matojen ruuaksi. Talousmetsät on rahan tekoa varten. Suojelualueet on sitten säilömistä varten, ja ne on otettu huomioon loistavasti metsäsuunnitelmia tehdessä.
Kaupunki voisi pitää tavoitteena vanhan metsän suhteellisen osuuden lisäämistä. Aukkohakkuut virkistysalueelle eivät sovi. Vertaa Julkulanmäen aukko.
Niin kuin johdannossa sanottiin, tällä ei ratkaista taloutta. Hakkuiden lisääminen on lyhytnäköistä.
Vanhimmasta päästä voisi hakata vähän enemmän jatkuvan kasvatuksen keinoin.
Puunmyyntitulojen näkökulmasta ero peruslaskelmalla tehtyjen ja alle 50% puuston kasvusta tehtävien hakkuiden välillä ei ole merkittävä, kun tuotto ositetaan seuraavan viidenkymmenen vuoden ajalle vuosikohtaisesti. Metsänhakkuista ei ole asianmukaista arvoida yksinomaan puunmyyntitulojen näkökulmasta, sillä niistä voi monimuotoisempina ja luonnonvaraisempina tulla Kuopiolle välillisiä tuloja esimerkiksi turismin ja metsä- sekä puutuotejalostuksen mukana.
Talousmetsää voi kaataa, mutta muissa metsissä luontoarvot pitää huomioida ja jättää kaatamatta.
Kaupunkialueella ehdottomasti vähemmän ja harkitummin, välttämällä liikenteelle varattua tilaa. Olemassaoleva kaupunkimetsien jätettävä rauhaan.
Metsät pitää nähdä ensisijaisesti muuten, kuin tulonlähteenä. Niillä on merkitystä virkistymisen ja viihtyvyyden sekä ilmastonmuutokset torjumisen ja luonnon monimuotoisuuden ylläpitämisen kannalta.
Hakataan kestävästi ja arvostetaan maisemaa. Myös maiseman avaaminen on harkitusti oikein hyvä jotta kaunis vesistö näkyy.
Luonnonsuojelullisesta syystä ehdottomasti EI enemmän !
Kuopion tulee profiloitua Suomen luontopääkaupunkina. Valitettavasti alueella ei dijsitse yhtään aikuistenoikeasti vanhaa metsää, joten pari sataa vuotta hakkaa matta yhtään puuta auttaisi tavoitteeseen pääsyssä. Matkailijat saapuisivat ihmettelemään.
Metsät tärkeitä muun vuoksi kuin myyntitulojen takia
Puun myynnistä saatava tulo ei muodosta niin merkittävää osaa kaupungin tuloista, että sillä voitaisiin perustella hakkuista seuraavat virkistyskäytön kärsiminen ja luontoarvojen menetys.
Ilmastonmuutos, biodiversiteettikriisi ja metsien virkistyskäyttö ovat vahvat argumentit vanhojen metsien suojelun puolesta.
Ei tietenkään, pitää ymmärtää metsän arvo sekä maisemallisesti että ympäristön (ilmastonmuutos) puutos

Kysymyksen asettelu on mielestäni pielessä, koska siinä ei huomioida metsien merkitystä ja arvoa Kuopion asukkaiden virkistäytymiselle ja hyvinvoinnille ja että säilyttämällä sekä lisäämällä niiden virkistyskäyttöä voidaan säästää tuo sama 60-70 sairaanhoitajan palkka vähentyneinä käynteinä.

metsien tuotto kannattaa hyödyntää eikä antaa lahota

On tärkeää, että kaupungin lähellä on vanhoja metsiä

Tavallista maltillisempi metsien hakkaus on perusteltua mielestäni, sillä kaupungin omistamilla metsillä on myös muita kuin taloudellinen välinearvo (tämä tuodaan varsin mustavalkoisesti kysymyksessä esille). Nyt tosin taitaisi olla hyvä hetki myydä se, mitä lähivuosina olis tarkoitus.

Hakkuut syytä pitää ennallaan vanhan "Tapion metsähoitotaulukon" mukaan. Ei hakkuutta markkinatalouden mukaan.

Metä olkoot kaupungin yksi tulonlähde , niin se on muillekin metsänomistajille

Kasvua vastaavasti enemmän

metsän kasvun verran voi hakata

Liian paljon hakattu jo tähän mennessä

Tieten en minä ja tuskin kukaan "tavan" kaapuntilaenen on läheskään kaekkija kaapunnin mehtijä kierrellynnä. Joehennii piätehakkuukypsiin mehtiin mitä aekonaan satuin "eksymään", mielestäen olis voenna jo hakata. Joessaen paekoen varmaan olis enemmänii hakattavvoo, mitä nyt on tehty. Kaekkineesa amaatiimesesti kyllä hoejatte mehtijänne.

Kestävän metsätalouden harjoittaminen on tärkein asia. Hakkuut ovat selvästi pienemmät kuin puuston kasvu, niin suunnitelmallinen hakkuiden lisääminen talousmetsissä on sekä taloudellisesti että ekologisesti järkevää. Tälle lisätulolle on varmasti tärkeitä sijoituskohteita lasten ja vanhuksien parissa.

Nykyinen määrä on hyvä

Metsästä olisi tärkeää saada pikkuhiljaa jatkuvan kasvun metsä, ettei kaikkia puita kaadeta kerralla. Tästä olisi hyötyä myös pölyttäjille muiden eläinten lisäksi. Kuopion metsänkätön ei tarvitse olla tehokkainta, kunhan se huolehtii luonnon monimuotoisuudesta.

Kaunis metsämaisema kärsii liiasta hakkuuusta.

Törkeän johdatteleva kysymys. Kuinka edes kehtaatte tehdä tällaista "tutkimusta"?

Ekologisuuden ja ilmaston vuoksi vähemmän

Metsien myynnillä ei ratkaista kaupungin talousongelmia, mutta ne ovat kaupunkilaisille tärkeitä fyysisen ja psyykkisen terveyden lähteitä.

Kysymys oli laadittu härskin johdattelevasti. Metsänhakuista saatavat rahat eivät ole korvamerkittyjä sairaanhoitajien palkkaamiseen, eikä hakkuiden lisääminen lisää hoitajamääriä. Kysymyksessä ei tuotu lainkaan esiin hakkuiden lisäämiseen liittyviä haittavaikutuksia, kuten viihtyisyyden ja luonnon monimuotoisuuden kärsiminen.

Kaupungin pitää toimia esimerkkinä monimuotoisessa metsänhoidossa eikä toimi talous edellä
Hiilinvaraston kasvattaminen ja luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen

Kummallista ja asenteellista (vai ammattitaidotonta) johdattelua kysymyksenasettelussa.

Kaupungin metsät tulee kehittää hiilinvarastoksi ja virkistyskäyttöön sopiviksi. Puuntuotannollisia tavoitteita ei tule olla.

Mm. vanhusten hoito vaatii lisää resursseja.

Vähemmän, kunnan isät voi syödä vähemmän vuohenjuustoa kokouksissaan, sillä säästetään vuodessa 100 000 sairaahoitajan palkat.

Kuopiossa on hyvät liikunta- ja ulkoilumahdollisuudet. Avohakkuut vievät metsiltä hyvinvointiarvon. Vanhat metsät tukevat myös luonnon monimuotoisuutta.

Puita on kaadettu aivan tarpeeksi ja luonnon monimuotoisuutta tuhottu. Valtio voisi säästää paljonkin maksattamalla sopeutumiseläkkeitä takaisin entisiltä edustajilta jotka ovat rahaa tienanneet hirvittävän paljon ja etuutta nostaneet härskisti. Myös veroparatiisimahdollisuuden ja verokikkailun mahdollistavan lainsäädännön poistamisella rahaa saisi parempaan tarkoitukseen eikä vain epäisänmaallisten hyödyksi.

Metsiä on suojeltu ilmastonäkökulmasta aivan liian vähän ja nyt pitäisi lisätä suojellun metsän määrää ja rajoittaa hakkuita.

Talous ja kaupungin pitää tukea Kuopion Energian puupolttoaineiden saantia.

lältään vanhat ja biodivesiteeltiltään rikkaat metsät ovat voimavara kun puhutaan luontoarvoista matkailun ja hyvinvoinnin vinkkelistä!

Kuntamme voisi olla edelläkävijä metsien ja ylipäättään monimuotoisuuden saralla. Nyt lajikato on jo nopeaa, mikä luo uhkaa ihan normaalille ekosysteemin toiminnalle. Metsien käyttöä markkinoitava enemmän virkistys/hyvinvointi näkökulmasta.

Eli vähemmän, sillä meillä ei metsiä ole todellakaan liikaa. (Ja sairaanhoitajien palkat menee kyllä ihan eri pussista, kuin metsärahasta. Älytön vastakkainasettelu. Missä ratkaisukeskeiset kysymyksenasettelut?)

Kaupungin metsien hakkuissa on tärkeää ottaa huomioon monia muitakin asioita, kuin pelkät puun myyntitulot. Lähimetsät ovat kuntalaisille tärkeitä virkistys, marjastus ja sienestysalueita. Jos metsä hakataan pois kestää vuosikymmeniä ennen kuin se on taas kuntalaisten virkistyskäytössä. Avohakkuu tai taimikossa räppiminen ei kohota kenenkään mielialaa. Vanhat metsät ovat erittäin tärkeitä luonnon monimuotoisuudelle ja monille uhanalaisille metsälajeille. Kunnan tulee kantaa oma vastuunsa Suomalaisen luonnon suojelemisessa. Turku ja Jyväskylä ovatkin näyttäneet tästä hyvää esimerkkiä.

Suuria avohakkuuta tulee välttää (yli 2ha). Tärkempää on hakkuumuoto ja luonnonmonimuotoisuuden säilyttäminen. Sekametsää tulee suosia, lahoja pystypuita, raitaa, haapaa katajia ja vanhoja puita suosia. Metsällä on laajempi arvo kuin taloudellinen arvo.

Hakkuumäärää ei tulisi pyrkiä ainakaan jatkuvasti kasvattamaan.

Metsien erilainen hyvinvointikäyttö on tärkeää. Joten ei ainakaan enempää.

Myyntitulojen tuijottaminen on kestämatöntä kehitystä.

Lähtökohdiksi tulee ottaa eliölajiston monimuotoisuuden laajentaminen ja metsien virkistyskäyttö.

Luonto on kaupunkilaisten keuhkot ja voimavara, ei saa hakata

Kaupungin omistamia talousmetsiä pitäisi hoitaa jatkuvan kasvatuksen periaatteella ja pitää luontoarvot ykkössijalla

Kaupungin metsälle ei ole syytä asettaa tulostavoitetta. Metsän luontoarvo on kuntalaisille korkein arvo.

Elämme keskellä sukupuuttoaaltoa ja erityisesti monet vanhojen metsien eliölajit ovat uhanalaistuneet - jopa hömötiainen on nykyään punaisen listan laji! Samaan aikaan Suomessa hakataan metsää enemmän kuin koskaan. Tämä on täysin kestämatöntä ja anteeksiantamatonta. Kuopion ei tulisi halata metsää yhtään enempää kuin on ehdottomasti pakko!

Vähemmän!

Liekö näihin laskelmiin laskettu mukaan myös suojelualueiden puuston määrät? Miten kaupungin omistamien pelkkien talousmetsien puuston määrä vertautuu maakunnan tilanteeseen?

Kuopion tulisi olla edelläkävijä kaupunkimetsien säilyttäjänä ja kestävä metsätalouden toimijana. Se, että muut harrastavat ympärillä kestämatöntä metsätaloutta, ei ole perustelu lisätä hakkuuta lisätulojen toivossa.

Puun myynnillä ja hakkuilla haetaan vain nopeita voittoja kaikkien muiden arvojen kustannuksella, mutta hakkuumääriä lisäämällä ei millään tavalla saada kestävästi lisätuloja talousongelmiin. Eikä metsätalouden tehostamisen varaan pitäisi laskea lisämenoja.

Kaupunkilaiset eivät kunnolla hahmota hakkuumääriä kunnes se oma lähimetsä, lenkkipolun varsi tai marjametsä avohakataan eikä siitä pääse enää sitten nauttimaan loppuelämänsä aikana.

Metsien virkistys-, hyvinvointi-, viihtyvyys-, maisema- ja monimuotoisuusarvot ovat paljon tärkeämmät kuin lisähakkuilla saatavat lisätulot. Ne ovat korvaavattomat ja lyhytnäköisellä metsäsuunnittelulla ne ja Kuopion metsäinen vetovoimaisuus menetetään.

virkistyskäytön hyödyt ovat isommat kuin hakkuiden

Rahaa on syytä hankkia muuta kautta

Taustaselvityksessä vertaillaan Kuopion metsiä keskimääräiseen P-S:n maakuntametsään. Kaupunkimetsiin on laskettu luonnonsuojelualueet, jotka ovat metsätaloustalouden ulkopuolella. Näin kaupunkimetsien tilanne vääristyy todellisuutta paremmaksi. Kaupunkimetsille ovat ominaisia myös laajat ranta- ja muut suojavyöhykkeet sekä maisemapuut näin ollen esitetty kasvu on varsin teoreettinen ja sen perusteella tehdyt laskelmat johtaisvat helosti ylitehokkaaseen metsän käyttöön myös virkistysalueilla. Niin ikään on huomioitava Kuopion sijainti P-S/Kuopion lehtokeskuksen ydinalueella, jossa on tästä syystä poikkeuksellinen luonnon monimuotoisuus ja velvoite sen säilyttämiseen erityisen suuri. On epäasiallista vertailla erilaisia kunnallisia tavoitteita, kuten tässä jostain syystä sairaanhoitajien palkkoja harhaanjohtavasti tämän tyyppisen kyselyn yhteydessä.

Kysymys on huonosti muotoiltu ja se on johdatteleva.

Luvun 232 m3/ha ilmoittaminen kaupungin metsien keskimääräiseksi puumääräksi on tämän kysymyksen lähtötietojen yhteydessä harhaanjohtamista, koska luku sisältää luonnonsuojelualueet. Kysymyshän kuuluisi koskea nimenomaan niitä metsiä, joita on mahdollista hakata - luonnonsuojelualueilla ei tehdä metsänhoidollisia toimenpiteitä. Mikä siis on kaupungin metsien keskimääräinen kuutiomäärä, kun aineistosta poistetaan luonnonsuojelualueet? Sitä lukua voi halutessaan verrata Pohjois-Savon maakunnan taloustaloudessa oleviin metsiin (siitäkin aineistosta luonnonsuojelualueet tulee poistaa, jotta olisivat vertailukelpoisia). Toinen kysymys toki on, että miksi juuri tällainen verrokki on valittu. Pohjois-Savossahan on keskimäärin erittäin nuorta metsää, ja hyvin vähän esimerkiksi suojelualueita. Valtakunnan häntäpäätä ollaan siinä suhteessa.

Vastauksena siis: Puumyynnituloja voidaan vähentää, talousmetsien kiertoaika tulee pidentää ja lisää metsäalueita tulee kohdentaa suojeluun. Sari Sairaanhoidajan esille ottaminen tässä yhteydessä on erikoista. Kysymyksenasettelun tarkoitushakuisuus paistaa läpi.

Jos kerran Kuopiossa on pohjois-Savon lähes ainoat vanhat metsät, ne pitää ilman muuta suojella. Muilla ei enää ole mitään suojella.

Puiden kaatoa ei voida perustella vain niistä saatavan tulon perusteella, kun elämme ilmasto- ja luonnon monimuotoisuuskuusiin aikaa. Vanhat metsät ovat vähissä ja metsälajeista suuri osa uhanalaisia eli myös Kuopiolla on velvollisuus suojella metsiään enemmän.

Julkisen sektorin olisi koko maassa näytettävä esimerkkiä metsänhoidossa esim. lopettamalla avohakkuut kokonaan ja siirryttävä jatkuvan kasvatuksen malliin ympäristöhuomioiden. Metsä on kaupunkilaisille paljon arvokkaampi pystyessä kasvupaikallaan kuin silppuna sellukattilassa.

Metsät ovat iältään jo aika vanhoja ja tuhoriski kasvaa, kuten lyhyessä esittelykoosteessa on todettu. Näin ollen metsiä pitäisi myös hyödyntää, jotta metsien kunto ei heikkene. Eriasteisesti suojeltuja metsiä on riittävästi.

Luontoarvot tulisi ottaa huomioon enenevässä määrin ja hiilen sidonta.

Kun puu kaadetaan, ihmisen elinikä ei riitä uuden kasvattamiseen. Tulot on haettava muualta tuhoamatta luontoa.

Kaupungin metsiä tulisi ajatella ihmisten virkistäytymisen kehtoina, ei taloudellisena tulona. Monimuotoinen, vanha metsä ylläpitää elämää maapallolla. Pitämällä huolen luonnosta, pidämme huolen niin fyysisestä kuin henkisestä terveydestämme elämäkirjoja säilyttäen.

Puun myyntitulot ovat vain yksi näkökulma metsien käyttöön. Kaupungin metsät ovat kaupunkilaisten lähiluontoa ja niillä on arvoa virkistyskohteena. Luonnossa liikkuminen edistää terveyttä. Sillä on rahallistakin arvoa. Kuopion metsät ovat ympäröivää maakuntaa vanhempia ja suuripuustoisempia. Sillä on arvoa sekä metsäluonnon monimuotoisuuden, että metsien kauneuden ja virkistyskäytön kannalta.

Vanhoilla metsillä on hyvinvointivaikutuksia, jolla on myös rahallista arvoa. Iäkkäämmät metsät ovat tehokkaampia hyvinvoinnin ylläpitäjiä, kuten Luken tutkimuksesta käy ilmi. Kuopion kaupungilla on vielä mahdollisuus säästää vanhat metsät nykyisille sukupolville.

Myös luonnon monimuotoisuus tulee ottaa huomioon. Vanhoissa metsissä on yli 700 uhanalaista lajia, joita nykyisenkaltainen metsätalous uhkaa.

"Iäkkäämmät metsät tehokkaimpia hyvinvoinnin edistäjiä

Tutkimuksen tulokset osoittavat, että kaikki neljä metsää elvyttivät, lisäsivät energisyyttä ja positiivisia tunteita sekä vähensivät negatiivisia tunteita.

Nuorena kasvatusmetsässä elpymistä koettiin ensimmäisten 15 minuutin aikana. Elpymisen tunne ei kuitenkaan sen jälkeen enää lisääntynyt, vaikka metsässä oleskeltiin pidempään. Puuntuotannon tarpeisiin kasvatettu nuori kasvatusmetsä oli monotoninen, varsin synkkä ja metsänhoidon toimenpiteet olivat selkeästi nähtävissä. Kaupungissa sijaitseva virkistysmetsä elvytti tehokkaammin kuin nuori kasvatusmetsä, mutta ei niin tehokkaasti kuin kaksi muuta iäkästä metsää. Elpymisen kokemukseen kaupungissa sijaitsevassa virkistysmetsässä saattoivat vaikuttaa myös liikenteen melu, saasteet ja muiden ulkoilijoiden määrä. Kaikkein tehokkaimmin elvyttivät hakkuukypsä 100-vuotias talousmetsä ja 120-vuotias luonnontilainen metsä. Molemmat metsät sijaitsivat taajama-alueen ulkopuolella. Vaikka luonnontilaisessa metsässä oli kirjanpainajatuhojen seurauksena runsaasti pysty- ja lahopuuta, ei se näyttänyt heikentävän elpymisen kokemusta.

Tulos on mielenkiintoinen, sillä vaikka aikaisemmat kyselytutkimukset osoittavat suomalaisten pitävän eniten iäkkäistä, hoidetun näköisistä metsistä, elpyvät he tehokkaasti myös vanhassa luonnontilaisessa metsässä. Hyvinvointi ja mieltymykset eivät olekaan täysin sama asia."

<https://www.luke.fi/blogi/metsalla-on-valia-ihminen-elpyy-eri-tavalla-erilaisissa-metsissa/>

Kaupungin tulisi panostaa mieluummin monimuotoisuuteen ja eri ikäisten ja lajistoltaan monipuolisten metsien suojeluun sekä estää alueiden pirstaloitumista

Enemmän

Todella johdatteleva kysymys, tämä on jo hyvän maun vastainen. Pitäisikö siis valita metsän ja terveydenhuollon välillä? Pelotellaan kuntalaisia sillä, että jos puuta ei hakata, mummo kuolee koronaan?

Sairaanhoitajille tulee vähemmän töitä, kun jätetään metsiä hakkaamatta: luonnon monimuotoisuudella ja virkistysarvoilla on suora yhteys ihmisten hyvinvointiin.

Puun myyntitulot vähäisiä suhteessa metsien virkistysarvoon ja imagoarvoon.

Minusta metsiä tulee hoitaa ja jos siitä saadaan myyntiin kelpavaa puuta, se on plussaa. Metsien gakkaminen myyntitulojen saamiseksi ei ole hyvä peruste. Eli metsä ensin. Kysymyksen asettelu on erikoinen.

Luonto pitäisi säilyä lähellä ihmistä ja erityisesti vanhojen metsien arvo on korvaamaton. Toivottavasti kaupunki keksii muita keinoja tulojen saamiseen, sillä metsäalueet tuntuvat jo nyt olevan haasteellista kaikkien saavuttaa. Tuo 70 sairaanhoitajan palkka ei ole loppujen lopuksi kovin iso summa, ihan sairaanhoitajana voi todeta.

Ikimetsät ja niiden lähimetsät tulee säästää. Sillä metsät kuuluvat Suomeen sekä suomalaiseen kansaan

Ei ainakaan lisätä edes puunmyynnin vuoksi. Kysymyksen taustaselostuksessakin todetaan, ettei puunmyyntituloilla kunnan taloutta ratkota.

Kuopion kaupungin vahvuus on rikas ja monipuolinen uonto ja vanhat metsät, kuten Puijo, sekä rannat, joilla vielä kasvaa vanhoja puita. Nämä tulee säilyttää. Luonnon monimuotoisuus on arvo, joka tukee kaupunkilaisten hyvinvointia. Vaikka metsätalouden näkökulmasta metsät ovat vain rahaa, kaupungin tulee hoitaa luontoa huomioiden virkistysarvot sekä luonnon monimuotoisuus. Rantojen rakentamattomuus ja ksoteikot sekä vanhat metsät ja metsien peitteisenä säilyttäminen, jatkuvan kasvatuksen hoitomenetelmät, tukevat ilmastonmuutoksen vastaista taistelua ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä sekä varjelee kaupunkiympäristöä tulvariskiltä. Asfalttien muuttaminen viheralueiksi ja viheralueiden monimuotoisena säilyttäminen ovat jo esim. Hollannissa keinoja, joilla pyritään estämään ilmastonmuutoksen kaupunkiympäristöille aiheuttamia ongelmia. Viherpeitteiset kaupunkialueet sitovat vettä. Myös viherkatot on otettu Hollannissa käyttöön. On halvempaa säilyttää viheralueita kuin raknetaa niitä uudestaan.

Myös hyvinvoivalla luonnolla on arvoa.

Myös hyvinvoivalla luonnolla on arvoa.

Kysymys 2: Tulisiko vanhoja metsiä virkistyskäytön ja tuhoriskin näkökulmista olla enemmän vai vähemmän kuin tällä hetkellä?

Vähemmän koska tuhot pitää ottaa vakavasti.
Metsä tuottaa jatkuvaa arvoa sellaisenaan.
Antaa luonnon hoitaa puiden poistuma. Lahot puut ovat luonnossa tärkeitä!
Esimerkiksi Kalevalan koulun alapuolella oleva metsäkaistaletta ei ole karsittu 30 vuoteen. Sieltä kaatuu varmasti joku puu väärään suuntaan.
Vanhassa metsässä virkistysliikkuminen voi olla jopa vaarallista joten vanhat ja sairaat puut pois, niin eivät levitä terveisiin turhia tautejakaan jolloin koko metsä on mennyttä
Vanha metsä on vanha metsä eikä mikään "puupelto"
Vanhat metsät on kauniita, varsinkin ihan koskemattomina. En minä niitä hyönteistuhoja niin paljon ole nähnyt, että niillä voisi perustella metsien kaatamista. Taitaa se pahin tuholainen olla se ihminen.
Tarkistaa vanhojen puiden tilanne ja tilanteen vaatiessa karsia turvallisuuden kannalta vaarassa olevat.
Nimen omaan kaupunkialueella vanhojen metsien virkistysarvo on merkittävä.
80- v metsä ei ole vanha
Metsät eivät ole niin vanhoja, että tuholaisvaaraa olisi
Hieman enemmän. Metsien hoitoa voisi esitellä virkistysalueiden osana. Monesti näkökulma on niin polarisoitunut, että se ohjaa kaupungin päättäjien toimia metsien hoidossa väärään suuntaan. Tehkää infokyllttejä metsien hoidosta, syistä ja seurauksista, virkistysalueiden yhteyteen. Perustelkaa metsätuloakin, sekä sen osuutta suomalaisessa hyvinvoinnissa. Nämä kaikki tuntuu nykyään unohtuvan.
80-vuotias metsä ei ole vielä vanha metsä. 1900-luvun alussa hakkuukypsinä metsinä pidettiin noin 120-vuotiaita metsiä, ja puut voivat kasvaa yli 500-vuotiaiksi. Yleisemminkin metsän ikä on yksinään huono mittari, ja siitä heijastuu puhdas metsätalouden ajattelu, jossa tasaikäisiä puupeltoja pidetään metsinä. Todellisuudessa terveissä metsissä on monen ikäistä puuta ja niiden käytössä tulee kiinnittää huomiota myös pienilmastoon, sijaintiin sekä monimuotoisuuteen. Monimuotoisuus taas suojaa metsiä tuholaisilta.

Tämän takia tulisi suosia enemmän jatkuvaa kasvatusta, koska se edistää monimuotoisuuden kehittymistä metsäalueilla ehkäisten näin myös tiettyjä tuhoriskejä.

Vanhan metsän vaikutus ihmisten henkiseen hyvinvointiin on valtava. Vanhoissa metsissä liikkuminen ja sen monimuotoisen elämän seuraaminen auttaa muun muassa psyykkiseen hyvinvointiin. Lahopuut ja hyönteiset kuuluvat luontoon.

Vanhat metsät ovat monimuotoisia. Vaikka tuholaisia olisikin, myös niille löytyy "vihollisia", eikä mikään tuholainen pääsesä silloin liikaa tekemään tuhojaan. Ilmastonmuutoksen ohella luonnon monimuotoisuus on todella iso ympäristöongelma tänä päivänä, ja luonnon monimuotoisuutta pitäisi kaikin keinoin varjella ja lisätä. Lisäksi vanhat metsät toimivat hiilivarastoina.

Ns. tuhoriskillä ei ole yhteyttä metsien ikään, vaan mm. kasvupaikkaan. Metsätuhoilla on vain taloudellisia vaikutuksia, ei merkitystä virkistyskäyttöön.

Taas yhtä älytön ja johdatteleva kysymys.

Tuho-riskiä ei ole vanhoissa metsissä sen enempää kuin nuorissa puupelloissakaan, päinvastoin yhden puulajin pelloissa puutuholaisten leviämisen riski kasvaa. Suurin osa tai kaikki metsät tulisi asettaa virkistysmetsiksi ja suojelualueiksi.

Tuho-riskiä ei ole vanhoissa metsissä sen enempää kuin nuorissa puupelloissakaan, päinvastoin yhden puulajin pelloissa puutuholaisten leviämisen riski kasvaa. Suurin osa tai kaikki metsät tulisi asettaa virkistysmetsiksi ja suojelualueiksi.

Tuho-riski on kuitenkin kohtuullisen pieni.

Kysymyksen asettelun perusteella annetaan virheellinen käsitys, että metsän vanhuus ja tuholaisriskit ovat syy ja seuraus. Paha moka!

Vanha metsä, on ekologisesti jo tasapainossa. Ei todellakaan mikään tuho-riski! Kuka näitä kysymyksiä oikein säveltää?

Vanhat puut ovat mielen-virkistys- ja monimuotoisen luonnon lähde.

Kaupungilla ei pitäisi olla niin kova rahapula, että metsää pitää kaataa... vai onko kaupungin kassa jo tyhjänä? Vanhojen metsien luonto-arvo on suurempi kuin myyntiarvo.

Vanhat ja monimuotoiset metsät ovat virkistyskäytön kannalta eniten ihmisiä miellyttävät. Tästä on myös tutkimuksia, monimuotoisuus metsässä viehättää ihmistä. Samoin tuhoriski laskee, kun metsät ovat vanhoja ja tuhoriskejä lisääviä aukkoja ja niiden reunoja on vähemmän.

Enemmän

Ehdottomasti enemmän, metsien virkistysarvoa ja luontoarvoja tulee vaalia

Vanhat metsät ovat täynnä elämää, ja ajatus tuhoriskistä on aivan turha. Mikäli tuholaiset "vaurioittavat" vanhaa metsää, se on osa metsän luonnollista elinkaarta.

Asiallista metsänhoitoa harjoitettava

Puijon ja Vuorilammen suojelualueet on ok mutta muualla kävijöitä ei juurikaan ole.

Puuston vanhuus ja metsätuhot eivät ole yhteydessä toisiinsa. Kaikki vanhat metsät tulee suojella luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen takia.

Vanhoja metsiä on alueella aivan liian vähän monimuotoisuuden turvaamiseksi. Niiden määrää on lisättävä. Myös virkistyskäytön kannalta vanhat metsät ovat huomattavasti arvokkaampia kuin nuoret hoitometsät.

Mikä kysymys? Miksi johdattelette ihmisiä näin harhaanjohtavasti?

Huonosti muotoiltu kysymys. Enemmähän niitä kuitenkin tulee olla muistakin syistä kuin virkistyskäyttö.

Tuhoriski on kuitenkin suhteellista, ihminenhän tämän tasapainon on loppujenlopuksi sössinyt.

Vanhoja metsiä tarvitaan monipuolisuutta ylläpitämään.

Hakkaaminen ei millään tavalla edistä virkistyskäyttöä tai estä metsätuhoja. Metsätuhoihin vaikuttavat lämpimimpien kesien yleistyminen ilmastonmuutoksen vaikutuksesta. Hakkaaminen kiihdyttää entuudestaan lajikatoa.

Luonnon monimuotoisuuden edistäminen palvelee ihmisiä kaikilla elämäalueilla

Kuten sanottu, kaupungilla on suurempi vastuu metsien monimuotoisuudesta kuin yksityisillä metsänomistajilla.

Vanhat metsät ovat maakunnassamme harvinaisuus. Talaskangas, Pyhä-Häkki, Pisa tai Koli eivät ole muodostuneet miksiäkään tuholaiskeitaiksi. Tuholaisongelma on ratkaistava, jos se jossakin konkretisoituu, mutta siihen ylenmääräinen varautuminen luonnonarvojen kustannuksella on hätävarjelun liioittelua.

Vanhoja ikukuusisia metsiä on alkanut arvostaa ihan uudella tavalla kun asuin välillä lapissa missä isoja puita ei ollut. Eliöt tarvitsevat myös paljon ikimetsää ja omassa rauhassa maatuva aineesta.

Enemmän, niitä on vähän jo nytkin. Huonokuntoisimmat ja suurimmat puut joutaa kaataa.

Kts. edelliset kommentit.

Vanhat metsät eivät liity tuhoriskiin. Suomen vanhat metsät olkavat olemaan harvinaisia kasvavien hakkuumäärien vuoksi. Metsät hakataan yhä nuorempina.

80 vuotias puu ei ole vielä vanha vaan teini-iässä oleva puu. Tosin tämä hieman vaihtelee puolajeittain. Vanhat metsät ova biodiversiteetin kannalta tärkeitä. Yksipuolinen metsärakenne on altis tuhohyönteisille ja myrskyille.

Enemmän, koska vanhan metsän monimuotoisuus on todella arvokas luonnon tarjoamakohte, joka tuottaa erittäin laajasti hyvinvointia luonnolle ja ihmiselle. Metsä tutkitusti alentaa stressiä ja verenpainetta sekä parantaa vastustuskykyä. Metsätalous ja ilmastonmuutos yksipuolistavat koko metsälintuyhteisöä esim. vanhat kuusi valtaiset metsät tarjoavat helmipöllölle korvaavan ravinnon huonoina myyrävuosina. Lintujen kokonaispari määrä on vähentynyt talousmetsäalueilla taantujia on hömö- ja töyhtötiainen, peippo, hippiäinen ja pajulintu. Metsien suojelualueilla Suomessa ei ole tapahtunut metsälintujen häviämistä. Luontomatkaileu on tärkeä ihmisten hyvinvoinnille mikä on nyt todistettu Koronan asettamien rajoitusten myötä - ja retkeilyvarusteiden myyntilukujen kasvuna. Luontomatkaileu kasvoi liki nelinkertaiseksi jo 2000-luvulla ja 2018 kansallispuistoihin tehtiin yli kolme miljoonaa vierailua ja koronan myötä tämä kasvu on vain voimistunut. Metsällä voi ansaita muutenkin kuin kaatamalla puita. Metsä on apteekki, veden lähde ja ruokakauppa. Retkeilypalveluihin ja luontokeskuksiin sijoitettu euro tulee kymmenkertaisena yrittäjille takaisin. Olisiko metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma Metso vaihtoehto metsien pelastamiseksi, jos kaupunki tarvitsee tuloja.

Kysymyksenne ovat selvästi ja valitettavasti asenteellisia.

Vanhoja metsiä on koko Suomi mukaanluettuna valitettavan vähän. Seuraava polvi ei näe muutoin vanhaa metsää. Turistit vielä vähemmän.

Vanhat metsät ovat elintärkeitä monille lajeille. Luonnon monimuotoisuuden ja vanhojen metsien vaaliminen on hyvän elämän vaalimista.

Vanhan metsän arvo olisi hyvä ymmärtää. Jatkuvaan kasvatukseen perustuvaa metsänhoitoa kannattaa siis suosia, koska sen arvo on kaikilla mittareilla suurempi, niin rahallisesti kuin virkistysarvon ja monimuotoisuuden näkökulmasta. Tutkimusten mukaan tämä pätee myös hiilinieluihin. Käsittääkseni vanhan tiheäyisen sahapuun arvo on myös huomattavasti suurempi kuin nuorena hakatun sellupuun.

Ehdottomasti enemmän. Niiden kuopiolaisille tuoma hyöty on riskejä suurempi!

Manipuloiva kysymys. Runsaspuustoiset metsät ja vanhojen metsien suuri määrä ei lisää hyönteis- tai myrskytuhoriskiä.

Sama peruste kuin edellä.

Vanhat metsät ovat tärkeitä monimuotoisuudelle, mutta myös ihmisille (paras virkistysmetsä ainakin minun mielestäni!) Monimuotoinen metsä pystyy myös paremmin suojautumaan erilaisilta tuhoilta, kuten juurikäävältä tai kirjanpainajalta

Vanha metsä ei enää houkuttele virkistyskäyttöön. Tämä on havaittavissa Puijon metsissä. Jylhä puusto on liian tiheää, valo ei pääse metsään, se ei palvele enää virkistyskäyttöä. Sinne lahoamaan jääneet puut levittävät toukkia ja lahoa vielä terveisiinkin puihin, jolloin metsä alkaa menettää elinvoimaisuutta. Lahoava metsä luovuttaa varastoimansa hiilen takaisin ilmaan ja hiilinielukin jää hyödyntämättä.

Vanhojen metsien osuutta Puijolla voisi vähentää ja lisätä muualla

Ks. edellinen kysymys.

Vanhametsä ei sido hiiltä. Hyöteistuhoriskikasva

Miten metsä voi vanhentua, jos sitä on vähemmän?

Haluaako joku virkistyä puupellossa? Jos tahtoo niin sitäkin täällä riittää.

Vanhoja metsiä ei voi "lisätä" jos ne kerran hakataan. Seuraavan kerran tätä voisi kysyä 150 vuoden päästä.

Vanhat metsät ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta erittäin tärkeitä ja vanhoja metsiä on liian vähän. Metsätuhot ja vanhat metsät ei ole yhteydessä puustonikään.

Tuohoriskejä aiheuttavat muutkin asiat kuin puuston ikä, esim ilmaston lämpeneminen ja sen tuomat uudet tuholaislajit tai hakkuiden aiheuttamat reuna-alueiden puuston joutuminen alttiiksi kuivumiselle ja myrskytuhoille.

Tällaiset alsiat on ratkaistava metsäluonnon asiantuntijan toimesta aluekohtaisesti.

Metsien merkitys virkistyskäytössä on erittäin tärkeää! Tässä Kuopiolle matkailuvallti!

Vanhoja metsiä tulisi olla niin paljon, kun niitä pystyy ylläpitämään siistinä. Mädäntyvät ja tautiset metsät ei houkuttele.

Vanhat metsät ovat äärimmäisen arvokkaita luonnon monimuotoisuuden kannalta. Metsätalouden seurauksena moni ennen yleinen laji (esim. hömötiainen) on vähentynyt. Kun metsä on luonnonmukaista, myös tuhoriskit ovat pienemmät. Virkistyskäyttö on elintärkeää myös ihmisille.

Tuhoriski kuuluu luontoon. Sitä ei ole syytä ennakoida.
On vain ajan kysymys kun Suomessa tullaan kärsimään vastaavista metsätuhoista kuin Keski-Euroopassa, jossa vanhojen metsien osuus on yksi merkittävä tekijä valtaviin metsätuhoihin.
On jo riittävästi
Vain vanha metsä on virkistyskäytön arvoista. Talousmetsä on ahdistava ympäristö liikkua.
Tuholaisriski toteutunut jo Puijon metsissä
Vanha metsä on ainutlaatuinen virkistys- ja luontoarvoiltaan
Vanhoja metsiä on riittävästi. Pitää muistaa, että vanha metsä ei ole hiilivarasto, vaan puusto alkaa lahota, ja samalla vapauttaa hiiltä ilmakehään.
Virkistyskäyttö aiheuttaa vääjäämättä, myös haitallisia seuraamuksia ympäröivälle luonnolle ja se tulisi voida minimoida jotenkin.
Turha lahoittaa puita pystyyn, siinä tehdään vaan tappiota sekä lahot puut ovat myrskylle allttiita.
Sopivassa suhteessa vähemmän. Vaarapuut ym lisäänty
Luonnon monimuotoisuus tulee olla aina etusijalla
Vanha metsä osaa pitää huolta omasta tasapainostaan
Virkistyskäyttöiset metsät ovat myös hiilinieluja ja vanhat metsät pitävät luonnon monimuotoisuutta paremmin yllä
Kysymyksessä virheellisesti väitettiin, että vanhat metsät ovat nuoria metsiä riskialttiimpia tuholaisille. Vanhat metsät ovat nuoria metsiä monimuotoisempia ja monimuotoisuus suojaa metsää myös

tuhohyönteisiltä. Yleensä ottaen tasaikäiset metsät ovat riskialttiimpia tuhohyönteisille kuin eri-ikäisiä puita kasvava metsä ja sekapuumetsät. Ilmastonmuutoksen myötä metsätuhojen riski lisääntyy, mutta monimuotoisuus suojaa metsiä tässäkin. Metsäelinympäristöjen häviäminen on yksi tärkeimpiä syitä lajien uhanalaistumiselle ja Suomessakin joka 9. laji on uhanalainen. Luonnon määrä jokapuolella maapalloa käy vähiin eikä meillä ole ihmiskuntana varaa menettää enempää vanhoja metsiä. Luonnon monimuotoisuus turvaa mm. pölyttävien hyönteisten määrän ja sitä kautta ruoantuotannon. Kuntalaki kehottaa kuntia edistämään asukkaidensa hyvinvointia ja kestävä kehitystä. Asukkaille täytyy turvata luonnontaloudellisesti kestävä elinympäristö. Vanhojen metsien säilyttäminen turvaa siis luonnon monimuotoisuutta ja kestävä elinympäristön kuntalaisille sekä lisää asukkaiden viihtyvyyttä ja virkistyskäyttömahdollisuuksia. Vanhoja metsiä tulisi siis olla enemmän kuin tällä hetkellä.

Outo kysymys. Virkistyskäyttö on kansanterveydelle tärkeää ja luonnonmukainen sekametsä ei ole herkkä tuhoille.

Ihan täysin hevonnaskysymys. Ks yst Suomen Luonnonsuojeluliiton kommentti aiheesta

Vanhoja metsiä on Pohjois-Savossa vähän. Vanhoilla metsillä on paljon monimuotoisuusarvoa.

Vanha metsä on monimuotoisempi lajistoltaan ja siksi arvokas. Se on myös hiilivarasto.

On sopivasti, voisi ajatella niin, että olisi useita pienempiä vanhan metsän alueita eikä muutamaa pinta-alaltaan erittäin suuria alueita.

Oikeasti vanhassa metsässä liikkuminen ja virkistäytyminen voi olla suuri elämys. Tuhoriskit konkretisoituvat tai häviävät ajallaan; linnut syö tuhohyönteisiä, lahosienet kasvaa kaatuneeseen puuhun.

Katsotaanko vanhat metsät tuhoriskiksi?

Vanhat koskemattomat metsäalueet ovat viihtyisyydeltään ja luontoarvoiltaan korvaamattoman tärkeitä. Mikään ei laihduta enempää, kuin metsä, jossa myrskyn kaatamat lahopuut saavat lojua rauhassa luonnossa.

Kuka maksaa, kun laho pötkelö kajahtaa kaaliin?

Mikäli voidaan todistaa, että olemassa todellinen riski tuholaisille, voidaan ko. kohdetta käsitellä. Metso-alueiksi sopivat alueet pitää voida varata suojelulle ennakoimatta tarpeettomasti tuhoriskiä.

Yksityisten omistajien metsissä on tarpeeksi nuoria keskenkasvuisia metsiä tuomaan monipuolisuutta. Usein ne hakataan pois ennenkuin ovat edes täyskasvuisia. Metsät ovat liian pirstoituneita. Moni laji tarvitsee yhtenäisiä täyskasvuisia metsiä, ja niitä tarvitaan nykyistä enemmän.

-

Kaupungin lähialueen ulkopuolella voisi hakkuita lisätäkin

Olen nähnyt Puijolla mitä tuholaiset saavat aikaan. Sama tilanne ei saa päästä leviämään kaupungin muihin metsiin.

Painottakaa myös monipuolista metsää, se ei ole yhtä herkkä tuholaisyökkäyksille kuin yksilajiset.

Mahtavaa, että vanhoja metsiä jätetään, mutta mainitut riskit on olemassa ja minun mielestäni vanhoja metsiä saisi hoitaa enemmän. Kaikenlaisiksi hoitamattomat metsät eivät ole kovin kauniita varsinkaan isolla alalla. Jos vanhoja metsiä ei hoida, niin onko tulevaisuudessa tarpeeksi metsää missä liikkua?

Vanhat metsät ovat käytännössä hävinneet ja sen takia niistä huolehtiminen ja niiden vaaliminen on tärkeitä. Taimikkoa ja kuitupuu metsikköä on tarjolla ihan pitkin savoa kun vain sivuilleen vilkuilee.

Vanhat ja luonnontilaisen kaltaiset metsät ovat virkistysarvoiltaan huomattavasti parempia kuin talousmetsät. Tuhoriski pienenee sitä enemmän, mitä enemmän metsässä on eri kasvuvaiheessa olevaa puustoa.

Ei ole järkevää verrata millaista on muualla, ollaan mieluummin ylpeitä siitä, että on ymmärretty säästää vanhaa metsää, koska vain se on oikeaa ja luonnollista virkistyskäyttöön soveliaista.

Nykyinen määrä virkistyskäytössä on hyvä. Ne kohteet jotka eivät ole virkistyskäytössä, tulisi huomioida hakkuissa tuhoriskin vuoksi.

Virkistysalueitten hakkuita voisi miettiä ottavan ns. Jatkuvan metsän kasvatuksen kannalta, eli yläharvennuksen poistona kerättäis järeät päältä ja näin annettais tilaa pienemmille kasvuun ja maisema ei ihan niin radikaalisesti muuttuisi

Vanha metsä kannattaa hakata ja istuttaa tilalle nuorta metsää.

Kyllä näitä vanhoja rytelikköjä riittää muutoinkin savonkin alueella.

Vanhoja metsiä on vaikea löytää, kun puusto on korjattu liian nuorena. Mänty kyllä kasva yli 200 vuotta ja toimii merkittävänä hiilivarastona jos se sallitaan. Ainakin EU:n suositus edellyttää sitä.

Vanhat metsät ovat tärkeintä eläimille ja hyönteisille.
Vanhat metsät ovat erinomaisia virkistyskäyttöön.
Vanhat metsät pitää osin säilyttää, mutta alueilla, jossa tuhoriski olemassa vanhat metsät voidaan hakata ja laitetaan kasvamaan uutta puuta.
Lisäämällä vanhoja metsiä voidaan tarjota asukkaille laadukkaita virkistysalueita ja samalla turvata luonnon monimuotoisuutta. Etelä- ja Keski-Suomen metsät ovat yksipuolistuneet voimakkaan metsänkäsitteilyn seurauksena; nyt lähes kaikki Etelä- ja Keski-Suomen metsät ovat eri-ikäisiä nuoria metsiä. Tämän vuoksi kaupunkimetsien nuorentaminen ei millään tavoin lisäisi metsien monimuotoisuutta Suomen mittakaavalla. Päin vastoin, metsien monimuotoisuutta Suomen mittakaavalla voidaan lisätä säilyttämällä kaupunkien vanhat metsät ja lisäämällä niitä. Ajatus, että asutusalueiden keskellä kasvavat vanhat metsät johtaisivat tuhoihin, jotka leviävät kaupunkien ulkopuolelle on absurdi. Pienialaiset "tuholaikut" kuuluvat luonnolliseen metsänkiertoon ja ne rikastuttavat luontoa tuottamalla lahoppuuta.
Talospuumetsässä on enemmän hyönteistuhoja kun sekametsässä. Vanhaa metsää voi hoitaa kestävästi.
Suomesta uhkaa loppua vanhat, luonnonmukaiset metsät. Kuopiossakin tämä näkyy puuston yhdenmukaistumisena ja avohakkuina. Vanhoja metsiä virkistyskäyttöön tulisi olla aiempaa enemmän.
Virkistyskäyttö tarvitsee "aaria" suurempiakin vanhoja - tai edes vanhahkojametsiä
Esimerkiksi Puijolla on läpipääsemätöntä ryteikköä, kun puita kaatunut ristiin rastiin ja lisää tulee jatkuvasti "Metsän tuho". Itsekäs ajatus juuri vain mammonaa miettien. Luonnonvoimat pitävät huolen, että "tuhoa" tulee. Ja hyvä niin. Kohteet tulisi kartoittaa ja jättää luonnoltaan arvokkaimmat metsät rauhaan. Jo raikattu (hakattu, myllerretty ja uudelleen istutettu) maasto käytettäköön rahan haalimiseen.
Tämähän on päivänselvä, että nuorien metsien monimuotoisuutta ei millään mittareilla voi verrata vanhojen metsien monimuotoisuuteen. Myrskyvahinkoja sattuu, tuhoriskit ja luonnon luonnollinen kiertokulku tulee hyväksyä.
Vanhoissa metsissä lajisto on monipuolisempaa, mikä suojaa myös hyönteistuhoilta, tasa-ikäiset metsät ovat paljon alttiimpia laajemmille tuhoille.
Tuholaisriski. Voivat levittää tuholaisia ympäristöön. Myrskytuhot.
Ristiriitainen kysymys. Virkistyskäytön kannalta nykyinen määrä on hyvä, tuhoriskin kannalta niitä voisi olla vähemmän. Toisaalta virkistyskäytössä olevia metsiä on jo nyt melko paljon.
Vanhoja metsiä? Mistä sellaisia enää oikeasti löytää? Muista vielä lapsuudesta kuusikon, jossa kädet eivät yltäneet puiden ympäri ja taivasta ei näkynyt. Sai seikkailla hämärässä.
tapauskohtainen
Kirjanpainajat ym. tuholaiset lisääntyvät liikaa, jos vanhoja metsiä ei uudisteta. Lopputulos on sitten surkeaa, kun ne joutuu hävittämään sellun hinnalla. N.20% osuus olisi varmasti riittävä.
Virkistyskäytön kannalta kyllä. Tuhoriskiä en pysty arvioimaan.
Hyönteistuhoriski kasvaa, kun vanhaa kuusikkoa kaatuu esimerkiksi myrskyssä paljon kerrallaan. Tällaisissa tapauksissa pitää seurata tilannetta ja tehdä tarpeellisia toimenpiteitä, mutta "varmuuden vuoksi" vanhoja metsiä ei pidä kaataa.
Ei ole järkevää antaa arvokkaiden puiden kärsiä tuhoja.

Monimuotoisuus säilyisi paremmin.

Kuten edellisessä diassa todettiin vanhojen metsien tuomia riskejä voidaan hallita pistemäisesti ilman tarvetta niiden vähentämisestä. Esimerkiksi pienaukkohakkuut ja hoitopolto voisivat olla työkaluina metsänhoidossa. Kaupunkimetsänhoidossa tulisi ylipäätään arvostaa enemmän luontoarvoja ja vaalia metsien heikkenevää, häviävää ja yksipuolistuvaa lajistoa. On vanhanaikaista tarkastella Suomen vähiä vanhoja metsiä ikään kuin uhkana kaupunkilaisille. Tuholaisriski ei itsessään johdu vanhoista metsistä, vaan yksipuolistuneista talousmetsistä ja puutarhoista niiden ympärillä.

Vanhat metsät ovat arvokkaita, niitä EI saa kaataa, vaikka tuhoja tuleekin luonnollisesti.

VAahat metsät ovat joillekin eliöille ainoita "asuinpaikkoja", joten niitä tulee säilyttää. Koskemattoman metsän määrää pitäisi lisätä.

80-vuotias metsä ei ole vanha! KS. edellinen vastaus.

Eliökanta vanhoissa metsissä laajempi. Metsätuhot eivät ole merkittävästi suurempia vanhoissa metsissä.

Ajatus tuhoriskistä liittyy lähinnä metsien talouskäyttöön.

Enemmän. Tärkeä viristysmahdollisuus paikallisille, mutta myös turismimahdollisuus suomalaisille ja kansainvälisille turisteille.

Missä on perustelut että metsän ikä ja puuston runsaus korreloi hyönteistuhoriskeihin ja miksi myrskytuhoja ei toisaalta nähdä normaaleina asioina luonnossa? En näe näitä syinä poistaa vanhoja metsiä.

Marjastus on parasta virkistyskäyttöä ja metsämarjat kasvavat valoisilla paikoilla muutama vuosi hakkuun jälkeen.

Vanhojen metsien lahottaminen pystyy, varsinkin kuusikoiden, on järjetöntä.

Vanha metsä on kaunis

Vanhimpiin metsiin voisi tehdä harsintahakkuuta.

Luontoalueita on jo ihan yllin kyllin
Tuhoriski leviää nuorempiinkin metsiin, jos vanhoja ei uudisteta ajallaan
vanhoissa metsissä tuhoriski kasvaa
Metsä kasvaa hitaasti, kun se on mennyt, se on menetetty ihmisen iäksi
Yli-ikäsiä piätehakuukypsijä, varsinnii kuusikoita, ei paljoo kannattas säilytellä varsinnii isompien talousmehtiin liepeillä tuholaisriskien takija. Suojelu- ja ulukoelumehtiin liepeillä vähän toenen juttu. Samoan joettennii suoaluveitten keskelä olevat vanahat kuusikot voesvat vaekka jurottoo seistäkkii nykäsemättömänä.
Vanhojen metsien merkitys on tärkeää monelle eliölajille, mutta talousmetsällä on myös luonnollinen (ja taloudellinen) kasvuikä, jonka jälkeen uudistaminen on järkevää. Samalla tulee huomioida mahdolliset taloudelliset tappiot metsien kasvukunnon heikkenemisen johdosta sekä naapurimetsille aiheutuva tuhoriski.
Metsien suhteen kuuntelisin asiantuntijaa, joka ei hyödy metsien tehokäytöstä. Vanhoja metsiä tarvitaan monipuolisen eliöstönkin takia, mutta toki myös virkistyskäyttöön.
Virkistyskäytön ja hiilinielujen takia enemmän.
Edelleen johdattelette härskisti.
Vanhat puut on hiilinieluja, tuo Kuopioon paremman ilman. Monimuotoisuus vahvempi.
Vanhoja metsiä on Suomessa aivan liian vähän sekä luonnon monimuotoisuuden että viihtyisyyden kannalta. Pohjois-Savossa metsiä on parturoitu surutta, ja siksi muu Pohjois-Savo on huono vertailukohta.
Tuhoriski on tässäkin kepu- henkisessä selvityksessä vahvasti liioiteltuna esillä
Hiilivarasto kasvattaminen ja luonnon monimuotoisuuden ylläpito

Tuoja on jo nähtävissä ja vaarana levitä luonnonsuojeluaueelle.

Kaupungin tulee panostaa hiilivarastoon ja vanhojen metsien suojeluun. Kuopiossa vielä on erityisarvona lehtokeskus, ja sellaisia vanhapuustoisia lehtoja kuin täällä ei tule hakata lainkaan. Kaupungissa ei tunnisteta tuoretta lehtoa ja lehtomosaiikkia, vaan niitä hakataan lehtomaisina kankaina.

Hoidetuissa ja hyvässä kunnossa olevissa metsissä mielikin virkistyy. Vanhat ja ränsistyneet metsät ovat ikävän näköisiä. Hakkuissa voidaan jättää pieniä säästöpuualueita, joilla monimuotoisuus toteutuu. Siihen ei tarvita ikäviä suuria tuhoriskialueita, kuten esim. Puijon ympäristö on.

Metsä liki kaupunkia on arvokas itsessään

Kokonaisuudessaan vanhat metsät alkavat olla hyvin harvinaisia ja epäilen että uudet viljelmät olisivat pelkästään puupeltoja missä ei tietoaakaan luonnon monimuotoisuudesta. Mielestäni kasvitaudit menestyvät hyvin yksipuolisissa metsiköissä ja saavat isoimmat tuhot aikaisessa juuri niissä. Puut sitäpaitsi kasvavat hitaasti joten olisi harmillista että vimmallalla alettaisiin hävittämään vanhoja, monipuolisia, kauniita metsiä.

Monimuotoisia vanhoja metsiä pitäisi olla enemmän. Sekä lajikirjon, että kestävyuden kannalta

Vanhat metsät myös ylläpitävät lajistoa, jotka pitävät tuholaiset kurissa mm eri tikkalajit. Joka kaupungissa ei näe esim pohjantikkaa.

Nuoremmat metsät ovat terveempiä ja viihtyisempiä, turvallisempia paremman näköisiä

Vanhat metsätyypit edustavat luontaista kiertoa ja niiden merkitystä vs. nuoret metsät tulisi tutkia enemmän. Myös tutkimustietoa vanhojen metsien merkityksestä tulisi jakaa isolle yleisölle enämpi.

Kuopiossakin on luonnonsuojeluaueita, joissa metsän kuuluukin olla vanhaa. Onko kysymyksen asetteluun väittämään laskettu nämäkin vanhat metsät mukaan, että saadaan luku näyttämään hurjan korkealta? Vanhat metsät ovat myös osalle hyönteisistä tärkeä elinympäristö, eivätkä aiheuta tuhoja/haittaa muulle luonnolle.

Ovatko nämä haitta/tuhohyönteiset sellaisia, että ne aiheuttavat tuhoa ns. yksipuolisissa talousmetsissä ja siksi huoli on suuri? Kun avohakkuiden sijaan pitäisi suosia jatkuvan kasvatuksen menetelmää metsänhoidossa, jolloin hyönteistuhojen ym. merkitys jää vähäiseksi.

Vanhat metsät eivät juurikaan aiheuta lisää riskiä hyönteistuholle. Hyönteistuoja tapahtuu eniten yksipuolisissa talousmetsissä. Luonnonomaiset vanhat metsät joissa esiintyy monipuolisesti eri puulajeja kestävät hyvin eri tuholaisia.

Puijon ja kolmisopen/neulaniemen alueen tietyillä vanhoilla kuusikko alueilla voisi olla pienaukko hakkuita, joilla pikku hiljaa uudistetaan alueen puustoa. Tämä ennaltaehkäisee myös tuhoriskiä. Vanhaa metsää (kuusivaltaista) tulee säilyttää yhtenäisenä mahdollisimman suuren alueena, koska tämän tyyppiset metsät ovat häviämässä Suomesta ja Kuopion seudulta. Puijo tulee säilyttää metsävirkestyskäytössä, eikä hotelli alueena.

Kaupungin tulee jättää myös metsiä virkistys- ja luonnonsuojelutarkoituksiin.

Ikimetsiähän ei ole paljon, lisää tarvitaan.

Kysymys on laadittu huonosti. Vanhat metsät ja tuhoriskit eivät liity toisiinsa.

Hyönteistuoja ei pidä liioitella. Hyönteiset ovat toimivan ekosysteemin elintärkeä osa.

Voimakkain metsän tuntu (ts. virkistysvaikutus) löytyy vanhoista metsistä.

Vanhat metsät eivät sinänsä ole riski hyönteistuoille, yksipuolinen puulajisto ja hakkuuaukeiden reunametsät ennemmin

Vanhoja metsiä pitäisi luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi olla enemmän.

Lahopuun "tuholaiset" eivät tartu nuoriin terveisiin puihin, ja koko tuholaishuoli on ennenkaikkea hakkuumyönteisten propagandaa ja meriselitys. Vanhat metsät ovat ekologisesti korvaamattomia, ja niitä on aivan liian vähän.

Vanhojen metsien hakkaaminen tuhoriskin takia on ihan huuhaata! Ja huom. yli 80v metsä ei ole vielä mikään vanha! Se on vanha vain siinä mielessä, että se kelpaa jo avohakattavaksi.

Sen sijaan tuulituoja lisää tiukkarajaiset hakkuuaukeat, mitkä johtavat reunusmetsien puiden kaatumiseen. Ja hyönteistuoja lisää yksipuolinen metsätalous ja pelkän kuusen suosiminen taimikoissa ja tulevissa metsissä. Ilmastonmuutoksesta johtuvat muutokset (esim. tuholaisten esiintymissä ja sään ääri-ilmiöissä) tulee tuki huomioida metsäsuunnittelussa, mutta vanhojen metsien lisääntyvä hakkaaminen ei ole mikään ratkaisu tai oleellinen varotoimenpide.

Vanhoissa metsissä puiden ikä-, koko- ja lajirakenne on vaihtelevampi, jolloin myrskytuhoissa ei synny suurta määrää tietulle tuholaishajalle sovelialta ravintoa. Näin ei myöskään pääse muodostumaan massaesiintymiä, jotka leviäisivät laajemmalle. Myrskytuhot eivät myöskään ole kovin laaja-alaisia yhtenäisissä metsissä vaan kohdistuvat pienempiin alueisiin ja syntynyt lahopuu on oleellinen osa metsien monimuotoisuutta. Kaatuvat ja katkeavat puut ovat luonnollinen osa metsien aukkodynamiikkaa ja uuden metsän syntyä.

Esimerkiksi Puijon ja Neulamäen ulkoilumetsät/suojelualueet ovat vanhoine metsineen luonnonsuojelullisesti merkittäviä. Ja niissä voidaan yhdistää suojelu- ja virkistyskäyttö. Yksittäiset kaatuneet puut saattavat kaatua joskus polulle, mutta se ei ole syy lähteä harventamaan tai hakkaamaan tai havittelemaan nuorta, tasavälistä puupeltoa. Vanhojen metsien virkistysarvo on huomattavasti suurempi verrattuna nuoreen, yksipuoliseen talousmetsään.

Se, että Kuopio omistaa alueellisesti enemmän vanhoja metsiä muihin verrattuna, ei pitäisi edelleenkään olla mikään peruste tehostaa hakkuita. Virkistys- ja vanhojen metsien monimuotoisuusarvot ovat hyvä yhdistelmä. Vanhat metsät tulisi harkiten käydä läpi ja säästää suojelukohteiksi hakkuusuunnittelun sijasta. 5-10 vuoden lyhytnäköisellä hakkuusuunnittelulla Kuopion vanhat metsät ovat mennyttä. Silloin ei tarvitse enää miettiä virkistyskäytön ja metsien yhdistämistä onnistuneesti. Luonnonsuojelualueiden laajentamista ja niiden läheisyydessä olevien ulkoilumetsien suojelua pitäisi myös harkita.

Nuoret metsät vanhojen välissä ei ole mitään mukavaa vaihtelua tai maiseman monipuolisuutta, vaan elinympäristöjen pirstaloitumista. Vanhojen, yhtenäisten metsien puute on merkittävä uhanalaistumisen syy myös Pohjois-Savossa.

Johdatteleva kysymys eikä välttämättä pidä paikkaansa että tuhoriski kasvaa!
Vanhat metsät ovat luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta avainasemassa. Niiden säilyttäminen tukee myös virkistyskäyttöä, mikäli metsiä hoidetaan jatkollisen kasvatuksen menetelmin ovat hyönteis- ja myrskytuhojen riskit todellisia. Jatkuvassa kasvatuksessa voidaan puuston kehitystä suunnata siten, että nämä riskit pienenevät. Toisaalta myrskytuhot osaltaan tukevat myös luonnon monimuotoisuutta ja samalla tavoiteltua metsänkuvan vaihtelevuutta, samoin kuin aikaa myöten syntyvä lehtipuustosekoitus, joka samalla vähentää tuholaisherkkyyttä. Väite siitä, että yli 80 vuotias metsä on vanha johtuu puhtaasti metsätaloudellisiin, puun tuoton maksimoimisen lähtökohtiin tukeutuvasta ajattelusta. Vrt. myös perustelut kohta 1
Ei ole järkevää nivoa samaan kysymyksenasetteluun metsien virkistyskäyttöä ja tuhoriskiä. Vanhoja metsiä tulisi olla nykyistä enemmän virkistyskäyttöä ajatellen. Kuten hyvin tiedetään, niin vanhoja metsiä tulisi olla enemmän myös luonnon monimuotoisuuden turvaamisen kannalta.
Tuhoriskit ovat keskimäärin suuremmat tasa- kuin eri-ikäismetsätaloudessa, ja tästä syystä kaupungin tulisi tulevaisuudessa vähentää jaksollista kasvatusta ja yhden lajin istuttamista metsissään. Taajama- ja ulkoilumetsissä avohakkuut tulisi lopettaa kokonaan.
Hirmu johdatteleva kysymys! Monissa tutkimuksissa tuodaan esiin nimenomaan se, että luonnontilaiset monimuotoiset ja monilajiset metsät kestävät hyönteistuhota yms paremmin kuin talousmetsät. Itseasiassa hyönteistuhota ei ole, koska se on vain normaalia luonnon kiertokulkua ja monimuotoisuutta, että joinakin vuosina hyönteisiä esiintyy enemmän kuin toisina. Niinä vuosina myös hyönteissyöjät lisääntyvät.
Kysymyksen asettelu ei pidä paikkaansa ja on harhaanjohtava. Metsän ikä ei lisää metsätuhoriskiä, lähinnä parantaa metsälajien pärjäämistä. Viimeiset vanhat metsät tai muuten arvokkaat metsät kuten korvet tulee säilyttää.
Tulisi olla enemmän metsiä, joissa on monen ikäistä puuta. Sellaisia on hyvä ruveta suunnittelemaan etenkin niistä metsistä, joissa vanhaa puustoa on jo valmiiksi. Avohakkuusta ei sellaista saa vuosikymmeniin.
Samat perustelut kuin edellisessä kysymyksessä. Meillä asukkailla on toki erilaisia painotuksia. Tutkimusten mukaan useimmat kansalaiset pitävät hyvin hoidetuista virkistysmetsistä.
Vanhat metsät ovat retkeilyyn ja virkistykseen hyviä, kunhan reitistöt pidetään kunnossa.
Kysymykset on muotoiltu kovin tarkoitushakuisesti. Siitä huolimatta: biodiversiteetin säilyttäminen on ensiarvoisen tärkeää.
Vanhaan metsään kuuluu myös kuolleet puut. Sitä on monimuotoisuus, niistä lähtee paljon elämää pieneliöille. On kirjoitettu, että mieli rentoutuu tehokkaammin juuri vanhassa metsässä. Elämme kierteessä, jossa ihmisen toimet ovat vaikuttaneet ilmastomuutokseen, mikä saattaa edistää ns tuhoriskejä. Mutta hakkaamalla metsiä tätä kierrettä ei katkaista.
Vanhoja metsiä ei ole eteläisessä Suomessa eikä etenkin Pohjois-Savossa liian paljon.

Ehdottomasti enemmän. Kuopiolla olisi ainutlaatuinen tilaisuus säästää vanhoja metsiä, koska niitä on enemmän kuin muilla aluilla. Tällä tavalla Kuopio voi profiloitua suojelumyönteiseksi kunnaksi, jolla on positiivisia vaikutuksia muun muassa matkailuun.

Nykyinen määrä

Virkistyskäyttö ja vanhat metsät sekä tuhoriski ympätään samaan syssyyn. Jälleen johdatteleva kysymys. Vanhat metsät ovat tuholaispesiä? Ehkä meidän kuntalaisten tulisi oppia virkistäytymään keskenkasvuisissa puupelloissa? Luulisi metsätalouden ammattilaisten näkevän metsän puilta ja ymmärtävän vanhemman metsän itseisarvon.

Laskelmien mukaan ulkoilumetsistä haetaan myös tuloja. Kaupungilla on muitakin velvollisuuksia huolehtia alueistaan kuin rahantuotto. Viihtyisän, monimuotoisen ja hyvinvointia ylläpitävän ympäristön vaaliminen tulisi olla yksi kaupungin perustehtävistä.

Virkistyskäyttö ja tuhoriski on vastakkainasettelua, hassua rinnastaa ne kysymyksessä. Vanhoja metsiä tarvitaan, niillä on ekologinen lokeronsa eliöiden monipuolisuuden kannalta. On lajeja, mitkä elävät vain vanhoissa metsissä.

Kysymyksen asettelu erittäin kyseenalainen taas jälleen. EDELLEEN VANHOJEN METSIEN ARVO KORVAAMATON

Vanhoja metsiä on vähän joka tapauksessa, ei siinä asiassa auta vertailu muihin vanhoja metsiään hakanneisiin kuntiin.

Mitä tulee taustaselostuksen automaattiseen oletamaan, että kaikenlaiset tuhot uhkaavat vanhoja metsiä, niin tällaisella olettamalla kaikki metsät pitäisi hakata sillä nuoriakin metsiä ja taimikoita uhkaavat mm. hyönteis- ja hirvituhot .

Vanhat metsät ovat todella harvinaisia Suomessa. Tuhoriski kuuluu normaaliin luonnon kiertoon. Kaupunkimetsät ja erityisesti vanhat metsät ovat arvokkaita, jotta luonto pysyisi elinvoimaisena. Ihminen on riippuvainen luonnosta. Vaikka metsätalous on 1910-luvulta lähtien propagoinut tehometsätalouden puolesta ja iskostanut mieliimme kuvan siitä, että vain tehometsätalouden tavalla hoidettu metsä on arvokas ja kaunis, meidän on pidettävä huoli Kuopion harvinaisen upeasta vahvuudesta: Kuopiossa on Pohjois-Savon lehtokeskittymä ja monet lintu- ja muut eläinlajit ovat riippuvaisiavanhoista metsistä. Kuopion kaupunki ei voi tehdä lyhytnäköistä metsäpolitiikkaa, joka ei välitä luonnon monimuotoisuudesta. Vaikka ihmiset haluaisivat hakata kaikki metsät tästä kaupungista, tutkimustulosten valossa näyttää kovasti siltä, että hoitamaton metsä on virkistävämpi vaikutuksiltaan kuin puistomaisena hoidettu viheralue. Vanhan kansan tehometsätalous on menneen talven lumia. Lukekaa Arvometsän ja Innoforin esimerkkejä siitä, millainen on tulevaisuuden metsätalous. Sellu ja paskan haju olkoon Varkauden vahvuus. Meillä on puhdas luonto ja vesi jossa voi uida. Metsät, joita hoidetaan peitteisinä ovat ensisijaisia myös vesien puhtauden näkökulmasta. Metsät sitovat humusta. Kun metsät käsitellään rajusti tehometsätalouden keinoin, niistä irtoaa humusta, joka valuu järviin ja järvistä tulee entistä tummempia ja ne ovat alttiimpia sinilevälle. Vanhat metsät ovat lahoppuunsa ansiosta erityisen arvokkaita sekä ihmisille että eläimille

Vanhoissa metsissä on useita sukupuuton uhkaamia lajeja.

Vanhoissa metsissä on useita sukupuuton uhkaamia lajeja.

Kysymys 3: Tulisiko lehtipuuston osuutta lisätä tai vähentää?

Nyt on hyvä
Metsän toiminta vaarantuu ilman monimuotoista ekosysteemiä.
Täällä kasvaa havupuut paremmin
Turhien ryteikköjen poisto
Metsissä pitää olla monimuotoisuutta eikä näitä puupeltoja..
Ihan hyvä näin.
Sekametsiä ylipäänsä olisi syytä vaalia. Ihan jo eläinlajien monimuotoisuuden kannalta.
Monimuotoiset metsät ja hyvinvoiva luonto ovat kaikkien kaupunkilaisten etu.
Lehtipuumetsissä viihtyvät myös harvinaiset kasvilajit
Kyllä kaupungilla on oikeus pitää osa metsistään puhtaasti talouskäytössä.
Kuten aiemmin jo totesin, luonnon monimuotoisuuden kato on niin merkittävä uhka, että sen puolustaminen on perusteltua talouden kustannuksella. Talous edellä meneminen voi tarjota parempaa tuottoa lyhyellä aikavälillä, mutta luonnon monimuotoisuuden tuhoaminen tulee pitkällä aikavälillä paljon kalliimmaksi.
Pitkällä aikavälillä luonnonmonimuotoisuuden tukeminen on myös taloudellisesti kannattavaa. Jos metsät on kovin yksipuoleisia, niistä tulee alttiita tuhoille ja sitä kautta pitkällä aikavälillä myös tulot pienenevät.
Lehtipuiden kasvun salliminen ei merkittävästi vaikuta tuottoon, on vain harvennusvaiheessa huomioitava seikka. On perin rajoittunutta joka vastauksessa laittaa taloudellinen intressi vastakkain monimuotoisuusteeman kanssa!

Lehtipuita tulisi lisätä uudistettavilla kohteilla siten, että alueille muodostuisi aitoja sekametsiä. Tämä suojaa tuhoilta ja lisää monimuotoisuutta talousmetsissä. Lehtipuulla tarkoitetaan kaikkia suomalaisia metsäpuita, eikä ainoastaan koivua.

Lehtipuita on luonnon metsissä sen verran kun on ja se on hyvä.

Lehtipuita on luonnon metsissä sen verran kun on ja se on hyvä.

Lehtipuuston lisäyksen pitää tapahtua luontaisesti. Hinnoista 60 vuoden päästä ei tiedetä.

Vaikka kyseessä olisi ns. talousmetsä, ei sen tule olla puupelto, vaan monimuotoinen kokonaisuus.

Taloudellista tuottoa nostetaan jatkuvasti framille. Tämä on vasta kolmas väittäjä ja jo nyt on selvää, miten tarkoitushakuisesti kysely on laadittu.

Kuopion luonto on tunnettu lehtomaisuudestaan. Havupuita vahingoittavien hyönteisten ja kasvitautien määrä lisääntyy ilmaston lämmetessä. Lehtipuu on varmempi sijoitus. Kanadassa on jo puustoa tuhoutunut hyönteisten tuhoamana.

Monimuotoisuuskato on ilmastonmuutoksen lisäksi suurin uhkalle globaalisti. Lehtipuut ovat olennaisen tärkeitä monimuotoisuuden kannalta metsissämme.

Monimuotoisuus on tärkeää

Ilmastonsuojelun näkökulman tulee olla tärkein.

Monilajinen (ja eri-ikäinen) sekametsä lisää luonnon monimuotoisuutta.

Luonnosta pitää huolehtia, ei pelkästä teollisuuden edusta.

Lehtipuustoa tarvitaan vaihtelevuuden ja monipuolisuuden ylläpitämiseksi kasvi- ja eläinlajistonkin vuoksi.

Lisäämistä ei tulisi tehdä hakkuita lisäämällä.

Lehtipuustolla on oma tehtävänsä metsäekologiassa ja toisaalta lehtipuilla on esteettinen merkityksensä. Jatkuvassa kasvatuksessa puulajiston monipuolisuudesta voidaan pitää huolta, eikä kaupunkimetsien hoidossa taloudellisten arvojen pitäisi olla ensisijaisia.

Vähän voisi lisätäkin, mutta nytkin on oikein hyvä.

Vähentää, lehtipuusto aiheuttaa siitepölyä jo ennestään huonontuneeseen ilmastoon. Vesakoiden tilalle tulisi istuttaa arvo puita.

Kts. ensimmäiset kommentit.

Metsät ovat kuusettuneet tehometsätalouden ansiosta. Tasaikäiseen yhden lajin kuusimetsään liittyy aina tuhoriski

Metsän uusiutumisen kannalta olisi hyvä, jos lehtipuut tulevat ensin ja sitten havupuut. Näin biotooppi muodostuu oikeaksi ja metsälle tulee normaali kierto.

Metsä arvoa ei mitata vain sillä mikä puulaji tuottaa enemmän tuloja. Metsä on kokonaisuus minkä monimuotoisuus ja ikä tuovat hyvinvointia olemassa olollaan. Metsä on ekosysteemi, joka on puuvaltainen mutta sisältää laajan kirjon muutakin elämää.

Lisätä tai väh.pitäää nykytasolla. Voitontavoittelu ei sovi kuntametsiin.

Savon seudulle sopivampi on sekametsä, ei ainakaan lisätä lehtipuuta.

Lehtipuiden osuuden lisääminen on hyvä asia, mutta koivupeltojen lisääystä ei tarvita.

No vähän kyllä ihmettelen, että jos kaupunkialuetta mietitään, niin kaupunginpuutarhuri on katsonut tarpeelliseksi kaataa lehtipuita... Havupuut kyllä saavat jäädä, mutta lehtipuut saisivat olla vain riveissä (jos sielläkään), juuri niin kuin hän haluaa. Ja tupsuiksi leikattuina mieluiten. Eikä koivuja missään tapauksessa. Hullua! Ei nyt liity ehkä tähän kysymykseen, mutta kun kerran saan antaa mielipiteeni jossain tästä puuasiasta, niin puuvihaajat pois kaupungin palkkalistoilta, kiitos!

Kaupunkialueella ympäristökysymys on tärkeämpi kuin taloushyöty.

Biodiversiteetin kannalta lehtipuun osuus saa mielellään kasvaa.

Paras puu on se, joka menestyy kyseisessä maaperäsdä ja ilmastossa parhaiten. Myös talous täytyy huomioida. Puutuotanto on Suomen talouden ja elinvoiman kivijalka. Puutuotteita tulisi jalostaa enemmän ja kehittää korvaavia tuotteita esim. muoville sekä hyödyntää enemmän rakentamisessa.

Lehtipuut lisäävät luonnon monimuotoisuutta.

Jos lehtipuuston lisääminen tarkoittaa vanhemman metsän kaatamista, niin osuttaa ei tule lisätä.

Monimuotoisuus ensin.

Kaupungin metsät tulee edustaa edistyksellistä metsähoitoa ja luontoarvot ovat ensisijaisia. Mesienhoidon tulee tukea luonnon monimuotoisuutta ja ilmastonmuutoksen hillintää.

ilmastonmuutokseen sopeutuminen on aiheellista

En osaa metsäteollisuuden rahallisuudesta sanoa. Itse olen enemmän ekologisella kannalla kuin taloudellisella. Sanoisin siis, että lehtipuustoa olisi hyvä jopa lisätä tai pitää samana.

Ehdottomasti lisätä. Kuten kysymyksessäkin todettiin, se lisää monimuotoisuutta.

Lehtipuuston määrä ei ole luonnonmukaisuuden ainoa kriteeri. Ihmisen keinotekoisesti "luoma" vaihtelu ei ole luonnollista monimuotoisuutta.

Ympäristö ja ilmastonmuutokseen liittyvät tarpeet ohittavat rahan. Jos tuhoamme metsät ja niiden ekosysteemit tuhoamme myös ihmiskunnan. Luonto pitää asettaa ykköseksi.

Korkeampi lehtipuuston osuus lisää monimuotoisuutta ja pienentää tuhoriskiä

Vaikka auhat kuusikkot ovat Pohjois-Savolle tyyppillisiä, vaihteluksi ei riitä mäntykangas vaan tarvitaan myös koivikkoja, hakoja, lehtoja jne

Nykyisellä hirvieläinkannalla lisääminen ei käytännössä onnistu.

Lehtipuusto nopeakasvuisena lajikkeena löytää tasapainoisen kasvualustan ilman liiallisia kohdentavia toimenpiteitäkin.

Aivan sopiva määrä, eihän täälläpäin hirveästi menekkiä lehtipuulle ole muutenkaan.

Alueella pääosin synkkää näreikköä. Lehtipuut kunniaan.

Metsien monimuotoisuutta tulee tukea

Luonnollinen lisääntyminen

Lehtipuuston osuutta ei ainakaan kannata vähentää, koska sekapuumetsä on vastustuskykyisempi myös edellisessä kysymyksessä esitetyille tuhohyönteistuhoilille. Luonnon monimuotoisuudenkin kannalta lehtipuuston osuuden säilyttäminen ja mielellään lisääminen on myös tärkeää. Monimuotoinen luonto on vastustuskykyisempi ilmastonmuutokselle ja muille tuhoille. Kuopion olisi tärkeää myös alkaa varautua ilmastonmuutoksen vaikutuksiin. Lain mukaan kuntien tulee turvata asukkailleen luonnontaloudellisesti kestävä elinympäristö. Luonnon monimuotoisuus turvaa myös mm. ruoan tuotannon.

Yksilajisia havumetsiä on liikaa. Ne on muutettava sekametsiksi.

Antaa metsien kasvaa! Lehtipuustoon liittyy toki myös muita, kuin pelkästään taloudellisia аспектеja.

Monimuotoisuusnäkökulma on tärkeä.

Lehtipuun arvo ei ole vain sen myyntiarvo!

Monimuotoisuuden ja tautiriskien kannalta lehtipuita lisää, tuo myös väriä ja valoa eri vuoden aikoina.

Metsien ja luonnon monimuotoisuus on tärkeintä. Lehtipuustoa ei tulisi lisätä luontoarvojen kustannuksella.

Kaikki, mikä edistää luonnon monimuotoisuutta on ensiarvoisen tärkeää.

Monimuotoiset metsät ovat tärkeitä, mutta keinotekoiseen metsien muuttamiseen ei ole tarve lähteä. Mieluummin istutetaan uutta metsää uusille alueille, jotka ovat esim. joutomaakäytössä. Pienetkin metsät piristävät enemmän, kuin heinikkoinen entinen teollisuusmaa tai parkkipaikka

Havupuu on parempi hiilinielu
Luonnon monimuotoisuus kannattaa laittaa taloudellisen tuoton edelle erityisesti julkisessa omistuksessa olevissa metsissä.
Lisää monimuotoisuutta ja vähentää tuhoriskejä.
-
Monipuolinen puusto lisää virkistysarvoa, luonnon monimuotoisuutta sekä mullistusten ja tuholaisien sietokykyä.
Lehtipuut tuovat vaihtelua ja ovat hyvä lisä monimuotoisuuden kannalta.
Vähintään 10promillea muusta puustosta on hyvä
Lehtipuustoa on hyvä ylläpitää valituissa kohteissa, mutta erityisesti ei-taloustaloudessa olevien metsien tulisi antaa uudistua pääasiassa luontaisesti.
Lehtipuuden osuus on suoraan verrannollinen metsän laatuun ja terveyteen.
Lehtipuu lisää luonnon monimuotoisuutta ja sitä todennäköisesti lisätään enemmän myös tulevaisuudessa. Mikäli lehtipuuta kasvatetaan omana metsikkönä, joissa hakkuut tehdään oikea-aikaisina saadaan metsikölle lyhyempi kiertoaika, mikä taas aikaistaa kantorahatuloja.
Eiköhän ilmasto kysymykset ole jossain isommissa asioissa kuin metsissä, tai ylipäätään suomen sisällä.
Toki koivun kasvupaikoilla ok ja seka puunahan lehtipuuta jätetään muutoinkin

Luontaisen sukcession kautta koivu tulee lisääntymään alueella ilmaston lämmetessä.
Koivujen ja leppien määrää on asutuksen läheisyydessä tarkasteltava allergioiden kannalta.
Monimutaisuus ja ilmastomuutokseen sopeutuminen ovat hyviä syitä lisätä lehtipuiden osuutta.
Lehtipuuston suuri määrä kertoo tyypillisesti nuoresta sukessiovaiheesta. Luontaisesti kehittyvä lehtipuusto lisää luonnon monimuotoisuutta ja siksi kaupunkimetsien "pöheiköt" tulisi jättää jatkossa rauhaan. Luonnon monimuotoisuutta voidaan turvata joissakin lehtokohteissa poistamalla kuusia. Muuten luonto hoitaa itse itsensä, eikä ihmisen tarvitse manipuloida kaikkea.
Kantani on että metsää kun metsää laitetaan lisää kasvamaan
Lehtipuusto lisää luonnon monimuotoisuutta ja antaa eri lajeille monipuolisen ympäristön ja kasvualustan. Taloudelliset intressit eivät saa mennä luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen edelle!
Monilajisuus on luonnon monimuotoisuudelle välttämätöntä ja ja myös ilo virkistyskäyttäjän silmälle ja mielelle.
Tämä on vaikea kysymys. Mielestäni voisi aivan hyvin istuttaa koivun lisäksi vaikka kolmea eri lehtipuuta. Epäluonnista ja mielestäni liian "steriiliä" onnistuttaa vain yhtä ainoaa puuta. Lisäksi on naurettavaa miten firmat patistaa raivurot raivaamaan kaikki "roskapuut" pois. Ei näin vaan monimuotoisuus kunniaan. Metsä ei ole pelto. Tai toisille on, mutta nyt ei puhuta yksityisistä palstoista.
Metsä ei ole pelkästään ihmisille tarkoitettu hyödyke ja tulon lähde.
Mielestäni enemmän jatkuvan kasvatuksen menetelmää hyödyntämällä voisi lehtipuustonkin osuus lisääntyä, monimuotoisia metsiä tarvitaan, mutta turhia istutuksia syytä välttää.
Vanhojen kuusikoiden tilalle osin lehtipuita, esim Puijolle.
Satunnainen lehtipuiden tökkiminen sinne tänne ei ole mielekästä. Tärkeämpää on aina varmistaa, että palstalla kasvatetaan sopivaa puulajia. Satunnaisia haapoja/koivuja ei kuitenkaan ole syytä alkaa välttämättä erikseen kaatamaan
Nykyinen metsäkeskustelu ei oikein näe metsää puilta. Uskokaa pois, siellä on paljon muutakin luontoa.
Lehtipuuston merkitys monimuotoisuudelle on suuri, mikä puolestaan vaikuttaa koko metsäekosysteemin vakauteen. Sekametsää voi kasvattaa myös ilman suuria tappioita.
Kestää paremmin ilmaston muutosta.

Lehtipuuston osuuden lisäämisellä voidaan vaikuttaa ainavihreiden lajien lämmittävään vaikutukseen keväisin ja kompensoida väistämätöntä havupuustoistumista.

Ilmastonmuutos tulee tuhoamaan kuusia ja tilalle tarvitaan lehtipuita.

Todellisia sekametsää lisää

Ensisijaisesti metsät tulee nähdä muuten, kuin tulonlähteenä.

Monimuotoisuuden lisäys on tärkein arvo. Ei raha.

Luonnon monimuotoisuus on tärkein asia tulevien sukupolvien kannalta.

Ilmastonmuutoksen torjuminen on koko maapallon kohtalon kysymys.

Mielestäni ihmiset tarvitsevat ympärilleen ja lähelleen mahdollisimman vahvan ja monimuotoisen ympäristön voidakseen hyvin nyt ja tulevaisuudessa.

Lehtipuut ovat kauniita ja ovat tärkeitä monimuotoisuuden näkökulmasta

Kaupungin metsien arvo muodostuu ensisijaisesti muutoin kuin puuston taloudellisen arvon kautta.

Nykyinen sekametsä estää kuntakerroksen syntymistä ja parantaa luontaista uudistumista tarpeeksi.

Suomen metsissä kasvokoot monenlaista puulajia

nykyinen sopiva määrä

Kaikkien puiden lisääminen on parasta mitä ihminen voi tehdä

Tämä on myös kysymys mikä tuloo tulukita paekkakohtaisesti. Joessae paekoessa voes ottoo huomijoon ihan maesemalliset syyt. Kuitennii kokonaesuutena "kapitaalinen" vaikutus melekosen olematon.

Lehtipuuosuus on tärkeää valmistautumisessa tuleviin haasteisiin biotistentuhojen ennaltaehkäisemisen osalta ja ne lisäävät hyvin myös monimuotoisuutta metsän rakenteessa. Taloudellisesti kannattava lisääminen on järkevää mutta ainoastaan kasvupaikkojen ja hirvituhojen huomioimisen kanssa.

Metsien olisi hyvä olla pitkällä tähtäimellä sekametsiä.

Monimuotoisuutta enemmän

Ilmaston muuttuessa kuusi- ja mäntyvaltaiset metsät eivät välttämättä sopeudu muutokseen yhtä hyvin kuin lehtipuumetsät.

Aika selvästi ympäristö vs raha -kysymys.

kaupungin tulee omalta osaltaan lisätä suomalaisten metsien monimuotoisuutta

Luonnon monimuotoisuuden lisääminen

Vanhojen kuusikoiden hakkaaminen lehtipuun lisäämisperusteella (esim latujen varret) ei ole perusteltua. Nuorissa metsissä on panostettava monipuoliseen puukoskustumukseen.

Pusikoitumista havaittavissa lehtipuiden osalta

Kuusettuminen estettävä

Varmasti itsestään lehtipuut valtaavat havupuiden alaa ilmaston lämmetessä ajan kuluessa. Pidetään vaan vielä havupuitakin kun vielä voidaan.

Monimuotoisuuden turvaaminen on ensi sijassa tärkeää.

Sekametsät pysyvät terveimpiä. Lehtolajiston säilyminen tulee turvata, ei liikaa kuusettumista, mutta suojaisia suuria kuusia tarvitsevat monet eläimet.

Taloudellinen lyhyen aikavälin tuoton tavoittelu ei ole VIISASTA!

Tarvitsemme monipuolista metsää, että se pysyy elinvoimaisena ja kestävä. Metsä pitää nähdä muussakin tarkoituksessa kuin vain puiden tuotannossa.

Metsät joissa esiintyy monipuolinen puulajisto kestävät paremmin ilmastonmuutosta, vaihtelevia ympäristöolosuhteita ja tuholaisia. Lisäksi ne lisäävät luonnonmonimuotoisuutta.

Sopiva valopuiden lisääminen auttaa Kuopion metsiä sopeutumaan ilmaston muutokseen ja pienentää metsien tuhoriskiä. Sekametsän suosiminen monimuotoisuus huomioiden on tärkeää.

Lehdettömänä vuodenaikana säilyy metsän tuntu havuvaltaisissa metsissä voimakkaammin.

Kysymyksen asettelussa oli jo perustelut, arvostan luontoarvot taloudellista tuottoa korkeammalle.

Kaupungin metsille ei pidä asettaa tulotustavoitetta, vaan niitä pitää arvioida luontoarvoilla.

Kannatan ennen kaikkea luonnonmetsiä. Ei ehkä ole järkeä lisäämällä lisätä lehtipuuta alueelle jossa ne eivät luonnostaan menesty. Mutta ennen kaikkea haluaisin kuulla ekologien näkökulman ja mielipiteen asiaan.

Lehtipuuston määrää tulisi lisätä.

Monimuotoisuus ja ilmastonmuutokseen sopeutuminen on totta kai paljon tärkeämpi asia kuin taloudellinen tuotto.

Kaupunkimetsien ja taajamien vanhat lehtipuut ja lehtipuumetsiköt ovat myös monen niistä riippuvaisen lajin elinehto, eikä niiden kaltaisia elinympäristöjä ole usein talousmetsissä tarjolla.

Mistä sitä taloudellista tuottoa sitten saadaankaan, jos nyt istutetaan vain ja ainoastaan sitä yksipuolista (tällä hetkellä kannattavinta) metsää, joka ei sitten pärjääkään tulevina vuosikymmeninä? Onko kuusitukki vuonna 2070 edes tärkein metsän tuote? Tehdäänkö tämän hetken metsäsuunnittelu tosiaan perustuen tämän vuoden kuutiointeihin?

Tulevaisuuden metsä on sekametsä, jolloin ilmastonmuutoksen tuomiin haasteisiin, sään ääri-ilmiöihin, herbivorian lisääntymiseen ja muihin lieveilmiöihin pystytään sopeutumaan paremmin. Samalla lisätään monimuotoisuutta ja tuetaan yksipuolistuneesta metsätaloudesta kärsiviä eliölajeja. Puulajiston vaihtelevuus on yhtälailla oleellinen osa monipuolista metsää, aivan kuten eri-ikäiset ja -kokoiset puutkin.

Ilmaston lämpenemisen myötä Pohjois-Savon alue muodostuu suotuisammaksi eteläisemmille lehtipuulajeille, mikä kannattaa myös huomioida suunnittelussa.

Lehtometsien hoito kuusia poistamalla

Ilmatoriskiä on tässä suunnitelmassa aliarvioitu. Jos suunnitelmaa tehdään 50 vuodeksi on ilmatoriski kuusen kasvatuksessa todellinen. Onko ylipäänsä enää järkevä suosia ja jopa istuttaa kuusta niin kuin nykyisin tehdään, otetaanko tässä kaupungin omaisuuden ja riskienhallinnassa liian suuri riski? Onko esitetty väite etsien tuoton vähemisestä lehtipuuston osuuden kasvaessa ylipäänsä oikea? Pitäisikö lehtipuuden suosiminen nähdä pikemminkin turvana ja teoreettinen tuoton menetys vakuutusmaksuna tulevien sukupolvien hyväksi? vrt. kohta 1,2,

VMI12 tulosten perusteella metsänuudistaminen on Pohjois-Savossa liikaa kuusen varassa ja lehtipuutaimikot erittäin harvinaisia. Myös Pohjois-Savon metsäohjelman mukaan Pohjois-Savon metsiin tarvittaisiin edelleen lisää lahoppua, sekapuustoisuutta, lehtipuita ja vanhoja puita. Kuopiossa on lehtipuita vähemmän kuin Pohjois-Savossa keskimäärin, joten täällä lehtipuuden lisäämistarve vielä korostuu.

Ilmastonmuutos on jo täällä ja heikentää lämmön ja ääri-ilmiöiden myötä havupuiden kasvua mm. tuholaisien ja tautien takia. Metsien monimuotoisuutta lisäämällä, lisätään myös metsän resilienssiä vaihtelevia sääoloja vastaan.

Aktiivinen lisääminen tuskin on tarpeen. Monimuotoiseen metsään kasvaa kyllä lehtipuutakin. Ja käsittäkseni esimerkiksi laadukkaita puusepän tarpeisiin soveltuva koivutukki kasvaa nimenomaan sekametsässä. Niitä pitäisi vaan saada paremmin hyötykäyttöön. Tässä keväällä esimerkiksi kaupunki kaatoi lukuisia jalavia katujen varsilta Petosella. Toivottavasti niistä keksittiin jotain muuta kuin lämmityshaketta? Neuvottelujen jälkeen eräs kaupunkilainen sai sentään yhden pölkyn sieltä itselleen sahalle vietäväksi ja puuhastelutarpeiksi.

Puuston pitää määräytyä kasvupaikan mukaisesti ja monimuotoisuutta tulee lisätä mahdollisuuksien mukaan.

En osaa sanoa tuohon tarkemmin, koska en ole perehtynyt metsäsuunnitelmaan tarkemmin. Periaatteessa sekapuustoiset metsät ovat vahvempia erilaisia tuhoja ja mahdollista ilmastonmuutosta ajatellen. Voi olla,

että lehtipuuston osuutta olisi hyvä lisätä. Haja-asutusalueen metsissä hirviturhoriski on merkittävin hankaluus lehtipuuston määrän lisäämisessä.

Ilmastonmuutos tulee ottaa huomioon tulevaisuutta varten jo nyt.

Lehtipuiden lisääminen vähentää riskejä ilmaston lämmetessä.

Metsää ei tulisi ajatella tulon lähteenä. Mikä on luonnollinen metsä kullekin maaston kohdalle, on sen luonto. Ongelma lienee istutetuissa ns. metsissä, jos yritetään kasvattaa paikalle sopimatonta puulajia. Näitä voisi korjata luonnonmukaisiksi takaisin.

Kysymyksessä tämä jo perusteltiin: lehtipuut lisäävät metsäluonnon monimuotoisuutta ja hiilensidontaa. Yleisesti Suomessa on suosittu harvennushakkuiden ja metsänuudistamisen yhteydessä havupuita. Lehtipuita on siis syytä suosia. Nekin kuuluvat Suomen luontoon. Erityisesti haapa tarjoaa elinympäristön lukuisille sieni-, kovakuoriais-, sammal- ja jäkälä- ja lintulajeille ja joillekin nisäkkäillekin. Koivikot ovat kauniita!

Lehtipuut selviävät kuusipuita paremmin nopeasti muuttuvista ilmasto-olosuhteista. Täten niiden taloudellinen arvokin tulee olemaan jo lähitulevaisuudessa suurempi.

Luontoarvot ovat tärkeämpiä ja talous edellä mennään jo muutenkin. Eikö Kuopio voisi olla edelläkävijä tässä?

Esimerkiksi haapajatkumosta tulee pitää huolta, tällöin huomioidaan monta siitä suoraan tai välillisesti hyötyvää lajia. Kaupungilla on kokonaisvaltainen vastuu huomioida luonnon monimuotoisuus.

Kaupungin metsänhoito pitäisi tähdätä tästä vinkkelistä arvioituna puhtaampaan ilman, ri parempaan tuottoon.

Aikoinani opiskellessani metsäekologiaa Joensuussa, niin eräs opettajistani opasti meitä nuoria "taimia" lehtipuiden yhdestä merkityksestä metsien ainekierrossa maaperän ja kasvien välillä. Hän sanoi lehtipuiden ja varsinkin koivujen olevan metsän emopuita.

Lehtipuita voidaan lisätä, mutta ei vanhojen Puijon kuusikoiden kustannuksella. Puijolle on jo tehty tarpeeksi avohakkuita ja uudistuksia. Vanhojakin kuusimetsiä saa olla vaikka niissä ei lehtipuuta niin paljoa olekaan. Vanhat kuuset kuolevat ja niiden tilalle tulee ajan kanssa lehtipuita. Puijon kuuset ovat olleet tunnettuja Kuopion ja paikallisuuden ja kenties myös oman kansanuskomme symboleita 1800-luvun kansallisromantiikan aikoina. Puijon kuuset ovat kenties hienointa mitä Puijolla tällä hetkellä on. Tykkylumiset vanhat kuuset autotien varressa ja vanhalla luonnonsuojelualueella ovat todella vaikuttavia ja ne ovat myös matkailuvaltti, jos halutaan ymmärtää niiden arvo.

Kysymys 4: Tulisiko vanhojen metsien ja lahopuiden määrää lisätä tai vähentää?

Vanha metsä kykenee laajempaan palvelutarjontaan.
Luonnon monimuotoisuus on tärkeää
Levittävät turhia tauteja terveisiin
Vanhat metsät on kauniita ja myös ne lahopuut on kauniita. Lisäksi ne taitaa houkuttaa jotain eläimiä ja muita mitä ilman ne elukat ei oikein pysty elämään
Selkeästi virkistys ja suojelukäyttöön tarkoitetut metsäalueet voivat olla samoilla seuduilla haittaamatta talousmetsiä.
Vanhojen metsien ja lahopuiden määrän vähentämistä kannattaa miettiä vasta sitten, kun luonnon monimuotoisuuden kato on saatu estettyä. Kun näin ei ole, ei vanhjone metsien ja lahopuiden määrän vähentämiselle ole edellytyksiä. Tuhoriskeistä metsäpalot ja myrskynkaadot ovat taas luontaisia häiriötekijöitä, joiden takia ei ole perusteltua pyrkiä vähentämään vanhojen metsien tai lahopuiden määrää.
Luonnonmonimuotoisuuden vähenemisen pystäyttäminen on määritetty EU:ssa ja Suomessa keskeiseksi tavoitteeksi. Meillä tulee tukalat olot, jos luonnonmonimuotoisuuden köyhtymisen pystäyttämistä ei oteta kaikilla tasoilla vakavasti. Vanhojen metsien säilyttäminen, niiden määrän lisääminen ja lahopuun määrän lisääminen ovat ainoat keinot pelastaa tulevaisuutemme. Pitkällä aikavälillä metsien monimuotoisuus vähentää tuhoriskejä.

Aineistojen esittelyseminaarissa toivottavasti esitellään tutkimustulokset, joissa osoitetaan tuhoriskin ja metsien iän yhteys.

Ehdottomasti lisätä. Luonnon metsä on tervein metsä kaikin puolin.

Ehdottomasti lisätä. Luonnon metsä on tervein metsä kaikin puolin.

Vanha metsä lisää luonnon monimuotoisuutta.

Vanhat metsät ja lahoppuut ovat edellytys metsäluonnon monimuotoisuuden säilymiselle ja uhanalaisten lajien säilymiselle.

Vanhojen metsien liittäminen tuhoriskeihin on harhaanjohtavaa!

Vanhat metsät ovat viime vuosikymmeninä Suomessa vähentyneet rajusti. Kuopio voi olla tässä esimerkkinä säästämällä ne.

Monimuotoisuus suojelee metsiä tulevaisuudessa kasvi- ja hyönteistuholta ja lisää viihtyisyyttä.

Monimuotoisuuskato on suurimpia uhkailee. Metsäluonto on köyhtynyt ja etenkin lahoppuusta on puutetta metsissämme.

Monimuotoinen metsä on vastustuskykyisempi tuholaisia vastaan kuin yksipuolinen metsä. Teidän pitäisi tietää tämä eikä kysellä typeriä.

Monimuotoisuus

Ovat hiilinieluja ja tukevat luonnon monimuotoisuutta!

Järkeä käteen.

Puuston vanhuus ja ns. metsätuhot eivät ole yhteydessä toisiinsa. Vanhat metsät tulee suojella, metsien tulee antaa ikääntyä ja lahopuiden määrää pitää lisätä, jotta voimme säilyttää luonnon monimuotoisuuden.

Lahopuun määrä alueen metsissä on aivan liian pieni luonnon monimuotoisuuden kannalta.

Tuhoriskit? Metsien tuhoamista ja luonnon monimuotoisuuden köyhentämistä on lahopuun poistaminen. Ei ole kyse tuhoriskin lisäämisestä.

Luonto hoitaa oman osuutensa, ei tarvita ihmistä päämääröimään väliin.

Vanhat lahopuut eivät lisää tuholaisvahinkoja. Ne ovat monelle lajille elinehto. Lajokadon hillitseminen tulee huomioida julkisen omaisuuden hoidossa.

Luonnon monimuotoisuuden edistämisen tulisi olla yksi kaupungin metsänhoidon päätavoitteista

Kuopiossa ei ole erityisen paljon vanhoja metsiä, mutta muualla Pohjois-Savossa niitä on poikkeuksellisen vähän.

Metsien monimuotoisuus on tärkeää.

Vähentää

Kts. ensimmäinen kommentti.

Luonnon monimuotoisuus vaatii lahopuustoa. Tuhoriski voidaan välttää monilajisella eri-ikäisellä puustolla. Tämä on todettu tieteellisesti.

Vanhoissa metsissä lahopuun määrä ei ole ongelma, vaan sitä muodostuu luontaisesti.

Metsän ekosysteemillä on suuri vaikutus ja vanhat metsät ja lahopuut ovat elinehto monille lajille. Lahopuu tarjoaa kodin usealle uhanalaiselle metsälajille. Lahopuun merkitys on suuri, sillä Suomen metsälajeista

noin neljännes, 4000–5000 lajia, on riippuvaisia lahoppuusta. Lahoppulajeihin kuuluu paljon sieniä, etenkin kääpiä ja orakkaita sekä jäkäliä, sammalia ja hyönteisiä, erityisesti kovakuoriaisia.

Kysymyksen olisi voinut eriyttää kahdeksi eri kyssäriksi. Vanhoille metsille tehtävä hyvät kasvuolot.

Metsien monimuotoisuus on otettava huomioon lisäämällä lahoppuuta ja vanhaa metsää.

Luonnon monimuotoisuuden tuhoa on hidastettava.

On huolestuttavaa, että Pohjois-Savossa on keskimääräisesti vain 16% yli 80-vuotiasta metsää. Tästä esitetystä kysymyksestä saa virheellisen käsityksen, että 80-vuotias metsä olisi vanha, mitä se ei suinkaan ole. Tämä on selluteollisuuden ja vanhanaikaisen 50-70 -lukulaisen metsäpolitiikan luoma ajatusmalli.

Luonnon monimuotoisuuden lisääminen on ihan ykkösjuuttu nyt!

Manipuloiva kysymys. Vanhat metsät eivät lisää metsien tuhoriskiä

Biodiversiteetin ja ilmastonmuutoksen torjunnan kannalta vanhojen metsien lisääminen on tärkeää.

Lahoppuiden määrää pitää ehdottomasti lisätä. Tämä ei myöskään lisää tuhoriskiä vaan luonnontilaisen kaltaisessa metsässä monet tuholaiset eivät leviä yhtä laajasti ja hallitsemattomasti kuin yksipuolisesti talousmetsässä (syynä esim. luonnollinen kilpailu lajien välillä ja puiden oma puolustuskyky)

Lahoppuuta ja huonosti hoidettuja metsiä näkyy Suomessa liikaa joka paikassa. Metsän hoito tulisi olla velvollisuus jokaiselle metsänomistajalle kaupungit mukaan lukien. Ryteikköjä on Suomi täynnä, joka ei tuota mitään ja jossa puu ei toimi myöskään hiilinieluna. Kampanja Suomen metsien kunnossa ja terveenä pitämiseksi olisi paikallaan.

Lahoppuun määrä kuvaa monimuotoisuuden tilaa.

Sitä on liikaakin.

Miten metsän ikä voi kasvaa, jos vanhaa metsää vähennetään?

Olisi hyvä saada tähän kyselyyn vastaamisen taustalle selvitys siitä mikä on Pohjois-Savon metsien tilanne, kun siihen tässä verrataan.

Itsestäänselvästi lisätä.

Tähän samat perustelut kun kohtaan 2 ja 3.

Luonnon monimuotoisuudesta ja sen lisäämisestä tulee huolehtia kaikissa kaikissa metsissä, ja etenkin myös talousmetsissä korostaa entistä enemmän!

Tarvitaan asiantuntemusta ja aluekohtaista harkintaa

Lahopuita tulisi vähentää ja kunnossapitoa ylläpitää, mutta vanhoja metsiä en lähtisi karsimaan pois.

Ehdottomasti lisätä. Lahopuut ovat elintärkeitä luonnon monimuotoisuuden kannalta. Vanhaa metsää löytyy myös verrattain vähän. Toivoisin, että edes osa metsistä saisi kasvaa rauhassa, ja Kuopiostakin löytyisi vielä joku päivä oikeasti vanhaa metsää.

Tilastoilla ja keskimääräisyyksillä on helppo hämätä. Luonnonmetsien radikaali hävitys on tosiasia. Sitä ei ole syytä jatkaa eikä lisätä.

Menkää katsomaan Pirtinpääntien päässä vanhaa kuusikkoa. Ihmiset liikkuvat siellä ja tuulella katkeilee ja kaatuu puita. Kuka virkamies ottaa kontolleen jos uhreja tulee?

Totta kai vanhoja metsiä on enemmän kaupungeille kun yksityisillä metsätiloilla ja siksi niiden määrää pitäisi lisätä

Vähentäminen järkevää, lahopuu ja monimuotoisuus toteutuu jo suojelluilla alueilla

Luonnon monimuotoisuutta tulisi varjella.

Nykyinen määrä riittää. Metsiä ei tule museoida.

Liika on liikaa. Ei ihmisenkään ei ikuisesti.

Ei liene tarkoitus muodostaa metsästä kolopesijöiden ja haitta ötököiden paratiisia, josta taloudellinen etu karkaa maisemakorttien ihailun tasolle.

Taimen istutus on ekoteko

Edelleen, monimuotoisuutta tukien

Metsien monimuotoisuutta tulee lisätä ja tukea

Luonto osaa itse hoitaa itsensä

Jälleen kysymyksessä virheellisesti väitetään, että vanhat, monimuotoiset metsät olisivat alttiimpia metsätuhoille, kun asia on päinvastoin eli vanhat, monimuotoiset metsät ovat vastustuskykyisempiä erilaisille tuhoille kuin tasaikäiset metsät. Vanhojen metsien ja lahoppuun määrää tulisi siis lisätä luonnon monimuotoisuuden suojelemiseksi ja lisäämiseksi. Myös Kuopion tulee toimia maailman ja Suomen luontokadon pysäyttämiseksi. Monimuotoinen luonto mm. turvaa ruoan tuotannon ja on vastustuskykyisempi ilmastonmuutoksen vaikutuksille. Kuopion kaupungin tulisi edistää kuntalaisten hyvinvointia ja turvata luonnontaloudellisesti kestävä elinympäristö asukkailleen.

Vanhoja metsiä on Pohjois-Savossa aivan liian vähän! Kuopion tulee näyttää esimerkkiä muille kunnille ja seurakunnille niiden lisäämisessä.

Kaupungin metsissä on suuria ja vanhoja puita selvästi enemmän kuin Pohjois-Savossa keskimäärin - se on mahtava asia ja ollaan siitä ylpeitä!

Hirvittävän johdatteleva ja väärin johdatteleva kysymys. Kuka ***** näin johdattelevia kysymyksiä virheellisin faktoin kehtaa esittää kaupungin virallisena kyselynä?

Joka paikassa Suomessa tulisi lisätä vanhojen metsien määrää.

Luonnon monimuotoisuus!

Tauti ja ötökkäriskit huomioiden voisi jopa osan lahoppuusta siivota pois. Puijon metsissä alkaa olla järkyttäviä määriä pystykuivaa ja maapuuta. Hienoja on lahoppuut muttei kuitenkaan niin että vaikeuttaa vaaraa ja vaikeuttavat alueella liikkumista, jos lahoppuuta vähemmän niin pääsevät paremmin arvoonsa.

Kaupungin olisi harkittava vanhojen metsien lisäsuojelua.

Siis oikeastiko vanhoja metsiä pidetään tuhoriskeinä?

Ehdottomasti lisää lahoja! Kuopion tulisi valjastaa luonnonmukaisuus voimavaraksi eikä pyrkiä kohti tasapaksua talousmetsää paikassa, josta se on helppo korjata talteen

Näissä kysymyksissä korostetaan tarpeettomasti sitä, että luonnon monimuotoisuus lisää tuhoriskejä. Erittäin asenteellisesti tehty kysely.

Tulisi lisätä, lisää monimuotoisuutta ja ylläpitää hiilivarastoja.

-

Lahopuuta on riittävästi vaikka osan meysästä hyödyntäisinkin

Edelliseen kommenttiin viitaten; tuholaisten leviäminen pitäisi saada pysähtymään

Vanhoista metsistä ja lahopuista on pulaa. Jos vanhat ekosysteemit hävitetään, niiden palautuminen kestää liian kauan.

Ei niitä lisää ainakaan tarvita, lahoa puuta syntyy tarpeeksi luonnostaan

Puijolta ja Neulamäeltä näpit pois, ompahan jälkipolvillekin humisevia kuusikoita ihastella.

Vanhat metsät ja lahopuu ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta aivan keskeisiä tekijöitä. Samalla luonnon virkistysarvo kasvaa.

Metsä elää itsestään, on hurjaa kuvitella, että sinne olisi tarvetta mennä kitkemään mitään keinotekoisin perustein.

Tämä on kinkkinen kysymys. Toisaalta lahopuun ja vanhojen metsien lisääminen parantaa Kuopion metsien monimuotoisuutta, mutta ei ole taloudellisesti kannattavaa. Ja taas vanhojen metsien uudistaminen voi tulla paljon negatiivista palautetta ja haittaa vanhojen metsien eliöstölle. Olisiko näillä kohteilla mahdollista kokeilla jatkuvaa kasvatusta, mikä ottaisi huomioon molemmat seikat?

Eikös kaupunki varjele näitä lahopuita liiankin kanssa, jo ennestään.
Ei tarkoituksella lisätä tappamalla eläviä puita metsään lahoamaan vaan luomall vanhoja metsiä jossa normaalia uusiutumista tapahtuu.
Yliopistolla keskusteltiin ja todettiin että vanhat metsät eivät lisää tuhoriskiä, kysymys on virheellinen.
Monimuotoisuuden lisääminen on tärkeää.
Nuoret metsät sitoo hiiltä paremmin.
Ei kannata määrää lisätä, koska silloin tuhojen riski kasvaa merkittävästi.
Vanhojen metsien ja lahopuun määrän lisäämisellä voidaan tarjota sekä laadukkaita virkistysalueita asukkaille, että turvata luonnon monimuotoisuutta.
Vanhat metsät hyviä ekosysteemejä ja sopivat vaikkapa sienestykseen
Metsien monimuotoisuutta tulee edistää.
Puuston moni-ikäisyys turvaa luonnon monimuotoisuutta.
Pohjois-Savossa on keskimäärin liian vähän vanhempaa metsää, metsiä hakataan koko ajan nuorempana ja nuorempana ja tähän olisi saatava muutos. Kuopio voisi olla esimerkillinen metsien monimuotoisuuden säilyttäjänä!
Tuholaisriski. Vanha metsä nielee vähemmän hiiltä.
Lahopuiden määrä on hyvä pitää nykyisellään ja niitä voi jopa säästellä sinne tänne. Vanhojen metsien määrää toisaalta pitäisi jopa vähentää, koska ne eivät sido enää kovinkaan tehokkaasti hiilidioksidia. Kun metsä kaadetaan ja siitä tehdään esim. lautoja, hiili on edelleen sitoutuneena puutavarassa samalla, kun istutetaan uusi nopeakasvuinen metsä tilalle uutta hiiltä sitomaan. Lisäksi vanhat metsät eivät myrskyissä tahdo pysyä enää pystyssä, kun routa vähenee ja talvimyrskyt voimistuvat.
Edelliseen vastaukseen viitaten pitää huolehtia metsäluonnon monipuolisuudesta. Silloin huolehtii myös sen terveydestä ja omastaan.
Metsiä uudistamalla saadaan paras hyöty irti. Suojelualueita on riittävästi.
Mikäli kaupunki hyväksyy metsäpoliittiseksi tavoitteekseen vanhojen metsien suhteellisen osuuden lisäämisen, vanhojen metsien ja myös lahopuun määrä pitäisi lisätä.

Kuten jo aiemmassa kysymyksessä, hyönteistuhoriski kasvaa, kun kerralla tulee paljon kuollutta puuta eikä vanha metsä itsessään tarkoita automaattisesti hyönteistuhoja.

Kyllä noita lahopuita näkyy jo melko paljon olevan.

Koskematon metsä on todella monipuolinen. Lahonneet puunrungot luovat uutta vuosien mittaan.

Kuopion tulee pyrkiä Suomen luontopääkaupungiksi, jossa jokainen päätös tehdään luonnon ehdoilla.

Edelleenkin luonnon monimuotoisuuden varjelemiseksi lisää vanhoja metsiä ja lahopuita!

Tuhoriski liittyy edelleen lähinnä ajatukseen metsien talouskäytöstä.

Luonnon monimuotoisuuden takia.

Vanhojen metsien ja lahopuiden lisääminen olisi todella hieno valinta kaupungilta, etenkin jos niitä on jo runsaasti.

kasvava metsä on melkein joka suhteessa parempi, vanhoja metsiä saisi olla selvästi pienempi osuus

Yksityiset metsänomistajat lisää jatkuvankasvatuksen hakkuita. Vielä jos kaupunkikin lähtee siihen mukaan, niin metsien hyönteistuhoriski kasvaa kohtuuttomasti. Kantojen käsittely ei ole estänyt juurikäävän leviämistä.

Taloustmetsän hoito edellyttää töitä ajallaan, saa toki sisältää säästöpuita

nykyinen sopiva

Luonnon monipuolisuus lisääntyy

Viittoon vastaakseeni kysymyksen 2.

Suuret ja vanhat puuyksilöt ovat ehdottomasti säästettävää kohteita hakkuiden lomassa ja erilaisia suojelualueita/kohteita tulee nykyisten lakien ja asetusten sekä sertifikaattien osalta luonnollisesti, jolloin nämä yksilöt tulevat huomioiduksi.

Metsiä on suojeltava, vanhojakin tarvitaan.

Hirveetä olisi jos Puijo sen takia hakattaisiin paljaaksi . Ja vanha metsää takaa monelle eliölajille elämän.

Tuo enemmän lajirunsaattia

Vanhojen puiden osuus muissa metsissä kertoo taloustmetsien surullisesti tilasta.

Kysymys on pitkälti siitä, tarkastellaanko metsää puupeltona vai ekologisena järjestelmänä. Kannatan jälkimmäistä.

edelleen luonnon monimuotoisuudesta huolen pitäminen

Monet uhanalaiset eliölajit ovat riippuvaisia lahopuista

luonnosuojelualueet riittäviä lahopuille

Lahopuu on aivan kriittinen arvo luonnon monimuotoisuudelle. Samoin vanhat metsät. Myös virkistyskäytön näkökulmasta iäkkäät metsät ovat tärkeitä. Jos iäkkäitä metsiä olisi muuallakin kuin suojelualueilla, myös virkistyskäyttöpainetta saataisiin arvokkaimmilta alueilta pois (esim Puijolla se on nyt kohtuuton)
Tärkeätä monimuotoisuuden kannalta!
Harvennuksille voidaan jättää pieniä alueita jo lahoja ja huonokuntoisia säästöpuita, joilla luonnon monimuotoisuus voidaan turvata.
Moni eläinlaji yarritsee
Lisätä jos mahdollista. Aivan liian paljon on eliölajeja kuolemassa sukupuuttoon ihmisten toimien takia. Eikä sitä voi pysäyttää niin kauan kun markkinavoimat rulettaa. Tehomaatalous myrkkyyneen. Kaikenlaista huonolaatuista vähän kestäväää romua on suuri osa kansaa pakotettu käyttämään ja muutenkin vain tuhlaamaan luonnon varoja lukuisin eri tavoin.
Monimuotoinen luonto on kaikin puolin kestävin ratkaisu.
Lahot ryteiköt ovat vaarallisia ja rumia. Lahopuuta on metsissä tarpeeksi
Tulisi suosia luontaista kehitystä.
Missä tuhoriskit lisääntyvät? Yksipuolisissa talousmetsissä lähitöällä? Mihin nämä vanhat metsät ovat ylipäättään sijoittuneet? Ja onko näissä tiedoissa nyt siis mukana vain kaupungin omistamat metsät vai kaikki metsät koko kunnassa? Lahopuiden ja vanhojen metsien määrä itsessään lisää luonnon monimuotoisuutta (toki tiettyyn rajaan asti), mutta jatkuvat metsänhoidon ajatuksella meillä säilyy monimuotoinen luonto, jossa virkistyskäyttö ja matkailu mahdollistuu myös. Ja valtakunnallisestikin näin suuri vanhojen metsien määrä on rikkaus ja asia , mitä pitäisi mainostaa ja julkisesti paljon nostaa esille. Olemme edelläkävijöitä!
Kysymys on lähes sama kuin muutama kysymys takaperin. Miksi yritätte tarkoituksella saattaa vanhoja metsiä kuntalaisten silmissä huonoon asemaan? Kysymyksenne ovat hyvin asenteellisia. Toivoisin, että kuntalaisia ei yritettäisi tällä tavalla johtaa harhaan ja vaikuttaa kuntalaisten vastauksiin. Aiemmin jo vastasinkin, että vanhat metsät eivät juurikaan aiheita lisää riskiä hyönteistuhouille. Hyönteistuhouja tapahtuu eniten yksipuolisissa talousmetsissä. Luonnontilaiset vanhat metsät joissa esiintyy monipuolisesti eri puulajeja kestäväät hyvin eri tuholaisia. Vanhat metsä ovat myös hyvin tärkeitä luonnonmonimuotoisuudelle ja niitä on Suomessa aivan liian vähän, minkä takia monet metsälajit ovat uhanalaisia.
Kuopion kaupungin metsävarat ovat todella suuret ja kaupungilla on varaa "riskeerata" metsäalueita metsätuhojen näkökulmasta. Yksityismetsän omistajilla ei ole taloudellista varaa niin suuriin yhtenäisiin suojelualueisiin kuin kaupungilla. Kaupungin metsät ovat yhteistä metsää ja kaupungilla on vastuu

luonnonmonimuotoisuuden säilyttämisessä. Erityisesti vanhojen metsien ja lahoppuun osalta. Poikkeus on, jos kirjanpainajat uhkaavat koko metsäalueen tulevaisuutta. Silloin kirjanpainajille sopivaan puustoon tulee kohdistaa toimenpiteitä uhkan ennalta ehkäisemiseksi.

Tehometsätalous on tutkitusti merkittävä uhka luonnon monimuotoisuudelle. Vanhoja metsiä tulee vaalia siten, että seurataan tuholaisvaikutuksia. Vanhat metsät ja lahoppuut ovat kriittisen tärkeitä niin kasvillisuuden kuin eläimistön/linnuston lajikadon ehkäisemisen avaintekijöitä.

Asukkaiden lähivirkistysalueina on liian vähän vanhoja eli kiinnostavia metsiä. Puiden elinkaaren loppupuoli (esim. kelot ja kaatuneet tai katkenneet tai lahoavat rungot) monipuolistavat eliöstöä. Siten saadaan samalla ulkoilijoille kiinnostavia näkymiä ja aitoa metsätunnelmaa.

Kuten edellä.

Tuholaishuoli on metsäyhtiöiden propagandaa. Metsiä ei tarvitse hakkaamalla pelastaa. Lahottajat ja hajottajat eivät iske terveeseen puuhun.

Kuopion kaupungin on ehdottomasti pidettävä kiinni vanhoista metsistä ja nähtävä niiden arvo maakunnallisesti sekä valtakunnallisesti. Onko näissäkin laskelmissa otettu mukaan metsätalouden ulkopuoliset alueet, kuten Neulamäen ja Puijon vanhat metsät? Miksei puhuta pelkästään talousmetsäkäyttöön varatuista alueista?

Kuopion kaupungin pitäisi suojella kaikki runsaslahopuiset vanhat metsät. Ja muutenkin harkita hyvin vakavasti muidenkin vanhojen metsien säästämistä ja nykyisten luonnonsuojelualueiden täydentämistä. Nyt suojeltu ja hakkuilta säästetty vanha metsä voi olla parinkymmenen vuoden päästä erittäin arvokas ja harvinainen yli 120v metsä. Viimeistään nyt olisi aika toimia vanhojen metsien ja uhanalaistumisen pysäyttämisen puolesta.

Vanhojen metsien suojelu on myös hyvää mainosta Kuopiolle. Kuopion tulisi ottaa vahvempaa roolia monimuotoisuuden säilyttäjänä ja vanhojen metsien suojelijana ja kestävä metsätalouden harjoittajana.

Iso osa uhanalaisista metsälajeista on riippuvaisia vanhoista metsistä. Juuri vanhojen metsien, lahoppuun ja kookkaiden puiden väheneminen ovat syitä lintujen, hyönteisten, sienien ja kääpien uhanalaistumiselle, jota ei voida pysäyttää ilman suojelutoimia ja lahoppuun määrän lisäämistä myös talousmetsissä.

Vanhojen metsien (>100v) osuus metsistä on ihan hävyttömän pieni. Ja vain pieni osa siitä, mitä ne ovat olleet ennen suuremman mittakaavan metsätaloutta. Suurin osa metsistä on kuitenkin taimikkoa tai nuorta talousmetsää. Vanhat metsät tulisi rajata metsätalouden ulkopuolelle ja kiinnittää huomiota niiden luontoarvoihin, eikä hakata "nyt kun vielä ehditään". Ja mahdolliset hakkuut tulisi keskittää talousmetsiin, joissa metsätalouden vaikutus näkyy paljon selkeämmin.

Lahoppuun lisääminen on olennainen osa metsänhoitoa. Myös nuorempien metsien hakkuissa sekä päätehakkuissa (jotka toivon mukaan vaihtuvat jatkuvan kasvatuksen mukaisiin hakkuisiin) tulisi huomioida lahoppuun määrä ja laatu ja ikä. Luontoarvoiltaan "ei niin suojelukelpoista" metsää voidaan myös hoitaa lisäämällä lahoppuun määrää. Lahoppuun lisääminen talousmetsiin on myös merkittävä keino lisätä monimuotoisuutta ja estää uhanalaistumista. Lahoppu ei ole myöskään haitaksi taajamien metsissä tai ulkoilualueilla.

Lahopuuta metsissä edelleen aivan liian vähän, vrt. monimuotoisuus

Väite vaha puu, suuri puu on epämääräinen, todellisuus voi olla päinvastainen. Esitettyjen tietojen ymmärtämisessä on samoja ongelmia, joita olen käsitellyt kohdissa 1,2,3, kysymys on luonnon monimuotoisuuden edistämisestä ja samalla ilmastonmuutokseen varautumisesta, johon myös muuttuva ilmasto pakottaa metsänhoidon sopeutumaan. Jatkuva kasvatus on tähän erinomainen työkalu myös varttuneissa ja varttuvissa talousmetsissä, jollaisia kaupungin ns. "vanhat metsät" pääsääntöisesti ovat. Todelliset vanhat metsät 100+ tulee jättää kehittymään luontaisesti.

Nykytiedon valossa on selvää, että vanhojen metsien ja lahopuun määrää tulisi pyrkiä lisäämään. 8.3.2019 julkaistu uusin Suomen lajien uhanalaisuudesta kertova punainen kirja kertoo, että luonnon monimuotoisuuden köyhtyminen on jatkunut edelleen. Eliölajeista 11,9 % on uhanalaisia, kun edellisessä vastaavassa raportissa vuodelta 2010 uhanalaisia lajeja oli 10,5 %. Syynä lajien uhanalaisuuteen ovat etenkin metsien talouskäytöstä johtuvat metsäelinympäristöjen muutokset, kuten vanhojen metsien ja lahopuun väheneminen. Konkreettisesti tätä tavoitetta kohti päästään lisäämällä luonnonsuojelualueita sekä ottamalla käyttöön luonnon monimuotoisuutta säilyttäviä ja lisääviä metsänkäsitelytapoja.

Luonnon monimuotoisuutta tulee aina vaalia ja lisätä. Yhteisomistuksessamme olevissa metsissä.

Vanhat metsät eivät lisää tuhoriskiä. Turhaa vastakkainasettelua kysymyksissä.

Eikö ole hiukan ristiriitaista puhua metsätuhosta puuston säilyttämisen kohdalla? Kai se koko metsän kaataminen sitä tuhoa enempi on?

Tämä kysymys on vähän hankala vastattavaksi, koska on niin erilaisia ja eriasteisesti suojeltuja metsiä. Talousmetsissä on syytä toimia reippaasti metsänhoitosuosituksen mukaisesti.

Kaupunki voi tukea näin luonnon monimuotoisuutta.

Lahopuut kuuluvat vanhoihin metsiin ja ovat osa monimuotoista luontoa. Kun ne kaatuvat maahan maatumaan, ne tuovat uutta elämää.

Vanhojen metsien ja lahopuiden määrää pitää lisätä niin Kuopiossa kuin muualla Pohjois-Savossa.

Luonnon monimuotoisuus ja ihmisten hyvinvointi menee puun tilavuuden kasvun ja lyhyen taloudellisen tuoton edelle. Nykyisenkaltainen kuusivaltaisuuteen perustuva metsien kasvatus on sitä paitsi uhattuna ilmastonmuutoksen vuoksi, eikä taloudellista tuotta voida taata.

Monimuotoisuus suosisi myös muuta lajistoa

Lahopuu on tärkeä osa luonnon monimuotoisuutta, ja sen määrää tulisi lisätä reilusti.

vanhoja metsiä pitää säilyttää mutta lahopuita kaataa pois ja viedä pois metsästä.

Tätä kysyttiin jo - miksi sama asia toistuu? Hassua.

Vanhoja metsiä pitää olla sillä ne ovat tärkeitä luonnon monimuotoisuudelle
Mihin faktaan perustuu väittämä automaattisista metsätuhoista lahopuiden suhteen?
Kuopion kaupungin metsät eivät ole erityisen vanhoja. Metsä on vanha kun se on yli 120-vuotiasta. Jos metsät ovat 40-60-vuotiaita, ne eivät ole vanhoja. Luonnon monimuotoisuuden kato on ihmiskunnan suurimpia uhkia. Olisi todella naurettavaa, jos Kuopio, joka on luonnoltaan kauniimpi ja monimuotoisempi kuin moni kansallispuisto Suomessa, tuhoaisi aarteen, jota ei saa enää takaisin. Vanhoja metsiä pitäisi lisätä huomattavasti koko Itä-Suomessa. Kuopion kaupungin tulisi siirtyä jatkuvapeitteiseen kasvatukseen.
Luonnon monimuotoisuus on uhattu maailmanlaajuisesti. Kuopion tulisi suojella alueensa luontoa.
Luonnon monimuotoisuus on uhattu maailmanlaajuisesti. Kuopion tulisi suojella alueensa luontoa.

Kysymys 5: Onko kaupungin metsiä suojeltu riittävästi vai tulisiko kaupungin metsiä suojella nykyistä enemmän?

Suojelu estää lyhytnäköisen voitontavoittelun metsän kustannuksella, täten takaa sen palveluiden jatkuvuuden.
Nykyisiä luonnonsuojelumetsiä tulisi suojella paremmin
Suojeltua metsää ei koskaan ole liikaa. Kaupunkilaiset rentoutuvat luonnonsuojelumetsissä
Suojelumetsä on myös imagokysymys
Jos niitä ei suojella niin jonkunajan päästä meillä ei ole täällä kun paskattu kallavesi ja betonilähiöitten valloittama alue.
Se on tuo saha heilunu ihan liikaa meidän metsissä. En kyllä haluais, että yhtään enää puita kaadettais kuopiosta kun sitten metsät siirtyy yhä kauemmas ja kauemmas. Nyt ainoa oikea kunnan metsä mikä on keskustassa asuvalle autottomalle sopivan matkan päässä on puijo. Ois kiva jos ois enemmän ja lähempänä
Metsiä tulee suojella siellä, missä on erityisiä luontoarvoja. Luonnollisesti kaupunkimetsien arvo luonnon monimuotoisuudelle on suhteellisesti suurempi, joten kaupungin metsien suurempi suojeluaste on ymmärrettävää. 6,6% ei tosin ole erityisen paljon.
Kaupungin metsiä enemmän suojeluun, jotta ekologiset käytävät lisääntyisivät
Kaupungin metsien suojelua ei tule miettiä prosenttien kannalta, vaan metsien ominaisuuksien kautta. Jos kaupungin metsissä on luontoarvoiltaan hyvin arvokkaita kohteita, tulee ne suojella riippumatta siitä, minkä verran metsiä on suojeltu. Lisäksi EU:n vuoteen 2030 ulottuvan biodiversiteettistrategian mukaan sekä maa- että merialueista tulisi suojella vähintään 30 %.
Kuopiolla on nyt mahdollisuus olla edelläkävijä ja tehdä suunnitelma, jonka avulla kaupungista todella

kasvaa on hyvän elämän pääkaupunki. Itä-Suomen yliopiston alta löytyy valtavasti metsäosaamista, jonka potentiaali on täysin käyttämättä. Tätä osaamista hyödyntämällä voidaan taloudellista puolta kehittää niin, että myös luonnon monimuotoisuus otetaan huomioon.

On tieteellisesti laskettu, että luonnonmonimuotoisuuden köytymisen pysäyttämiseksi kaikista maapallon maa- ja merialueista tulisi suojella 30%. Jokaisen maanomistajan tulisi tuoda kortensa kekoon luonnonmonimuotoisuuden köytymisen pysäyttämiseksi. Kaupungin tulisi olla tässä malliesimerkki ja suojella metsiä runsaasti. Sitä kautta kaupunki voisi innostaa myös yksityisiä metsänomistajia suojelemaan metsiä. Kaupungeilla on oikeasti varaa tähän! Kaupungin omistamista kaikista maa-alueista 30% tulisi siis suojella. 6% metsäalueiden suojelusta ei ole riittävä määrä, jotta luonnonmonimuotoisuuden köyhtyminen saadaan pysäytettyä.

Rakentaminen ja raha tuntuu valitettavasti menevän luontoarvojen edelle. Pitäisi suojella enemmän. Jos Puijoo ei lasketa, Kuopiosta pitää lähteä aika kauas nähdäkseen vanhaa metsää. Tai ainakaan minä en tiedä missä lähistöllä sellaista olisi.

Kaupunki voi myös taloudellisesti hyötyä suojelualueiden perustamisesta. Lisäksi ne ovat vetovoimatekijä.

Kaupungin omistuksessa on paljon vanhoja eliöstöltään arvokkaita metsiä, joiden suojelu on perusteltua.

Koska meillä nyt on niitä vanhoja metsiä, ne on suojeltava. Kuopio ei ole saari, vaan osa maapalloa. Vanhoja metsiä riittävästi suojelemalla voidaan monimuotoisuutta yrittää säilyttää.

Kaupungin metsistä tulisi suojella suurin osa, ensisijaisesti kaikki vanhat metsät.

Kaupungin metsistä tulisi suojella suurin osa, ensisijaisesti kaikki vanhat metsät.

Kaupungin metsien arvo on metsissä ja asukkaiden terveyden ylläpidossa. Virkistymetsillä on suuri tarve. Myös maisema on tärkeä ja siinä vanha metsä on sekä lähi- että kaukomaisemassa tärkeä.

Tulevana 50 vuotena suojelutasoa tulee nostaa reilusti. Vanhat metsät, kosteikot ja kallioalueet sekä niiden uhanalaiset lajit tulee kartoittaa systemaattisesti, jotta monimuotoisuuden köyhtyminen saadaan pysähtymään. EU-tavoite on 30 % suojeluun.

Hakkumäärät tulee puolittaa nykyisestä!

Sen kaupungin metsien hoidosta vastaavan ja kavereitaan suosivan nokipannumiehen voi lähettää takaisin edelliselle vuosisadalle. Kaupunki voisi palkata paremmin metsänhoitoa ja luonnonsuojelua ymmärtäviä ja yhdistäviä ammatillaisia kuin mitä aiemmin on ollut palkattuna.

Kaupungilla on suuri vastuu lisätä suojeltua metsäpinta-alaa yhteisöllisenä metsänomistajana. Kuopio on lehtokeskuksen ydin.

Kaupunkien ja kuntien tulee olla esimerkin näyttäjä monimuotoisuuden suojelussa, valtion ohella. Vastuuta ei pidä pakoilla eikä alentua nuolemaan metsäteollisuuden saappaita.

Metsää täytyy suojella, jotta sitä ei hakata ahneuksissa.

Rakentaminen on vienyt jo huomattavan paljon metsiä ja virkistäytymismahdollisuuksia lähialueelta.

Hyvä tilanne

Luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta on äärimmäisen olennaista säilyttää ne elinympäristöt mitkä vielä on jäljellä. Jotta voimme säilyttää meidän pitää suojella.

Vain suojelu takaa metsien kehittymisen ja säilymisen elonkirjon monimuotoisuutta ylläpitävinä alueina.

6.6 prosenttia on liian pieni määrä. Ilmastonmuutoskysymys tulee ottaa vakavasti.

Pitää pyrkiä suojelemaan Eu:n tavoitemäärä. paljon enemmän.

Metsien osalta kaupungin virkistysalueet tuntuvat epäjohdonmukaisesti perustuvan myös kaupungille kuulumattomaan yksityiseen metsäomaisuuteen. Kaupungin metsien määrän tulisi olla riittävä kasvan kaupungin asukkaiden käyttöön.

Suojelu on osa pitkäjänteistä maankäytön suunnittelua.

Jälleen. Kuopio ei ole suojellut metsiä poikkeuksellisen paljon, vaan muualla maakunnassa niitä on suojeltu poikkeuksellisen vähän.

Surulliseksi vetää aina kun upeita metsiä kaadetaan ja tilalle vedetään kolkkoja ahtaaseen rakennettuja kerrostaloryppäitä. Kuopio on aika vauhdilla menettämässä viihtyisyyttään eikä kyllä kestä minusta enää yhtään metsiä vähentää.

Tulee suojella. Ikävää, että lähes kaikki metsät alkavat olla mm. Ruutukaava- alueen ulkopuolella. Lapsen lapsemme ja seuraavat sukupolvet eivät voi nauttia metsistä tavallisessa arjessa.

Vaikka suojeltu määrä on suurempi kuin yksityisten mailla, ei se edelleenkään riitä torjumaan metsien luonnonmonimuotoisuuden köyhtymistä. Suojelua tarvitaan paljon enemmän.

Suojeltuja alueita on vain liian vähän. Tähän tulee kiinnittää huomiota. Esim. Neulaniemi tulee suojella kokonaisuudessaan, korvaamaton metsäalue ja virkitysalue kaupungin ihmisille. Ainutlaatuinen.

Euroopan komissio on julkaissut biodiversiteettistrategian, jonka tarkoitus on pysäyttää luonnon köyhtyminen vuoteen 2030 mennessä. Strategian mukaan jopa 30 prosenttia kaikista Euroopan unionin maiden maa- ja merialueista pitäisi muuttaa suojelualueiksi. Niistä kymmenen prosenttia pitäisi suojella tiukasti, eli esimerkiksi luonnonsuojelulailla.

Euroopan viimeisten vanhojen metsien suojeluun kiinnitetään strategiassa erityistä huomiota: kaikkia luonnontilaisia ja vanhoja metsiä esitetään suojeltavaksi. EU lupaa myös 20 miljardia euroa lisärahaa suojeluun vuosittain.

Suunnitelmassa puututaan myös bioenergiaan. Sen mukaan ruokapohjaisia polttoaineita ja kokonaisia puita ei tulisi polttaa energiaksi.

Sama tavoite puiden energiakäytöstä on myös Suomen hallitusohjelmassa, mutta käytännössä sitä ei säädellä.

Meillä kasvaa nuoriso, joka ei ole edes nähnyt ns. vanhaa metsää.

Kunta metsänomistajana on yksityistä tärkeämmässä roolissa luonnonmonimuotoisuuden turvaajana.

Metsänsuojeluun 2 % on liian vähän, meillä on mitä suojella, kun maltillisesti on metsää kaadettu.

Nämä viime aikaiset hakkuut lähimetsissä on ihan käsittämätöntä touhua. Toivottavasti edes vanhimmat metsät ymmärretään jättää rauhaan.

Suojelumetsät voisivat nykypäivänä olla Kuopion vetovoimaisuuden keskeinen tekijä. Tällaisia houkuttimia tullaan kuitenkin arvostamaan enemmän tulevana vuosikymmeninä. Kannattaa muistaa, että trendien muuttuessa ikimetsien kaltaisten ympäristöjen luominen ei tapahdu yhden kaupunginvaltuuston toimikauden aikana.

Vain siksi, että Pohjois-Savossa ylipäänsä on asiat huonosti ei tarkoita sitä, etteikö Kuopiossa voisi olla asiat paremmin!

Sama perustelu kuin edellä.

Suojelu tarkoittaa nykyään tuhoamista. Metsän hoito suojelee metsää ja monimuotoisuutta paremmin.

Kaupungin on edistettävä luonnonsuojelua.

Niitä on riittävästi jopa liikaa suojelussa.

Vain suojelluista metsistä voi kasvaa ikimetsä, oikea metsä, jossa ihmislajin jäljet ovat mahdollisimman pienet.

Pohjois-Savon metsien suojelu on riittämätöntä.

Kaupungin tulee lisätä metsiensuojelua.

Kaupungilla on vielä useita alueita, jotka tulisi suojella. Vertailu muuhun Pohjois-Savoon on turhaa, koska Kuopio sijaitsee lehtokeskuksessa ja luonto on rehevää. On siis suojeltava siellä, missä suojeltavaa on!

Metsien suojelu on mielestäni erittäin tärkeää. Isosta määrästä suojeltuja metsiä on mahdollista rakentaa Kuopiolle matkailuvaltti! Retkeily- ja virkistyskohteita, matkailu- ja majoitusyrityksiä, luontoon sijoituvaa matkailua.. metsiä on mahdollista hyödyntää monipuolisesti ja kestävästi ja muullakin tavalla kuin hakkuilla.

Ei todellakaan ole suojeltu tarpeeksi! Hankala löytää Kuopiosta asuinpaikkaa, mikä on lemmikinomistajalle hyvä. Petonen ja Saaristokaupunki ovat poissuljettuja kokonaan. Pohjoinen Kuopio on vanhentunut asuinalue, mutta sentään täällä on vielä toistaiseksi metsiä jäljellä.

Avohakkuiden lisäksi Suomen metsiä uhkaa riittämätön suojelu, joten ehdottomasti Kuopionkin tulee lisätä metsien suojelua.

Tässä on taas ikävällä ja hyvin kyseenalaisella tavalla ohjailtu. Onko tarkoitus todella saada hyväksyntä lisähakkuille tilastoihin viittaamalla. 2 % on hälyttävän pieni osuus, mutta 6;7 % on luonnon kannalta liki yhtä heikko.
Hoitakaa niitä, ettei ne lahoa pystyyn.
Kuopio on alisuoriutuja metsien suojelussa vertailukelpoisiin kaupunkeihin verrattuna.
Hassu alustus taas verrata yksityisten talousmetsien suojelun määrää kaupungin suojeltujen metsien määrän. Totta kai pitäisi lisätä
Kaikki tärkeät kohteet jo suojeltu
Kaikki kaupungin omistamat metsät tulisi suojella.
Kuopion metsät ovat kaupungin helmiä ja keskeisiä virkistyksen ja turismin kannalta. Tärkeä vetovoimatekijä!
Ei ainakaan lisätä.
Nyt onjo liikaa suojelussa metsiä.
Suomi on suurten ulkopuolelta tulevien suojelupaineiden kohde, joten ryntääminen suin päin surman suuhun on hyödytöntä oman talon paskaamista liian varhain.
Ihan sopiva määrä, ellei vähän liikaakin...
Joku 5% tai 500ha voisi olla sopiva vihreitähän miellyttävä ratkaisu
Kaupungin metsissä on vielä paljon suojeltavia alueita. Kuopio mainostaa kovasti luontoarvojaan, mutta ei näy käytännössä.
Monimuotoisten metsien säilyminen tuleville sukupolville on turvattava
Vanhojen metsien luonnollinen kasvu on paras
Euroopan unionin biodiversiteettistrategian mukaan 30% Euroopan maa- ja merialueista pitäisi suojella. On totta (ja häpeällistä), että vain 2% Pohjois-Savon metsistä on suojeltu, kun koko maan keskiarvo on n. 8%

(12% jos kitumaat lasketaan mukaan). Kuopion kaupunginkin kannattaisi tähdätä metsien suojeleasteessa ainakin tuohon 10%:n tienoille.

Oikeasti arvokkaat kohteet on tarpeen siirtää suojeleluun.

Jos suojelelu on perusteltua, eli kohde suojelemisen arvoinen, se pitää tehdä. Kaupungilla on tähän paremmat mahdollisuudet kuin metsästä taloudellisesti riippuvaisella yksityisellä.

Aivan liian vähän!

Metsien suojelelu on hyvä tapa turvata metsät myös tuleville polville.

Metsiä tulisi suojelella enemmän.

Ehdottomasti lisätä enemmän.

Hyvin on suojelettuja alueita, jos liittymäkuntien alueelta löytyy jotain erikoisuuksia ja komeita paikkoja niin niitä voisi laittaa suojeleluun.

Suojelelun ansaitsevia metsäalueita on suojelematta.

Kuopio voisi kulkea edelläkävijänä koko Pohjois-Savolle.

Suojelettuja metsiä tarvitaan lisää ja nopeasti. Kaupungissa ja toimivilla seutualueilla suojelettu ympäristö on erityinen valtti esimerkiksi viihtyvyyden ja muuttohalukkuuden lisäämisessä. Suojelettu metsä tarkoittaa pysyvyyttä ja luontoarvojen kunnioitusta, mikä painaa ainakin omassa mielikuvissani huomattavasti enemmän kuin metsän myynnistä saatavat tuotot.

Ei ole järkevää verrata kaupungin suojeleluprosentteja yleiseen suojeleluprosenttiin. Sen sijaan esimerkiksi FSC-sertifiointin edellyttämä suojelelumäärä ja/tai Metso-ohjelmaan soveltuminen ovat hyviä kriteerejä.

Ei ainakaan lisätä

—

Suojeltu ala tuntuu minusta isolle. Myös talousmetsiä voisi käyttää virkistyskäyttöön, kaikkea ei pitäisi suojella ja lahottaa
Luontoarvojen säilyttäminen on tätä päivää. Jos Kuopio ei suojele arvokkaita metsiään ja luontoarvojaan olemme auttamattomasti vanhakantaisia. Voisimme olla ylpeä ja moderni kaupunki, jossa luontoarvoja priorisoidaan talouden edelle.
Metsien talouskäyttö on toki tärkeää, mutta 6% suojeltua metsää on silti aivan liian vähän.
Arvokkaat ja monimuotoiset alueet.
Suojelussa on riittävästi
Ei ainakaan taajaman alueelta hakkuita lisää.
Esim Puijon ja Neulamäen alueella olisi hyvä saada lisää metsää suojelun piiriin, jolloin muodostuu kestävä ja laaja suojelualue. Metsät, jotka eivät ole talouskäytössä tulisi suojella mahdollisimman laajalti. Suojelu takaa luontoarvojen säilymisen tuleville sukupolville.
Ehdottomasti lisätä, tuntuu kummalliselta, että tätä pitää edes kysyä, eihän vanhoissa metsissä ja puissa ole mitään vikaa, kuten ei vahuksissa yleensäkkään. Tulisi mieluummin nähdä asia juuri päinvastoin eli arvokkuutena, viisautena, tulevaisuuden kannalta ainoana oikeana.
Nykyinen määrä on hyvä. Mielestäni lisää suojelua tarvitsee harkita silloin, jos metsistä löytyy erityistä suojelusta vaativia kohteita. Muutoin suojelu ilman, että metsikössä on huomattavan paljon suojelukohteita on tarpeetonta.
Ei ole suojeltu likimainkaan riittävästi! Lisää suojelualueita, myös muita kuin pystymetsää.
Ei voida mielettömyyksiin mennä suojelu alueiden kasvatuksella. Tarvitaan puuta teollisuudelle, täten tuloja kassaan ja lisäksi työllisyyttä lisäävä vaikutus kun nykyisellään pidetään
Pohjois-Savon tilanne on surkea. Toiseen lääneihin pitää poistua jos haluaa nähdä riittävän laajaa ja ekologisesti tasapainoista vanhaa metsää.
Esimerkiksi suunnitellun Marikonrannan kaavassa tulisi huomioida Kuopiossa lähes ainutlaatuisen tammiaita ja niiden levinneet jälkeläiset. Puutarha-alueen erikoispuut olisi myös hyvä säästää.
Varsinkin vanhimpia metsiä ja virkistyskäyttöön varattuja metsiä.
Suojeltu ihan tarpeeksi

Pohjois-Savon hälyyttävän heikko (2%) suojeluprosentti johtaa väijäämättä pitkällä aikavälillä useiden vanhojen metsien lajien sukupuuttoon Pohjois-Savon alueelta. Suojelupinta-alan lisääminen on nykyisin hyvin vaikeaa yksityismetsissä, mutta kaupunkimetsissä se voidaan toteuttaa helpommin, sillä luonnon monimuotoisuuden turvaaminen ja virkistyskäyttömahdollisuuksien lisääminen voidaan sovittaa hyvin yhteen. On myös tärkeää, että kuntalaiset pääsevät näkemään kaupungin virkistysmetsissä miltä luonnontilainen metsä näyttää.
Ei ole. Esimerkkinä neulaniemen kaavoitus- miten typerää
Suojelun tulisi poistaa metsien taloudellinen käyttömahdollisuus, muttei estää hyödyntämistä harrastus- tai virkistystoiminnan käyttöön.
Suojelua ei ole tarpeeksi ja kaupunkirakentamisessa on rakennettu asuinlummeja rantaviivasta alkaen jättämättä mitään jälkeä metsästä ja luonnosta.
Sijoitus tulevaisuuteen, enkä tarkoita euroja.
Vain suojelemalla voidaan vähentää ihmisten vaikutusta, tuhoja ja taloudellista hyötymistä metsistä.
Metsien suojelua voisi vielä lisätä, varsinkin niitä luontokohteita, joilla on suurin luonnon monimuotoisuutta lisäävä vaikutus. Yksityiset ihmiset eivät näytä välittävän kuin rahasta, kunnat voisivat siis ottaa tästä suuremman vastuun, metsät myös vaikuttavat kuntalaisten hyvinvointia edistäen, mistä olisi kunnallekin hyötyä.
Jos on perusteltu tärkeä syy, suojelua voi myös vähentää tietyltä alueelta.
Liikaakin suojeltu
Arvokkaat luontokohteet tulee suojella, mutta todennäköisesti Kuopion alueella suurin osa niistä on jo asianmukaisesti suojeltu. Suojelua ei ole hyödyllistä harrastaa pelkästään suojelemisen ilosta.
Niin lehdessä luki. 'Valtakunnallisen vertailun perusteella, maakunnassamme on suojeltu vähän.'
Saataisiin marjoja ja sieniä.
Vanuvuori -tapaus on surullinen esimerkki siitä, kun metsiensuojelu ei ole edennyt tarpeeksi nopeasti luontoarvollisesti ja kulttuurimaisemallisesti rikkaille alueilla, jotka nyt ovat kaavoituspaineen alla, turhaan. Kuopion väestö on vähenemään päin.
Ei prosenttien mukaan, vaan metsien mukaan katsottava nämä kohteet. Huom. vertailukohta
Itkettä esim Neulamäen jatkorakentaminen

Onpa häpeällisen pieni suojelun metsäluonnon määrä. Häpeällistä.

Vanhat metsät ja lahoppuut tarvitsevat suojelua eli jos näitä arvoja jo on, niin niistä arvokkaimmat tulisi suojella.

metsiä on suojeltu vähintäänkin riittävästi

Voi suojella harkiten, todella suojeltavan arvoisia kohteita, mutta ei vain suojeluimagon vuoksi.

Ihan tarpeeksi suojeltu

Nyt on jo riittävästi

suojeltuja on tarpeeksi

Todella vähän suojeltua metsää

Hehtaariäriä ei sinänsä voe, eikä oo mittään mieltä ja tarvekkaa vertaella yksityisen ja yhteiskunnan omistuksessa oleviin mehtiin ja maetten osalta.

Mikäli semmonen palsta tulloo uutena tae ilimenöö metänhoejollisten toemenpitteihä tuloksena/yhteyvessä, pittä silloen tietten asija harkita tilanteen mukkaan.

Suojeltujen metsien määrä on varsin hyvällä tasolla ja huomio tulisikin kiinnittää pitkäjänteiseen talousmetsien hoitoon sekä nykyisten suojelualueiden turvallisen virkistyskäytön mahdollistamiseen erinäisten hoitotoimien kanssa. Jatkuva kasvatus on pienessä mittakaavassa suojelualueilla/niiden laitamilla tehtävää metsätalouden harjoittamista eikä kestäväää pitkäjänteistä taloudellista metsänomistamista.

Enemmän luonnonsuojelua, ei saisi mennä talous luonnon edelle

Kuopiossa on Pohjois-Savon parhaita metsäaarteita. Niiden tuhoaminen olisi lyhytnäköistä ja typerää.

Pohjois-Savossa ei ole riittävästi vanhoja metsiä.

Arvokkaita kohteita on suojelun ulkopuolella. Kuopiolla on erityisvastuu lehtojen suojelussa, koska lehtokeskus on Kuopion kaupunkialueella.

Vähempikin suojelu riittäisi. Monimuotoisuus voidaan turvata muutenkin.

Kuitenkin suojeltujen metsien osuus prosentuaalisesti pieni.
Metsästä saa terveyttä...
Metsiä tulisi suojella jotta myös lapsillamme on niitä ympärillään tulevaisuudessa.
Parempi suojella metsiä että tulevillekin sukupolville jää jotakin. Pohjois-Savon määrä häpeällisen pieni joten ei Kuopion siihen huonoon kannata itseään verrata.
Tavoitteen tulee olla 30%.
Suojelun osuutta on vara kasvattaa ja suojelua vaativat lajit tulee selvittää. Suojelualueiden kytkeytyneisyyttä tulee lisätä.
Suojelua pitäisi vähentää. Suojelu ei kuulu kaupungin ydintehtäviin.
Nykyinen määrä on häviävän piano ja trendi on metsien raiskaus meillä suomessa. Ei hyvä.
Kuopion pitäisi nostaa esille asiaa, että meillä on jopa näin paljon suojeltu. (Ja ei olisi pahitteeksi nostaakaan sitä määrää.) Toimisi sanomana muille, että heillä on todella alhainen suojelun alan määrä.
Luonnonsuojelualueita tulisi lisätä, koska nykyinen 2 % ei riitä pysäyttämään metsälajien uhanalaistumista ja kuolemista sukupuuttoon. Kolmasosa Suomen uhanalaisista lajeista on juuri metsäelinympäristöjen lajistoa. Oikeasti vanhat metsä ovat lisäksi yli 200 vuotiaita. 80 vuotias metsä on vielä puun ja metsän iästä katsottuna melko nuori. Monimuotoisuuden näkökulmasta katsottuna metsissä tulisi olla eri lajisia ja eri ikäistä puuta (vanhaa, nuorta ja keskiikäistä). Metsiin pitäisi lisäksi saada paljon lisää eri asteista lahoppuuta. Lahopuu tarjoaa kodin lukuisille, sammal-, jäkälä-, sieni-, hyönteis- ja lintulajeille.
Kuopiossa on paljon harvinaisia (vanhoja) metsäalueita ja niitä tulee suojella/säilyttää vastaavan kaltaisena jatkossakin. Osa talousmetsästä on hyvin hoidettua ja monimuotoisuus säilytetty. Pienimuotoisia hakkuita voi toteuttaa esim. jatkuvankasvatuksen hakkuilla ja keinoilla. Asutuksen läheisyydessä olevia puistometsiä vähenee koko ajan uudisrakentamisen tieltä. esim. Pirtin alue. Tämä vähentää ihmisten asuinviihtyvyyttä, kun tuttu metsä tuhoaan.
Kaupungilla on varaa lisätä suojelupinta-alaa luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen tärkeyden vuoksi.
Metsiensuojelun elintärkeys tullaan toden teolla kokemaan ja ymmärtämään vasta vuosikymmenien kuluttua.
Luonto on kaupungin voimavara ja vetovoimatekijä
Arvostaisimme vielä laajempia suojelualuekokonaisuuksia
Kaupungin metsille ei pidä asettaa tulotustavoitetta.
Kaupungin metsiä pitäisi suojella enemmän.
Kuopio omistaa useita arvokkaita suojelualueita, jotka ovat oleellisia Pohjois-Savon lehtometsien ja

uhanalaisten lajien säilymisen kannalta. Lehtojen suojelun lisäksi monet suojelualueista toimivat tärkeinä ulkoilu- ja virkistysalueina (Puijo, Neulamäki, Vanuvuori, Halmejoki, Katiskanniemi, Niittylahden suojelualueet yms).

Suojelualueet ovat myös nähtävyyksiä ja niiden arvoa laskee esim. niiden läheisen ympäristön rankka metsätaloustyö. Näiden alueiden yhteydessä on myös arvokkaita elinympäristöjä ja sirpaleisia suojelualueita tukisi se, että ne otetaan huomioon myös niiden viereisten metsien toimenpiteissä.

Etenkin Niittylahden alueella suojeluarvot tulisi huomioida vielä tarkemmin.

Jos suojelualueiden suuri prosenttimäärä häiritsee eikä niistä haluta asianmukaisesti huolehtia, voi suojelualueet myydä valtiolle.

virkistyskäyttö ja suojellut arvot

EU:n tasolla metsäkatko ja biodiversiteetin köyhtyminen tullaan oletettavasti pysäyttämään suojelualueita lisäämällä.

Vertailu Pohjois-Savon valtakunnallisesti heikkoon metsien suojelutilanteeseen ylikorostaa Kuopion kaupunkimetsien suojelutilannetta. Suojellut, nykyistä laajemmat ja monipuolisemmat metsäalueet, ovat kuntalaisten viihtyvyyden- ja pitovoimatekijä. Kuopiossa järvi- ja metsäluonto yhdistyvät ainutlaatuisesti ja niillä on myös matkailullinen merkitys.

Kuopion lehtokeskus on samalla luonnon monimuotoisuuskeskus, jonka säilyttäminen on jopa valtakunnallisesti merkittävää, mitä osoittaa saatava valtiollinen tuki hankkeille.

Miksi lukuja verrataan Pohjois-Savoon, joka on luonnonsuojelualueiden pinta-alan suhteen valtakunnan häntäpäätä? Monissa muissa yliopistokaupungeissa luontoa on suojeltu suhteellisesti enemmän kuin Kuopiossa, vaikka täällä strategian mukaisesti kaupungin tulisi olla "tunnettu luontoarvoistaan". Kuopion kaupungin tulisi laatia luonnonsuojeluohjelma esim. Tampereen tapaan.

Kuopion suojelupinta-ala ei ole tarpeeksi suuri, vaikka puheissa kauniisti luvataankin suojella monimuotoisuutta, vaan sitä täytyy kasvattaa.

Edelleen julkinen sektori voi toimia suunnannäyttäjänä yksityisille metsänomistajille tässäkin asiassa.

Määrä on tällä hetkellä varsin hyvä.

Esim. Puijon pohjoispuoli voitaisiin suojella.

Nykyisessä Suomessa ja Kuopiossa ei voida liikaa suojella metsiä. Yksityisiä hakkuita näkee niin paljon, että olisi vain hyvä jos kaupunki suojelisi lisää metsiä. Tulisi katsella kokonaisuutta, ei vain omia metsiä.

Suojellut metsät ovat hyviä retkikohteita, joissa mieli lepää. Polkupyörällä ja kävellen saavutettava lähiluonto on kaupunkilaisten tasa-arvon ja ilmaston kannalta tärkeää. Metsien suojelu lisää monimuotoisuutta. Lajikato on ilmastonmuutostakin suurempi ihmiskuntaa koskeva uhka.

Metsien suojelumäärät Suomessa ovat liian alhaiset. Yhtenäiset alueet puuttuvat ja pienet pirstaleiset alueet eivät vastaa suojelutarpeita. Kuopion tulisi lisätä yhtenäisiä suojelualueita.

Metsiä kannattaisi miettiä ennemminkin niiden arvon kautta kuin taloudellisesti esim virkistys, monimuotoisuus jne

Kuopiossa on keskimääräisesti suojelualueita moneen muuhun kaupunkiin verrattuna. Vertaus Pohjois-Savon tilanteeseen on harhaanjohtava, kaksi prosenttia on surkea määrä suojelualueita. Mitä jos lukua verrattaisiin EU:n komission asettamaan tavoitteeseen, jossa 30 % Euroopan maa-alasta tulisi suojella? Kysymyksenasettelu on nytkin mennyt metsään.

Kuopiolla jo nyt erityisen paljon suojeltua metsäpinta-alaa lähellä kaupunkialueita. Suojellut metsät nousevat vielä hyvin arvokkaiksi. Kuopion kannattaisi tehdä poikkeavia ratkaisuja ja pyrkiä entistä luontoystävällisempään maankäyttöön ja näin profiloitua positiivisesti kansallisesti ja kansainvälisesti.

Ei kannattaisi vertailla muihin kuntiin.

Hiilinielujen merkitys on kriittinen seuraavat 20 vuotta (vähintään). Tällä hetkellä ainakin Kuopion itäosissa metsiä avohakataan yksityisomistajien toimesta valtavia määriä. Eikä kyseessä ole vanhat metsät...

Suojelualueita tulisi olla enemmän ympäri kaupunkia, jotta rkaentaminen ei tuhoa Kuopion erityisen kauniita pieniä luonnonkeittäitä, kuten purojen varsia, rantakosteikkoja, pieniä metsälänttejä asutuksen välissä. Nykyisin tehometsätalous ja selluteollisuus ovat pitäneet huolen siitä, että suurin osa metsistä on pelkkiä puupeltoja, eivät metsiä. Suojelualueet ovat erityisen tärkeitä toteuttaa siten, että ihmisen käyttöpaineet eivät turmele niitä. Suojelualueita ei myöskään tehdä ihmistä varten vaan luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi. joskin usein se myös lisää ihmisten viihtyvyyttä alueella. Laivonsaari ja monet Kalalveden saaristoalueet tulisi suojella paremmin ja lopettaa suunnitelmat asutuksen laajentamisesta luonnoitaan herkille alueille. Niuvalta Laivonsaareen suunniteltu silta ja Laivonsaaren asuttaminen tuhoaisi Laivonsaaren upean kokonaisuuden sekä Puijon maisemansuojelualueen, jota on jo kavennetty Neulaniemen rakentamisen takia. Luonnontilaisia rantoja ja herkkiä luontoalueita ja pieniä kosteikkoalueita kuten esim. Julkulanniemen ja Niuvan välissä oleva metsäkaistale (sairaalan maata) ja satama-alueen viereen Puijolta laskeva puro ja puron varsi ovat hyvä esimerkki luontokokonaisuudesta, joka tulisi suojella. Kaikki purojen varret ja kosteikot ovat sekä ihmisten virkistyskäytön että luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeitä. Kaupunki voisi suojella tämän kaltaisia pieniä alueita ympäri kaupungia, jotta niitä arvokkaita luontokohteita ei tyystin tuhota rakentamisella. Rantarakentamisen sijaan rannat tulisi säilyttää luonnontilaisina ja kaikille vapaina virkistyskäytössä. Itkonniemellä Vesilaitokselta entisen Kevaman ja Kuopion ensimmäisen apteekin yritystarhan (1700-luvun lopulta) paikalla olevan viljelypalstan väliin jää upea rantareitti, jonka vanhat puut ja mäntykankaat ovat suojelun arvoisia. Aluetta ei saa missään nimessä tuhota valoilla tai asfaltoimalla tai rakentamalla parempia pyöräilybaanoja tai tietä rantaan. Alue on täydellinen nyt ja suojelu olisi sille ja rantaa lähellä oleville saarille oiva tapa antaa ihmisille lupaus siitä, että alue säilyy luontoarvoiltaan niin hienona jota se on nytkin, Lisäksi Taivaanpankko on 1800-luvulta asti ollut ihmisten ja matkailijoiden suosimaa aluetta sekä tällä hetkellä aivan valtavan upea luontokohde. Se on paikka, joka tulisi myös suojella, jotta sitä ei tuhottaisi.

Kysymys 6: Tulisiko jatkuvan kasvatuksen menetelmien käyttöä lisätä tai vähentää?

Jaksollinen on virkistysalueiden ulkopuolella paras
Sileeksi raivattu metsä ei ole enää metsä, vaan joutomaata.
Ei mitään avohakkuita!
Jatkuva kasvatus eikös ole ollut alkuperäinen metsienhoito keino ennen taloudellisen voiton tavoittelua, aika palata alkuperäiseen.
En tiedä mitä jatkuva kasvatus tarkoittaa
Jos on kaupungin on pakko rahan takia metsää kaataa, niin ottakaa sieltä täältä ja jättäkää harvennusalueille tietyt alueet rauhaan kokonaan, niin että vanha puusto saa tuolla alueella kasvaa periaattessa ikuisesti, kaatamatta ja rauhassa.
Ympäristön monipuolisuus säilyy, aukkohakkuut aiheuttaa paljon "naapurialuille". Kaupunkialueella isot ja vanhat puut on kaadettu. Ei ole yhtään otettu huomioon niiden tuomaa vaikutusta ihmisen mielen terveyteen ja kaupungin viihtyvyyteen (mm. Kerrostalon ylimmän kerroksenkin tyyppi näkee vihreää ihan ikkunan takana ei vain betonihelvetin), isojen puiden tuovan suojan se mm. Suojaa pölyltä ja lialta sekä vaimentaa ääniä kaupunkiympäristössäkin (kuten muuallakin) sekä tietenkin vaikutus ympäristömuutoksille. Näistä kaikista on tehty paljon tutkimustakin!
Kuopion kannattaa panostaa luonnon eheyttämiseen ja näin ollen lisätä jatkuvan kasvatuksen menetelmien käyttöä merkittävästi myös taajaman ulkopuolella.
Tulisi lisätä, sillä jatkuvan kasvatuksen avulla luonnonmonimuotoisuutta voidaan edistää paremmin ja virkistysarvot säilyvät paremmin. Virkistysarvolla on taloudellista merkitystä, sillä on tieteellisesti todistettu, että luonnossa liikkuminen ennaltaehkäisee sairauksia ja edes auttaa tietyistä sairauksista toipumista.

Tämä tulee myös huomioida laskelmia arvioitaessa vaikka tarkkoja lukuja sille ei pystytäkään määrittämään.

Kohde ja nykyinen puusto ratkaisevat menetelmän.

Soveltuvilla kohteilla voisi jatkuvan kasvatuksen menetelmiä kokeilla.

Riski jatkuvuuden kannalta

Ehdottomasti kaikki kaupungin talouskäytössä olevat metsät tulisi hoitaa jatkuvan kasvatuksen menetelmällä. Se ei esim. tuhoa metsän pohjaa.

Ehdottomasti kaikki kaupungin talouskäytössä olevat metsät tulisi hoitaa jatkuvan kasvatuksen menetelmällä. Se ei esim. tuhoa metsän pohjaa.

Jatkuva kasvatusta on usein taloudellisesti kannattavin tai ero jaksolliseen on minimaalinen. Jatkuvan kasvatuksen metsät ovat parhaat tuulituhojen torjunnassa ja sitä tulevaisuudessa tarvitaan.

Jatkuva peitteisyys tulee olla ensimmäinen vaihtoehto virkistys- ja taajamametyksissä sekä suometsissä sekä soveltuvin osin myös talousmetsissä. Avohakkuista ja erityisesti maanmuokkauksesta tulee luopua päästöjen vuoksi.

Tuo jaksollinen menetelmä tekee metsistä köyhiä rahasntekokoneita.

Pitäisi mahdollisuuksien mukaan lisätä, ei kuitenkaan suojelun kustannuksella.

Tiedättekö te mitä on oikeasti jatkuva kasvatusta ja luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen? Tiedättekö? Ei siltä näytä kun katsoo Kuopion kaupungin parturoimia lähimetsiä. Ymmärtääkö se kaupungin "metsurikaan" näitä?

Tuhoriskit ja kuusettuminen lisääntyvät jatkuvassa kasvatuksessa

Todellakin! Peitteinen metsätalous on tulevaisuutemme

Vähintään kaikilla turvemaileda, kuten nykyinen suositus kuuluu. Mielellään kaikilla soveltuvilla metsikkökuvioilla.

Jatkuvan kasvatuksen menetelmällä voidaan välttää kamalat avohakkuut, jotka pilaavat maiseman ja eläinten elinympäristön.

Lisätä kaupungin taajaaman ulkopuolisilla virkistysalueilla

Jatkuva kasvatusta lisää maannouseman riskiä, hyönteistuhoja ja kuusettumista sekä pitää vanhojen puiden määrän koko ajan vähäisenä

Kannattaa noudattaa valtakunnan yleisiä metsänhoitoperiaatteita.

Kaupunki on käyttänyt taajama-alueilla ja virkistysalueilla avohakkuu ja pienaukkohakkuu menetelmiä, jotka ei ole jatkuvaa kasvatusta. Näitä menetelmiä ei tulisi käyttää yhtään missään. Kaupungin tulee siirtyä kokonaan jatkuvaan kasvatukseen.

Jatkuva kasvatusta ylläpitää paremmin metsien ekosysteemien jatkumoa. Hyvin pienimuotoiset avohakkuut ovat myös mahdollisia niille soveltuvissa metsissä, kunhan huolehditaan mm. järeän lahoppuun jatkumon säilymisestä ja riittävien säästöpuistikoiden muodostamisesta.

Molempien menetelmien käyttöä tulisi vähentää. Erityisesti jaksollisen kasvatuksen.

Jatkuva kasvatusta tuottaa paremmin ja laatua, metsäteollisuuden puhemiehet puhuu paskaa kun väittävät muuta. Avohakkuuta ei kannata kukaan oikeastaan.

Luonnollinen kasvikaari on tehokasta talousmetsää parempi.

Avohakkuualueet eivät ole miellyttäviä virkistysalueita. Avohakkuut lisäävät myös kiihtyvää lajikatoa.

Jatkuva kasvatusta on jaksollista kasvatusta parempi turvaamaan luonnon monimuotoisuutta, ja lisäksi peitteinen metsä on esteettisesti miellyttävämpi kuin päätehakkuaaukko. Esteettisten ja maisema-arvojen tulisi olla avainasemassa myös talousmetsien hoidossa.

Mahdollisuuksien mukaan lisätä toki, jos pystyy.

Taajamaltakin ei saisi tehdä liian isoja aukkoja, kuten esim päivärannassa tehty. Siis karsittu puita liikaa.

Lisätä

Suurialaiset avohakkuut ja yhden lajin istutukset aikaansaavat tasaikäisen keinotekoisien puupellon, jossa luonnon monimuotoisuutta ei ole, tällöin myös biologinen torjuntamekanismi puuttuu, tuhoriski kasvaa.

Ainut ja oikea tapa uudistaa metsää, biotoopit säilyvät tai muuttuvat vain vähän. Virkistyskäyttö mahdollisuus säilyy.

Jatkuvan kasvatuksen metsissä luontoarvoista pystytään huolehtimaan avohakkuuta paremmin esimerkiksi jättämällä metsään lahoppuuta, eri-ikäisiä puita ja eri puulajeja. Myös metsän maisemalliset arvot säilyvät, kun koko metsää ei kerralla hakata. Metsien suojelua jatkuva kasvatus ei kuitenkaan korvaa. Jatkuvassa kasvatuksessa kulurakenne on erilainen: investoinnit ovat pienempiä ja lopulta tulot voivat siten olla jopa avohakkuuta suuremmat. Lisäksi jatkuvan kasvatuksen metsät tarjoavat paremmat edellytykset monenlaiseen virkistyskäyttöön, millä on usein myös taloudellista merkitystä.

Viittaus em.vastauksiin kunnan roolista.

Avohakkuuta näkee ihan liikaa. Se on surullinen näky.

Aukkohakkuista luovuttava!!!

Nykypäivän metsäntutkijat ovat pystyneet osoittamaan, että jatkuva kasvatus on taloudellisesti kannattavampaa kuin jaksollinen kasvatus.

Jatkuva kasvatus ehdottomasti paras ratkaisu - niin luonnon kuin talouden kannalta pitkällä tähtäimellä.

Väite, että kaupunkialueella metsiä hoidetaan pääosin jatkuvan kasvatuksen menetelmällä ei pidä paikkaansa. Jatkuvaan kasvatukseen ei kuulu alikasvoksen raivaus.

Käsittelyä tulee ylipäätään vähentää. Jos käsitellään, tehdään se jatkuvan kasvatuksen keinoin.

Kaikki metsänhoito tulisi olla jatkuvapeitteistä ja avohakkuut sallia vain poikkeustapauksissa

Jatkuva kasvatus parantaa metsien virkistyskäyttömahdollisuuksia.

Jatkuva kasvatus sopii kaupunkimetsiin paremmin kuin aukkohakkuut, jotka vähentävät metsän monikäyttöisyyttä.

Talouden ja luonnonmonimuotoisuuden näkökulmasta kaupungin tulisi siirtyä kokonaan jatkuvaankasvatuksen metsänhoitoon.

Jatkuva kasvatus säästää luontoa ja turvaa paremmin luonnon monimuotoisuutta, on maiseman kannalta parempi, on monimuotoisuuden kannalta kestävämpi kuin avohakkuun uudistettava metsä. Metsässä liikkuminen on mahdollista ja metsä pysyy metsän näköisenä. Avohakatuilla alueella liikkuminen on monien vuosien ajan mahdotonta tai hyvin hankalaa ja metsä lajistoltaan ja ikärakenteeltaan köyhä.

Useimmat nykytutkimukset puhuvat jatkuvan kasvatuksen puolesta. Lisäksi maiseman merkitys kaikille luonnossaliikkujille on korvaamaton. Avohakkuut tuhoavat maiseman liian pitkäksi aikaa.

Kyselyssä olisi voitu selventää, mitä tarkoittaa "jatkuva kasvatus"

Ne alueet, joista puuta hakataan tulisi tehdä jatkuvan kasvatuksen menetelmällä. Avohakkuu on järkyttävää katseltavaa, ja saa monet ihmiset surulliseksi.

Näistä kapulatermeistä ei ikävä kyllä ole pääosalla kuntalaisilla mitään käsitystä, joten koko kysymys on falski.

Ei ole taloudellista

Kaiken metsähoidon tulisi olla jatkuva peitteistä kasvatusta.

Taloudellisesti huonompaa jatkuvaa kasvatusta ei tule lisätä, nykyinen tapa toimiva kaupunkimetsissä

Jatkuva kasvatusta sopii tajama-alueille. Talousmetsissä saadaan parempi tuotto jaksollisella kasvatuksella. Toki joillakin kohteilla jaksollinen kasvatusta voi olla vaihtoehto. Jaksollinen kasvatusta johtaa myös puulajiston yksipuolistumiseen, koska lehtimetsät muuttuvat kuusikoiksi. Ja vanhan kuusikon alle on vaikeaa saada hyvälaatuista taimikkoa. Myös jalostuksen tuottama hyöty jää pois, jos missään vaiheessa ei tuoda uutta ja monessa suhteessa parempaa taimiainesta metsään.

Katson sen olevan, kuin virkamiehen joka iltainen humala, vakavat seuraukset näkyvät myöhemmin.

Olen monta jatkuvan kasvatuksen metsää nähnyt, ei ne oikein tahdo toimia

Kaikkia kaupungin metsiä tulisi hoitaa jatkuvan kasvun periaatteilla

Avohakkuut ovat luonnolle, ympäristölle ja ulkoasulle pahinta mitä voi tehdä

Jatkuvan kasvatuksen menetelmät on todettu sekä taloudellisesti että luontoarvojen säilymisen kannalta paremmaksi metsänhoitomenetelmäksi jaksolliseen kasvatukseen nähden.

Ei ole järkevää hirttäytyä tiettyyn kasvatukseen, vaan kohteelle on valittava aina parhaiten sopiva kasvatukseen.

Pääte-, avo-, jaksotushakkuut lopetettava ja siirryttävä pelkästään jatkuvan kasvatuksen menetelmään!

Jatkuvalla kasvatuksella metsän virkistysarvo säilyy. Myös suunnistaminen on mukavampaa, kun ei ole hakkuuaukeita.

Jatkuva kasvatus on metsänhoitoa ilman avohakkuita. Se on vaihtoehto vuosikymmeniä vallinneelle yksipuoliselle metsänhoidolle, jolla on tähdätty puuntuotannon maksimointiin muiden hyötyjen ja arvojen kärsiessä. Vaihtoehtoja tarvitaan, sillä yksipuolinen metsänkäsittelyn malli on aiheuttanut metsäluonnon tilan rajun heikkenemisen. Ympäristön, virkistyskäytön ja metsänomistajan talouden kannalta metsän jatkuva kasvatus tarjoaa monia merkittäviä hyötyjä.

Kohteiden valinnalla voisi jatkuvaa kasvatusta lisätä, jos jo valmiiksi eri ikäistä puustoa niin siinä luonnollinen tapa hoitaa metsää jatkuvan kasvatuksen mallilla. Kaikilla hakkuu tavoilla on paikkansa kun kohde on oikea.

Tähän on vaikea vastata, koska asiasta ole vielä riittävästi tutkimusta.

Termit eivät avaudu

Jatkuva kasvatus vähentää myös taimikoiden perustamisen tarvetta, mikä tuo kuluja sekä taimien istuttamisen, maan muokkauksen että hoidon ja harventamisen kautta. Jatkuva kasvatus on kestävämpi sekä maisema- että talousnäkökulmasta. Se ei kuitenkaan sulje kokonaan jaksollisen kasvatuksen alueita pois niillä alueilla, missä ei ole maisemallista eikä luonnonarvohaittaa.

Jatkuvaa kasvatusta tulisi lisätä. Metsät pysyvät paremmin monikäyttöisinä. Jatkuva kasvatus on myös sosiaalisesti tasapuolisempi, kun monet sukupolvet voivat nauttia metsästä. Nyt monet joutuvat kokemaan lähimetsien muuttumisen aukoksi ja sitten taimikkopusikoksi. Lisäksi monet lajit pystyvät asumaan samoilla alueilla, kun metsää ei kokonaan hakata pois. Esim. metsäkanalinnut ovat vähentyneet, kun aukkohakkuissa niille tärkeä mustikka häviää kymmeniksi vuosiksi.

-

Luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen tulee mennä taloudellisen voiton maksimoinnin edelle.

Jatkuva kasvatus lisää monimuotoisuutta ja turvaa myös taloudellista näkökulmaa.

Se on tulevaisuuden metsänhoitomuoto.

Jatkuva kasvatusta on hyvä kaupunkialueella jolloin ei tule avohakkuuta ja maisemat säilyvät

Jatkuvan kasvatuksen tulisi olla asutuksen lähellä olevien talousmetsien ainoa hakkuumenetelmä.

Lisätä ja avohakkuuiden suorittaminen minimoida tai lopettaa kokonaan.

Koska Kuopiossa todella vanhoja metsiä, niin niissä jatkuvan kasvatuksen mahdollisuutta pitäisi harkita. Nuoremmassa ja selkeästi kaupungin ulkopuolella olevat metsät voivat pysyä jaksollisessa kasvatuksessa.

Vähentää, mutta ei sovi ainoaksi vaihtoehdoksi. Kannattaa hyödyntää sopivalla kohteella.

Ei toimiva menetelmä talousmetsissä. Toki puistometsissä ehkäpä viisasta, eipähän kansalaisten tarvitse jeesustella mitenkä "hirveä" hakkuu tapa tehokkaasti hakattu metsä.

Jatkuva kasvatusta sallii maisemallisesti yhtenäisten metsäalueen lissämisen taajamien ulkopuolella.

Lie tutkimusten mukaan paras tapa luontoystävällisimmin kasvattaa ja saada tuottoa metsästä?

Me nähtiin 60 70 luvuillamihinharsinta johtaa.

Jatkuva kasvatusta on taloudellisessa mielessä huonompi vaihtoehto kuin jaksollinen kasvatusta. Jatkuvassa kasvatuksessa on lisäksi paljon suurempi riski metsikön vajaatuottoisuuden muodostumiseen kuin jaksollisessa kasvatuksessa.

Kaikkea metsänkäsittelyä tulisi lähtökohtaisesti vähentää. Mutta jos valinta pitää tehdä eri metsänkäsittelytapojen välillä, sitten jatkuva kasvatusta on parempi vaihtoehto.

Kestävin vaihtiehto tulevaisuuden kannalta

Jatkuvan kasvatuksen menetelmien käyttö lisää metsien monimuotoisuutta.

Menetelmä antaa pienen viitteen että jotain on vielä jäljellä ja kymmenien vuosien päästä silmien edessä voi olla jopa metsä.

Mammuttikoneiden mylläys minimiin

Avohakkuuta pitäisi radikaalisti vähentää! Siksi siis jatkuvan kasvatuksen menetelmän lisääminen olisi järkevää silloin kun hakkuuta tehdään. Isoja avohakkuualueita ei ollenkaan, pieniä aloja korkeintaan.

Pienaukkohakkuu on myös jatkuvan kasvatuksen menetelmä. Aukkohakkuuta myös tarvitaan, kun se on paras menetelmä.

Jatkuvan kasvatuksen menetelmien soveltaminen järkevästi käytännössä muualla kuin puistoalueilla voi olla haastavaa.

Menetelmiä pitää kehittää kokonaisvaltaisesti ottamaan huomioon metsäluonnon moninaisuus.

En tiedä kuinka paljon kaupunki käyttää jatkuvan kasvatuksen menetelmää. Eräät yksityiset suurten metsäalojen omistajat ovat siirtyneet jatkuvan kasvatuksen käyttöön.

Jatkuvan kasvatuksen on tutkittu olevan taloudellisesti kilpailukykyinen vaihtoehto. Sen muut hyvät puolet korostuvat virkistyskäytössä ja monimuotoisuuden suojelussa. En näe syytä, miksi sitä ei voisi lisätä.

Jatkuva kasvatusta sopii taajamiin melko hyvin. Mutta enemmän voisi teiden varsia ynnä muita näkyviä kohteita raivata siistimmäksi.

Jatkuvan kasvatuksen menetelmät sopivat erityisesti pienmetsäaloille.

Riippuu metsästä.

Jatkuva kasvatusta on nykyaikaa ja kaikin puolin miellyttävämpää

Edes vähän mahdollisuutta luonnon monimuotoisuudelle.

Luonnon monimuotoisuuden suojelu, pesimäpaikkojen takaaminen, pöheiköitymisen esto, eroosion ja ravinteiden hukan esto tärkeitä syitä

Kaupunki voisi ottaa tavoitteeksi jatkuvan kasvatuksen mahdollisimman laajalla alueella, jotta siitä saataisiin esimerkkiä myös muille maanomistajille.

Jatkuva kasvatus heikentää metsän kasvua ja laatua, koska siinä jätetään aina heikoimmin menestyneet puuyksilöt jäljelle ja poistetaan parhaimat, nopeammin kasvaneet. Jatkovaa kasvatusta voi suositella vain taajamissa, jossa metsän tuotto ei ole tärkein asia.

Lahomäärät nousee kohtuuttomasti jatkuvankasvatuksen kohteisa. Taimituotto on epävarmalla pohjalla jatkuvankasvatuksen kohteissa. PS. Tutustukaa Suonejoen jatkuvankasvatusten koealoihin. Taimet hävinnet täysin yhtenä vuonna.

Soveltuu vain tiettyihin kohteisiin joten järki mukana

jatkuva kasvatus ei pitkän päälle taloudellista

Avohakkuut on mennyttä aikaa

Tarvittavia järkevijä päätehakkuita unohtamata.

Nykyinen toimintamalli on kokonaisuuden kannalta paras, koska ns. jatkuva kasvatus ei toimi valtamenetelmänä vaan yksittäisissä puistomaisissa ja muissa erityiskohteissa.

Parempi tehdä aukko ja perustaa uusi metsä

Tässä on tulevaisuus. Mukavampi myös kuntalaisille.

Jatkuva kasvatus on parasta metsän ekologialle. Marjastus, sienestys ja metsässä virkistäytyminen eivät kärsi niin kuin avohakkuista. Avohakkuut pilaavat metsän vuosikymmeniksi.

Avohakkuut tuhoavat metsän maaperän vuosikymmeniksi

Jatkuva kasvatusta pitää metsän näköisenä. Bruttotuotto ehkä hieman pienempi, mutta myös kustannukset pienemmät, koska istutuskuluja ei ole. Jatkuva kasvatusta lisää myös monimuotoisuutta.

Mieluiten ei hakkuita ollenkaan, mutta harvennushakkuut ovat hyväksyttävämpiä kuin muut. varsinkin jos ne monipuolistavat metsän puulajeja. Virkistyskäytön oltava etusijalla!

Jatkuvassa kasvatuksessa juurivauriot ovat vaarana ja metsä lopulta yksipuolistuu.

Joku Herlin hesarissa aikoinaan perusteli jatkuvan kasvatuksen etuja, taisi olla Ilkka. Kysykää siltä.

Ei avohakkuita. Kasvavalla pusikolla ei ole virkistysarvoa

Kivemman näköinen. Vain vanhimmat puut kun poistaa ja laittaa uusia taimia tilalle metsä luonnollisempi kunhan ei metsäkoneilla hirveää tuhoa samalla tee. (Kaikki kun on tänäaikana niin hyvin tehokasta ja siinä usein haittansa.)

Lisätä, koska se on monimuotoisuuden ja myös hiilitasern kannalta parempi.

Pidetään metsät metsinä ja avoimet biotoopit avoimena.

Jatkuvakasvatusta pienentää bioenergian saantia/tarjontaa metsistä.

Raha edellä ajattelumalli ei ole linjassa kestävän kehityksen kanssa.

Jaksollisen kasvatuksen menetelmä on aika karua nähtävää.. Perustelut suknessiota "vastaavalla" avohakkuulla/päätehakkuulla ei oikein ole biologisia perusteita; ja jos tuotto näkökulmasta asiaa tarkastellaan, tulot olisivat isommat pitkällä aikävällillä jatkuvatn kasvatuksen menetelmällä kuin muilla (tutkimuksia aiheesta paljon).

Olisi tärkeää siirtyä enenemissä määrin jatkuvaan kasvatukseen, koska tällä tavalla hoidetut metsät palvelevat kuntalaisia paljon paremmin kuin avohakatut metsät. Metsät joissa on tarjolla eri ikäistä puuta ovat myös paljon monimuotoisempia ja monilajisia ja auttavat siten tarjoamaan kodin monille uhanalaisille metsälajeille.

Jatkuvalla kasvatuksella voi hoitaa osaa metsäalueista, mutta hakkuissa tulee olla monimuotoisuuden säilyttämisen näkökulma mukana.

Menetelmiä tulee kehittää ja testata käytännössä. Kaupungin metsävarat antavat oivan mahdollisuuden kehitystyöhön.

Jatkuva kasvatustapa on hyvä menetelmä lisätä monimuotoisuutta. Puuta saadaan siitäkin koko ajan.

Pienet ja maltilliset toimenpiteet ovat kaikessa ympäristönkäytössä parempi ratkaisu kuin äkkinäiset ja suurimittaiset muutokset.

Jaksollisen kasvatuksen jäljet ympäristössä ovat karua katsottavaa vuosikymmeniksi, eikä metsä toivu avohakkuusta ennalleen

Missään tapauksessa jaksollisen kasvatuksen menetelmää ei pidä lisätä.

Avohakkuiden sijaan tulisi suosia jatkuvaa kasvatusta, mutta hakkuiden kaiken kaikkiaan pitäisi vähentyä radikaalisti. Jatkuva kasvatustapa ei saa olla mikään tekosyy lisätä hakkuita.

Jatkuvan kasvatuksen menetelmiä tulisi lisätä myös talousmetsien sekä maaseutualueiden metsissä.

Taajamissa ja kaupunkialueilla jatkuvan kasvatuksen menetelmät ovat oleellisia myös viihtyvyyden ja maisemien kannalta. Menetelmiä pitäisi kuitenkin hyödyntää myös talousmetsissä ja siellä, "missä kukaan ei ole valittamassa tai näkemässä rumia avohakkuita".

Jatkuvan kasvatuksen menetelmillä maasto pidetään puustoisena, hiiltä sitovana ja elinkelpoisena elinympäristönä. Jatkuva kasvatustapa on tulevaisuutta ja hieno mahdollisuus harrastaa metsätaloutta ilman, että se tuhoaa suomalaista metsäluontoa lopullisesti. Se on myös imagokysymys ja siihen siirtyminen kannustaisi myös muita kuntia ja kaupunkeja ja metsänomistajia kantamaan vastuutaan tulevaisuudesta.

maisemasyyt

Kiva olisi jos täällä maaseudullakin olisi muitakin keinoja kuin avohakkuu.

Vrt. perusteluni aiemmissa vastauksissani, jatkuva kasvatustapa tulee ulottaa kaikkiin virkistymetsiin ja myös talousmetsiksi luokiteltuihin metsiin. On huomattava, että jaksollinen kasvatustapa on pääsääntöisesti metsän viljelyä, jolloin maanpinta rikotaan, sen vesitalous muutetaan ojitukseen ja puuta kasvatetaan maksimaalisesti. Näin muodostuvat "puupellot" haittaavat ja estävät alueiden käyttöä muihin tarkoituksiin.

Jatkuvapeitteinen metsänhoito on sekä luontoarvojen, virkistyskäytön, kuin ilmastotavoitteidenkin osalta parempi vaihtoehto, kuin avohakkuihin pohjautuva metsätalous.

Alueen vetovoimaisuus on ihmisille pääsääntöisesti sitä alhaisempi, mitä vähemmän hakkuun jälkeen kohteelle jää puustoa, ja mitä laajempi avoimeksi hakatun alueen koko on (Silvennoinen ym. 2019, <https://metsatieteenaikakauskirja.fi/article/10192>).

Jatkuvapeitteinen metsätalous, joka pyrkii puuston eri-ikäisrakenteisuuteen voi tarjota tavanomaista metsänuudistamista paremmat edellytykset sosiaalisesti kestäväan metsätalouteen (esim. Silvennoinen

2017, <https://dissertationesforestaales.fi/article/7732>).

Myös tuhoriskit ovat keskimäärin suuremmat tasa- kuin eri-ikäismetsätaloudessa, ja myös tästä syystä kaupungin tulisi tulevaisuudessa vähentää jaksollista kasvatusta ja yhden lajin istuttamista metsissään.

Minusta Kuopion kaupungin omistamista, eli yhteisistä metsistämme tulisi suojella mahdollisimman iso osa.

Pitäisi määrittää joku takaraja sille, että tiettyyn aikaan mennessä kaikki kaupungin metsät olisivat jatkuvan kasvatuksen piirissä.

Metsänhoitomenetelmä on hyvä valita metsikkökohtaisesti paikalliset olosuhteet huomioon ottaen. Jatkuvaa kasvatusta ei pidä kaavamaisesti lisätä, ei ainakaan talousmetsissä, sillä tutkimustulokset eivät puolla sen käytön lisäämistä.

Jatkuvan kasvatuksen sopivuus pitää todeta alueittain.

Ainoa järkevä tapa hoitaa metsiä

JOS metsää hakataan, tulisi se tapahtua jatkuvan kasvatuksen menetelmänä. Minun oli tarkistettava termit ymmärtääkseni kysymys. Metsissä tulee olla monenikäistä kasvua yhtäaikaan. Aukot ovat myös virkistyjälle pahin vaihtoehto. Mutta tulisi pyrkiä siihen, että kaupunki kerää tulonsa muualta, kuin metsähakkuista. Metsä on voimavara niin ihmisille kuin muulle luonnolle, elämälle.

Jatkuvalla kasvatuksella metsä pysyy koko ajan metsänä. Pitkällä aikavälillä taloudellinen tuotto on parempi, kun uudistuskustannukset jäävät pois ja myynnissä on pääasiassa tukkipuuta.

Jatkuva kasvatusta on ympäristön kannalta kestävämpi ratkaisu, eikä se vähennä pidemmällä tähtäimellä edes taloudellista tuottoa isossa osassa metsiä.

Rivikansalainen ei tiedä mitä eroa on jaksollisella ja jatkuvalla kasvatuksella. Olisi ollut hyvä jos termit olisi avattu.

Avohakkuussa eli tuossa ilmaistu jaksollisena hakkuuna metsä totaalaisesti hävitetään. Maapohja rikkoutuu raskaiden ajokoneiden vuoksi ja myös mahdollisen taimettumisen vuoksi maapohja myllätään. Pystyyn saattaa jäädä joitakin puuyksilöitä, joiden "kohtalona" varsin usein on myrskyn aiheuttama kaatuminen. Jatkuva kasvatusta on puunkorjuuta ajatellen haastavampaa mutta jälki metsässä on muulle kasvillisuudelle ja luonnonvaroja hyödyntäville ihmisille "ystävällisempää".

Kuopion kaupunkialueella toteutettu jatkuvan kasvatuksen menetelmä ei ole huomionnut tarpeeksi lähimetsien virkistysarvoja. Suuret ja vanhat puut ovat erityisen arvokkaita säästää kaupunkialueella. Juuri niihin liittyy eniten tunnesiteitä. Ne ovat merkittävä osa alueen omaperäistä luontoa. Esimerkiksi itkonniemellä on avattu liikaa polkujen ja pururaojen varsia niin että ne ovat auriudessaan kamalia. Puiden merkitys on siinä, että ne varjostavat kuumalta auringon paahteelta, tarjoavat vihreän katon, jonka alla kulkea. Jatkuvan kasvatuksen menetelmä on hyvä, koska siinä metsä säilyy aina peitteisenä, mutta kaupunkialueella ei voida ajatella korjattavan kaikkein hienoimpia puuyksilöitä pois. Ihmiset ovat kiintyneet niihin.

Kysymys 7: Pitäisikö kaupungin metsien vanhojen metsien puustoa uudistaa nykyistä enemmän metsien hiilinielun tehokkuuden parantamiseksi?

Hiilikaupan kiihtyminen tulee tekemään hiilinielujen lisäämisestä taloudellisestikin kannattavaa. Tämä on kuitenkin tasapainotettava monimuotoisuuden kanssa, sillä emme vielä edes tiedä mitä kaikkea hyödynnettävää sieltä voikaan löytyä mm. lääketeollisuuden näkökulmasta.
Hiilinieluja voidaan lisätä muutoinkin kuin metsää manipuloimalla, kuten viljelemällä hamppua.
Vanhat puut ovat metsässä kasvaessaan tärkeitä. Ne on arvokkaita itsessään ei pelkästään hiilinieluna
Jos tämä tarkoittaa taas sitä, että saha halkaa heilua ja ne kauniit ja korkeat vanhat puut kaadetaan niin ei käy. Kyllä niitä hiilen nieliöitä löytyy muualtakin suomesta ihan tarpeeksi. Kaikkeen ei tarvitse juosta viherpiipertäjien pakottamana
Vanha metsä toimii hiilivarastona
Kaupunki voisi ennemmin ostaa uusia alueita, tai tukea paikallista metsänomistajia halutun tavan mukaisessa hoidossa.
Vaikka puut eivät enää toimisi niin suurina hiilinieluinä, ovat vanhat puut ja runsaasti vanhoja puita sisältävät metsät merkittäviä hiilivarastoja. Hiiliajattelua ajatellen, näitä varastoja kannattaa hakata vain silloin, kun puista tullaan jalostamaan pitkäikäisiä tuotteita. Tehokkainta hiilinielun kasvattamista on ylipäänsä lisätä metsiä ja istuttaa puita myös kaupunkeihin.

Esimerkiksi uusia asuinalueita rakentaessa kannattaisi niiden keskelle sisällyttää metsäalueita puhtaan asfalttiviidakon sijaan. Nythän suuntaus on ollut se, että metsäalueet tuhotaan täysin kaupunkirakentamisen tieltä sen sijaan, että asunnot rakennettaisiin metsien siimekseen. Tutkimusten mukaan pientenkin luontoalueiden keskellä kävely muun muassa vähentää verenpainetta, parantaa kognitiota ja lisää onnellisuutta. Tällaiset alueet myös vähentävät melua ja lisäävät näin viihtyisyyttä.

Edelläkävijäkaupungeissa maailmalla panostetaan jo kaupunkien vehreyteen. Kuopionkin olisi nyt aika hypätä tähän kelkkaan ja tämä metsänkäyttösuunnitelma voi hyvin olla ensimmäinen askel kohti tulevaisuutta, jota nykypäivän nuoret arvostavat myös 50 vuoden päästä.

Tässä tapauksessa hiilinielun saamiseksi pitäisi tuhota suuri hiilivarasto. Tällä hetkellä erittäin pieni osa puutavarasta oikeasti tulee sellaiseen käyttöön, että se säilyy pitkiä aikoja hiilivarastona. Myös luonnonmonimuotoisuuden kannalta vanhojen metsien säilyttäminen on tärkeää. Kuopion kaupunki on toiminut erinomaisen hyvin, kun ei ole niitä hakannut. Nuoret haluavat myös asua alueilla, joissa on paljon vanhoja metsiä. Ne houkuttelevat ihmisiä asumaan tietyillä alueilla. Metsätalouden näkökulman lisäksi tulisi huomioida myös houkuttelevuuskysymykset.

Johdatteleva kysymys. Vanha metsä toimii hiilivarastona.

Mielellään julkiseksi karttadataa talousmetsistä, joissa kasvu on ikääntymisen takia merkittävästi hidastunut.

Myös vanhat metsät toimivat hiilinieluinä sekä hyvinä hiilen varastoina. Lisäksi uudistamalla menetetään vanhoissa metsissä viihtyvää lajistoa.

Ei kuljeta Turun kaupungin viitoittamaa tietä. Metsiä uudistettava rohkeasti

Metsä uudistaa itse itsensä. Metsä ei tarvitse ihmistä "hoitamaan" itseään.

Metsä uudistaa itse itsensä. Metsä ei tarvitse ihmistä "hoitamaan" itseään.

Vanhan metsän juuristoon sitoutuu kuitenkin hiiltä jopa sadoiksi vuosiksi, joten maanpäällisen kasvu ei ole ainoa ja edellinen perustelu on vain osatotuus.

Vanhojen metsien uudistaminen on vaarallinen termi metsien monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta. Vanhat metsät tulisi kartoittaa, jotta uhanalaiset lajit eivät tuhoudu. Suomen vanhat metsät ovat viime vuosikymmenien aikana "hoidettu" kovalla kädellä, joten Kuopio voisi profiloitua "Vanhojen metsien kaupunkina".

Vessapaperinako se hiilinielu sitten kasvaa? Mihin väitteet perustuvat? Niin kauan kuin puu on pystyssä se sitoo hiiltä ja kaaduttuaankin säilyttää sen vielä pidempään.

Banhemmat metsät toimivat tärkeänä hiilivarastona, mutta myös monimuotoisuuden ylläpitäjänä

Hiilen sitominen onnistuu ilman hakkuita paremmin. Antaa puskiä pusketta sinne minne niitä mahtuu ja puiden kaatamista voi vähentää reippaasti. Sillä tavalla hiili, pöly, melu ja valokin sitoutuvat siihen lähimetsään. Metsä imee muutakin kuin hiiltä, HOX HOX!

Nämä kysymykset ovat aivan pasmoja ja johdattelevia! Vanhat metsät ovat paitsi hiilinielu, myös pysyvä hiilivarasto niin puussa, m kuin maaperässäkin.

Vanha puusto on merkittävä hiilivarasto ja edelleen jonkin sateinen nielu. Hiilivaraston merkitys on oleellinen. Hiilinielu, josta tehdään sellua, ei ole minkään arvoinen. Miksi kyselette hölmöjä?

Puuston kasvun hidastuminen ei vähennä hiilinielun tehokkuutta, koska juuri vanhaan metsään on kokonaisuudessaan sitoutunut todella paljon enemmän hiiltä kuin nuoreen metsään. Metsien määrää lisäämällä voidaan lisätä hiilinielua.

Vanhoja metsiä ei voi alkaa uudistamaan hiilinielutavoitteiden saavuttamisen takia. Vanhat metsät ovat arvokkaita sellaisinaan luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta.

Vanhat metsät ovat tehokkaita hiilivarastoja, ja niiden hakkuu vapauttaa lyhytkiertoisten puujalosteiden kautta hiiltä ilmakehään. Hakkuut ovat päästölähteitä ainakin 20 vuotta, ja nuorten taimikoiden hiilensidontakyky on heikko pienestä yhteyttävästä massasta johtuen. Nuoria, kasvavia metsiä on yllin kyllin, sen sijaan vanhoista metsistä on vain rippeitä jäljellä. Niiden hakkaamisella ei saavuteta mitään hiilensidontahyötyjä, päin vastoin.

Parempi ettei ihminen mene uudistamaan metsiä missään tehokkuusasioissa. Varsinkaan vanhoja metsiä. Ne ovat niin harvassa Suomessa, joten jätettävä rauhaan, vaikeivat niin hiilinieluja olisikaan. Kaupunki voi vaikka kasvattaa hiilinielutehokkuudestaan tunnettua kannabista puistoissa, jos tehokkuutta havittelee.

Hiilinielu on vähäistä suhteutettuna aikaan, yrittäkää vähentää muista päästöjä esim autoilua

Ristiriita suojelun kanssa

Hiilinieluja voidaan lisätä metsittämällä uusia alueita ja hoitamalla oikein nuoria metsiä. Vanhojen metsien hakkaamisen taloudellinen hyöty on pienempi kuin siitä välillisesti kaupunkilaisille aiheutuvat haitat. Kaupunki hakkaa metsiä uusien tonttien tieltä ja tuhoaa jo sulloin virkistyskäytössä olevia alueita.

Vanhat metsät eivät ole tehokkaita hiilinieluja, mutta ne ovat hyviä hiilivarastoja. Hiilijalanjälkeä laskettaessa on otettava huomioon niin sitoutuva hiili, varastoitunut hiili kuin vapautuva hiili.

Kyllä

Kts. ensimmäinen kommentti. Hölynpölyä että metsiä enemmän hakkaamalla saataisiin hiilinielu lisättyä. Ainakin se tehtäisiin rankasti luonnon monimuotoisuuden kustannuksella.

Tuo väite vanhan metsän hiilinielusta kokonaisuudessa ei pidä paikkaansa nykytieteellisen tutkimuksen valossa.

Nuori metsä EI ole hiilinielu. Se kyllä kasvaa mutta aluksi puut ovat vain riukuja. Iso puu=iso hiilen sidonta ja maatuessaankin iso puu on hiilivarasto. Iso puu= yhteyttää paljon ja poistaa hiilidioksia. Tämä on yleinen virhe ajattelussa, että istutusmetsä olisi hiilinielu. Ja vanhakin metsä uusiutuu pikkuhiljaa. Isossa puussa voi olla helposti 8 -10 m³ puuta kuin nuoressa ropsissa(nyk. tukki) noin 0,5 m³. Siitä voi laskea hiilinielun. Eli nuoria puita menee kuutioon 15-20 kertainen määrä vanhaan verrattuna.

Mitä vanhempi metsä, sitä enemmän sen hiilivarasto on kasvanut. Avohakkuiden jälkeen tämä hiili vapautuu ilmakehään, kun sitä sitonut biomassa häviää, eikä nuori kasvava metsä kykene sitomaan sitä kaikkea itseensä. Hiilen sidonnan lisäksi metsät toimivat hiilivarastoina. Suurin osa maailman hiilestä on varastoitunut maaperään, kasveihin, sekä tietysti fossiilisiin aineisiin. Hiiltä vapautuu myös hakkuun yhteydessä rikutusta maaperästä. Maata myllerretään ja muokataan, jotta istutetut taimet kasvaisivat siinä nopeammin. Maan muokkaamisessa hiilen vapautuminen maaperästä kiihtyy entisestään. Pahinta hiilivarastoiden vapautuminen on turvepohjaisilla avohakkuualueilla, eli suopohjaisilla metsillä

Hiilinielu-kysymys hoidetaan muilla toimin kuin asenteellinen kysymyksen osoittaa.

Uutta metsää pitää istuttaa enemmän kuin metsää kaadetaan. Mihin Kuopio on istuttanut uutta metsää? Vanhaa metsää ei pidä kaataa.

Tässä ei huomioitu lainkaan vanhojen metsien suurta merkitystä hiiliVARASTONA. Kysymyksenasettelu oli yksipuolinen eikä siihen siten voi vastata.

Esitetty kysymys on tavallaan virheellinen ja kuvastaa kysyjän puutteellisia taustatietoja liittyen hiilinieluihin ja vanhojen metsien uudistamiseen. Suosittelisin lukemaan Tieto-Finlandialla palkitun "Metsä meidän jälkeemme" kirjan (Jokiranta ym. 2019), joka selventää kansantajuistaa näitä asioita.

Ei missään tapauksessa. Metsällä on muutakin merkitystä kuin hiilinieluna oleminen. (Ja tästä väittämästä on ilmeisesti muutakin tietoa, eli ei pitäne paikkaansa.) Meidän kuopiolaisten mielenterveys on kiinni vanhoista metsistä ympärillämme!

"Puuston kasvu on laskenut johtuen puuston keskimääräistä suuremmasta iästä". Löytyykö tälle väitteelle näyttöä?. Metsäosastolla kannattaisi opetella käsitteet hiilinielu ja hiilivarasto.

Hiilinielun taso on riittävää, mutta rajalla. Ei saisi ainakaan sitä vähentää.

Virheellinen kysymyksenasettelu: metsien hakkuut pienentävät hiilivarastoa, joten ilmastonmuutoksen torjunnan kannalta parempi vaihtoehto on jättää hakkaamatta.

Hiilinielu lisäksi ilmastokeskustelussa oleellista on hiilivarasto, joka nimenomaan vanhoissa metsissä on suurin. Hiilivarastojs ei saa missään nimessä heikentää hakkuilla.

Perustelut tulivat jo esittämässänne kysymyksessä.

Vanhat metsät ovat hiilivarasto.

Vanhaa puutta ei pidä kaataa sen takia, että hetkellisesti se on huonompi hiilinielu kuin aukolle istutettu taimikko.

Metsien ajattelu hiilinieluna on hieman vanhanaikaista. Vanhojen metsien hiilivarasto on valtava, ja se vapautuu kun metsä kaadetaan. Uusi metsä muuttuu nettonieluksi vasta, kun vanhan hiilivaraston taso on saavutettu!

Vanha metsä sitoo myös hiiltä ja tukee luonnon monimuotoisuutta joka osaltaan auttaa luontoa soputumaan ilmastonmuutokseen. Vanhoja metsiä ei pidä uudistaa vaan ne tulee suojella.

Voidaan lisätä, jos asiantuntijat alueellisesti näkevät sen hyödylliseksi

Mielestäni on arvokkaampaa säästää metsiä virkistyskäyttöön, sillä ne toimivat myös hiilivarastoina.
Metsien hakkuun lisääminen ei kasvata hiilinielua. On kohtalokasta hämäystä väittää niin ja hakea hyväksyntää hakkuiden lisäämiselle.
Kaupungin omistamissa metsissä vanhojen metsien osuus on liian suuri maksimaalisen hiilinielun näkökulmasta
Uudistuminen vapauttaa hiilidioksidivaraston nopeasti, siksi ehdoton ei vanhojen metsien uudistumiselle.
Toista kertaa jo halutaan kyselyssä hakea oikeutusta sopivalla alustuksella vanhojen metsien hakkaamiseksi.
Metsä uudistaa kyllä itse itsensä, ilman ihmisen keinotekoista uudistamista ja luonnon prosesseihin puuttumistakin.
Vanha metsä on ainutlaatuinen ympäristö, jota ei saa lähteä tuhoamaan lyhytnäköisen ajattelumalli takia. Metsän muokkaaminen aiheuttaa heti hiilidioksidipäästöjä.
Uudistamista pitäisi lisätä tästäkin näkökulmasta. Vanha metsä ei sido lisää hiiltä kasvunsa lopetettuaan, vaan alkaa lahotessaan vapauttaa hiiltä.
Päättehakkuu vaiheen saavuttaneen metsän hiilinielu ominaisuudet vähenevät iän myötä.
Ehdottomasti pitäisi kasvattaa hiilinielua, vanha puu ei auta ilmastoa
Luonnon kierto on hyvä pitää käynnissä. Ei ne kuolleetkaan metsät pelasta ilmaston muutokselta
Vanhatkin metsät toimivat hiilinieluinä.
Metsien monimuotoisuuden säilyttäminen ensisijaisesti

Vanhat metsät toimivat hyvin hiilinieluinä

Väitteen taustalla on ajatus, että koska vanhojen metsien puuston tilavuus ei kasva, ne eivät voi olla hiilinieluja. Nopeasti kasvavan nuoren metsän puu voi yhtenä kasvun vuotena sitoa itseensä enemmän hiiltä kuin vanha puu samana vuonna, mutta kyseessä on vain yhden vuoden aikana puuhun varastoitunut hiili. Puuston nopea kasvu ei tarkoita, että metsä olisi vielä hiilinielu: Uudet metsät ovat sitoneet vanhojen metsien verran hiiltä vasta ollessaan yhtä vanhoja kuin vanha metsä. Metsä on hiilinielu vasta, kun sen hiilivarasto eli puustoon ja maaperään sitoutuneen hiilen määrä kasvaa. Jos metsistä poistetaan saman verran puuta kuin mitä sinne vuodessa kasvaa, on metsän vuotuinen hiilinielu nolla. Metsistä tulee päästölähde, jos hakkaamme metsiä enemmän kuin ne kasvavat. Hiilinieluja ei siis voi tehostaa hakkaamalla.

Hiilinielun näkökulmasta nopea hakkuun jälkeinen uudistaminen on oleellista, sekä puuston kasvukunnosta ja terveydestä huolehtiminen. Vanhoissa metsissä voi olla merkittävä hiilivarasto, joka myös huomioitava.

Uudistamista siellä, missä metsällä ei ole merkittävää virkistyskäyttöä tai erityistä luontoarvoa.

Ei pidä "hoitaa" vanhaa metsää. Se hoitaa itse itsensä.

Ei metsien kaataminen ole ympäristöteko!!!

Tämä on melko johdatteleva kysymys. Jos hakkaa vanhan metsän niin maaperän ja hakatun puun päästöt lisääntyvät, puu usein kuitenkin päätyy välituotteen kautta hiilidioksidiksi ilmakehään. Eli hiilinieluvaikutus ei toimi ja päästötase on nettopositiivinen kunnes nuoret puut ovat kasvaneet aiemman puuston mittoihin. Samalla menetetään luonnon monimuotoisuutta jonka palautuminen on parhaimmillaankin epätodennäköistä.

Pitää puhua hiilivarastoista. Koskematon maaperä sitoo hiiltä.

Varovaisia uudistamista voisi lisätä alueilla joissa saman ikäistä vanhaa metsää. Kaistalehakkuut oikein suunniteltuna hyvä malli.

Vanhat metsät ovat myös hiilivarasto. Pelkän hiilinielun tehokkuuden lisääminen ei saa olla puuston uudistuksen syy, vaan asiaa olisi arvioitava kattavasti monipuolisten luontoarvojen näkökulmasta.

Unohtuiko vanhojen metsien hiilivarasto?

Tasapaino hiilinielujen ja monimuotoisen ympäristöjen välille. Hiilinieluja tarvitaan, mutta vanhojen metsien hävittäminen tällaisen perustelun varjolla on epäilyttävää argumentointia

Kysymykseen ei voi vastata kyllä tai ei. Hakkuukypsää talousmetsää, jolla ei ole erityisiä luontoarvoja, mm. Metso-ohjelman näkökulmasta, voi uudistaa tai maisemallisesti tärkeillä ja virkistysalueilla tehdä poimintahakkuun jatkuvan kasvatuksen periaatteilla. Siihen olen itsekin pystynyt siirtymään metsänomistajana. Isoja aukkoja pitää välttää talousmetsäalueillakin.

Ei pitäisi uudistaa nykyistä enemmän. Nyt eletään ilmastonmuutoksen kannalta ratkaisevia vuosikymmeniä. Jos metsä hakataan, suuri osa sen puuston hiilivarastosta vapautuu muutamassa vuodessa lyhytkestoisissa tuotteissa. Lisäksi maaperän hiilivarasto pienenee. Ennenkuin uudet taimet pääsevät edes samaan hiilensidontakykyyn kuin vanhat puut, on mennet kymmeniä vuosia. Kun taimikoita aikanaan harvennetaan, ne käytetään lyhytkestoisin tuotteisiin, joiden hiili vapautuu nopeasti. Jatkuvalla kasvatuksella isoja puita poimimalla, saadaan parhaiten käytettyä puu pitkäaikaisiin hiiltä sitoviin tuotteisiin.

-

Puurakentaminen olisi hyvä kohde vanhojen metsiien käytölle, jolloin hiili ei vapaudu

Uusi metsä saa toimia pitkään (vähintään useita kymmeniä vuosia) hiilinieluna ennen kuin se on paikannut vanhan metsän hakkuusta ja käytöstä aiheutuneet hiilidioksidipäästöt. Kysymyksen johdattelu oli harhaanjohtava, koska siinä annettiin ymmärtää, että vanhan metsän hakkaaminen pois olisi automaattisesti ilmastoystävällisempää. Todellisuudessa tämä pitäisi paikkansa, jos kaikki puu käytettäisiin pitkäikäisiin rakenteisiin tai varastoitaisiin jonnekin, missä se ei lahoa. Todellisuudessa hakattu puu vapauttaa hiilidioksidinsa ilmaan keskimäärin vain noin kolmessa vuodessa, koska iso osa puusta lahoaa hakkuujätteenä tai menee paperi- tai kartonkikäyttöön.

Vanha metsä varastoi hiiltä ja puuston kaataminen vapauttaa hiiltä hyvin helposti, kun kaadetun puun elinkaari voi olla lyhyt. Hiilinielu syntyy, kun vähän hiiltä sitonut maa-ala (puuton ala) muutetaan metsäksi.

Se että välillä luonollisesyi tapahtuu hidastumista ei ole selittävä tekijä hakkuille koska metsät ovat aina uudistuneet sopivalla aikataululla itsedään. Hiilinielujen vähentymiseen on syynä ihmisen suorittamat hakkuut.

Lahometsä ei sido hiiltä, vaan vapauttaa sitä.

Kääntyvät muutoin päästö lähteeksi. Ja miksikä tämä meno metsätaloudessa vielä menee, hakatkaamme vielä kun voi.

Ehdottomasti ne vaivaiset vanhahkojen metsien laikut on jätettävä hiilivarastoiksi. Kitumaita ja peltoja on kehitettävä nopeakiertoisiksi hiilinieluiksi ja bioenergian tuotantoon.

Vanha metsä on elämän koti.

Vanhat metsät ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta välttämättömiä.

Kysymys on täysin absurdi. Esim. Suomen ilmastopaneeli on selvästi osoittanut, että puun käytön lisääminen pienentää Suomessa metsien hiilinielua ja metsien hiilivarastoa vähintään vuosikymmeniksi eteenpäin verrattuna tilanteeseen, jossa käyttöä ei lisätä.

Uudistaminen ja hiilinielun tehokkuuden parantaminen eivät sovi samaan lauseeseen.

Jotain itsestäänkin vanhenevaa pitäisi antaa olla.

Kuinka vanhaa puustoa uudistetaan. Sahaus ja sen jälkeen pottiputken isku maahan. Tämä oli huumoria.

Vanhempi puusto toimii myös hiilivarastona, joten pelkästään hiilinielunäkökulmasta asiaa ei voi tarkastella! Lisäksi luonnon monimuotoisuuden suojeleminen ja parantaminen on tärkeysjärjestyksessä vielä pelkkää hiilinielunäkymää edellä.

Ehdottomasti.

Jos puhutaan vain hiilinielun tehokkuuden parantamisesta, uudistamisessa on ehdottomasti järeä. Kuten perustelin jo vanhoja metsiä koskevaan kysymykseen, kun metsä kaadetaan ja siitä tehdään esim. lautoja, hiili on edelleen sitoutuneena puutavarassa samalla, kun istutetaan uusi nopeakasvuinen metsä tilalle uutta hiiltä sitomaan. Vanhat metsät alkavat tietyssä pisteessä jopa vapauttaa hiilidioksidia

Yleensä hakataan päätä puun kylkeen, jos tekemisiä perustellaan yksittäisillä tilastodetaljeilla.

Kyllä, se on kestävä kehitystä.

Tarkoittaako uudistaminen tässä luonnonmukaista uudistamista vai metsäosaston toimesta tehtävää hakkuuta?

Suhteellinen hiilensidonta verrattuna nuorempaan puuhun kyllä hidastuu, mutta määrä on edelleen suuri, koska puu on suuri. Vanhoja metsiä on Suomessa niin vähän, että niiden suojeleminen on erittäin tärkeää. Samanlaisen ekosysteemin uudelleen muodostumiseen menee todella kauan aikaa.

Hiukan voisi lisätä poistamalla huonoimpia puita ja luomalla tilaa uusille.

Ei tietenkään vanhojen metsien kustannuksella

Vanhojen metsien "uudistaminen" vapauttaa hiiltä, eikä tehosta hiilinieluja. Perehtymään nyt edes vähän taustoihin!

Ajatus hakkuista hiilinielun kasvattamiseksi on osin harhainen ja absurdi; riippuu hakatun puun käyttökohteesta, sitooko uudistaminen hiiltä vai päinvastoin.

Sitä suurempi hiilivarasto se metsä on mitä enemmän siellä on puuta.

Vanhat metsät toimivat hiilinielujen lisäksi myös hiilivarastoina jotka vapauttavat paljon hiiltä jos hakatut puut päätyvät sellukattilaan tai hakkeeksi.

Metsät eivät ole ainoita hiilinieluja ja vanhalla metsällä on niin paljon muita arvoja jotka menetetään jos se kaadetaan pelkän hiilinieluna tehokkuuden ja rahan takia.

Vanhat metsät pitäisi uudistaa tehokkaasti

Hiilinielu on hiilen määrän muutos. Hiilen määrä on kuitenkin se mikä pitää hiiltä pois ilmakehästä, ja vanhassa metsässä on enemmän hiiltä kuin vanhassa

Hohhoijaa, mikä kysymys... Sellukattilasta hiili palaa kiertoonsa varsin nopeasti. Jos hiilen sitomisella haluaa argumentoida, olisi hyvä hakata se määrä, mikä hyväksyttäväksi tasoksi katsotaan, pääasiassa tukkipuukokoluokassa, jolloin sahatavaran / jatkojalostustuotteiden muodossa saadaan hiiltä sidottua pidemmäksi aikaa pois kiertokierrosta.

Voisi myydä vanhempia isoja puita hirsirakennusten valmistukseen

Ei hiilinielu ole kuin yksi huomioon otettava tekijä; terve hyvä kasvava metsä on hyvä hiilinielu

hyvässä kasvussa oleva metsä lisää hiilinieluja

Siinä ei hiilinielu kasva, kun isot puut kaadetaan

Päätehakkuita soveltuvin osin, ehkä joillakin alueilla talousmetsissä voisi lisätäkin nykyisestä.

Kuopion seutu on yksi parhaita alueita koko Suomessa omistaa metsää ja sen kasvupotentiaalin hyödyntäminen myös hiilen sitojana on tärkeää ja järkevää.

Voimme parantaa hiilinielua suojelemalla soita.

Ei vaan vanhat metsät säilyttää.

Vanhaa metsää tulisi säilyttää

Kaikessa eu voi miettiä pelkästään hiilinieluja. Vanhoilla metsillä on itseisarvo.

Kysymys on härskin johdatteleva. On sivuutettu täysin, että vanhaan metsään on varastoitunut valtavat määrät hiiltä. Jos vanhat metsät hakataan hakataan, uusi metsänkasvu toki kiihtyy, mutta menee vuosikymmeniä ennen kuin tämä kompensoi metsän tuhoamisesta syntyneet hiilidioksidipäästöt. Metsiä hakkaamalla hiilen sidonnan nopeuttamisessa on sama logiikka kuin painon pudottamista yritettäisiin helpottaa lihottamalla ihmisiä enemmän niin että myöhemmin olisi helppo karistaa kerrytetyt kilot.

hieman asenteellinen ja ohjaava kysymyksen asettelu

Vanhat metsät toimivat hiilivarastoina ja sitovat huomattavasti enemmän hiiltä kuin nuoret metsät.

taajamametsissä vapaasti avautuvat näköalat huomioitava, rantapuustoa vähennettävä

Metsä osaa uudistaa itsensä, miten ne onkaan pärjänneet ilman ihmistä...
Hiilivarasto häviää hakkuissa, samoin luonnon monimuotoisuus jos nimenomaan vanhempia metsiä hakataan. Hyvin harhaanjohtava kysymyksenasettelu!! Hiilinielun kasvu ei pelasta hiilitaloutta kun hiilivarasto tuhoetaan.
Senkin takia ja tuhoriskin takia.
Vanha metsä on mielestäni rauhoittavampi
Uudistus on nykyisin poikkeuksetta huononnus. Isot puut sitäpaitsi tuottavat enemmän happea kuin pienet taimikot. Enkä tätä laskelmaa oikein tiedä paremmin. Kasvaessaan puu parempi hiilinielu kuin iso puu? Ei varmaankaan aivan pienet taimet. Ja kun niittokoko saavutettu, taas pienet taimet ovat hiilinieluna. Jokainen tyyppi voisi itse miettiä mikä on oma hiilijalanjälkensä ja tehdä sille jotakin (jos osaa tässä kulutusyhteiskunnassa).
Myös nuorten puiden tulee antaa kasvaa pitempään.
Metsä sellaisenaan on tärkeämpi virkistykseen kaupungissa kuin laskea sen kiintokuutioita.
Kasvava metsä toimii hiilinieluna
Vain jos puuta käytetään rakentamiseen!
Ainakin tulisi pitää nykyisellä tasolla uudistus (jatkuvan kasvatuksen periaatteella kaikissa metsissä, eikä vain taajama-alueiden). Mutta vanhojen metsien hiilinielun tutkimus on ollut viime vuosina aika vähäistä, mutta on osviittaa, että vaikka itse puun hiilinieluna toimiminen hidastuu on vanhan metsän maaperä edelleen hiilinieluna toimiva alusta. Eli kaatamalla reippaalla otteella vanhoja metsiä Kuopio on omaa hiilineutraalustavoitettaan kyllä heikentää huomattavasti. Eli pitäisi se metsä nähdä puilta.
Hiilinielujen laskentaan on hyvin monta tapaa ja lisäksi siihen vaikuttaa myös se mitä kaadetuille puille tehdään. Tehdäänkö niistä huonekaluja, jolloin hiili sitoutuu pitkäksi aikaa vai poltetaan sellukattilassa, jolloin hiili vapautuu heti ilmakehään. Vanhat metsät sitovat hiiltä vuosisatojen ajaksi ja toimivat siten hyvin pitkän aikavälin hiilinieluna ja varastona.

Kuten aiemmin vastasin, vanhaa metsää tulee säilyttää, mutta myös pienimuotoista ja varovaista uudistamista pitää tehdä esim. pienaukko hakkuut. Vanhat metsät toimivat hiilinieluin paremmin kuin mikään avuhakkuu.

Hiilikeskustelussa metsien hiilensidontaa merkityksellisempää ovat monet muut yhteiskunnan sektorit, joissa päästöjen vähentäminen on avainkysymys!

Väitteenne on harhaanjohtava:

Hakattava puusto päätty paperituotteiksi, polttoaineeksi, muiksi valmisteiksi tai rakentamiseen. Kaikki nämä käyttötavat enentävät energiankäyttöä ja muutakin ympäristökuormitusta. Ja lopulta kaikki hiili vapautuu em. valmisteista kuitenkin takaisin ilmakehään.

On siis ympäristölle kestävin ratkaisu jättää puusto kasvamaan.

Metsää hiilinieluna arvioitaessa ei voida huomioida ainoastaan puuston kasvunopeutta. Myös metsän muu kasvillisuus sitoo hiiltä.

Riippuu siitä, mihin käyttöön kaadettava puusto päätty. Mikäli puuston käyttötarkoitus on pitkäikäinen (eli ei vapauta hiiltä takaisin ilmakehään) metsän puuston uudistaminen voi lisätä hiilinielua. Muussa tapauksessa tasapaino jää negatiiviseksi.

VANHAT METSÄT OVAT VAARAANTUNEITA JA EI OLE MITÄÄN VASTUULLISTA PERUSTETTA HAKATA NIITÄ YHTÄÄN ENEMPÄÄ.

Vanhojen metsien uudistamista ei todellakaan pitäisi lisätä sillä verukkeella, että taimikko sitoisi enemmän hiiltä. Kuutiokasvu ei kerro koko totuutta siitä, miten paljon metsät sitovat ja varastoivat hiiltä. Tutkimuksissa on osoitettu, että myös hyvin vanhat metsät sitovat edelleen hiiltä, vaikkei kasvu olisikaan niin huimaa kuin lannoitetussa puupellossa. Avohakkuissa myös maaperään sitoutuneet hiilivarastot päättyvät takaisin ilmakehään.

Mitä kestäväää on siinä, että kasvatetaan vain nuorta metsää, hakataan se mahdollisimman pian, saadaan pari hassua tukkia ja loput poltetaan energiana taivaan tuuliin? Mitenkä tämä on hiilinielujen vahvistamista?

Jos hiilinieluja halutaan kasvattaa, voisi Kuopion energia vaikka lopettaa turpeen polton. Myös Kuopion kaupungin mailla olevat heikosti kasvavat ja huonosti tuottavat turvekangasmetsät voitaisiin ennallistaa ja palauttaa hiiltä sitoviksi soiksi. Kuopio voisi myös ostaa suoalueita hiilinieluiksi.

virkistyskäyttl

Ei koska lajisto köyhtyy.

Johdannosta puuttuu hiilivaraston ja sen kautta luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen merkitys. Onko hiilinielun tehokkuuden lisäys oikea ratkaisu samalla, kun olemassa oleva hiilivarasto purkautuu ja luonnon monimuotoisuus heikkenee jää epäselväksi

Kysymyksenasettelu on jälleen heikko. Hiilinielun tehokkuus ei parane vanhaa metsää hakkaamalla, jolloin puihin varastoitunut hiili pääosin vapautuu ilmakehään. Vain pieni osa puusta päätty pidempään käyttötarkoitukseen, esim. puurakentamiseen. Jotta hakattua puumäärää vastaava hiilivarasto ehtii kertyä metsään takaisin, kuluu helposti seuraavat sata vuotta.

Kasvuvuossa 6,6 m³/ha on myös mukana luonnonsuojelualueet, joten se ei ole vertailukelpoinen. Luonnonsuojelualueilla metsää ei uudisteta. Kasvunopeus ei ylipäättään ole keskeinen vertailtava suure, kun puhutaan kaupungin omistamista metsistä, joiden pääasiallinen käyttötarkoitus ei ole metsätalous. Pohjois-Savon muut metsät taasen ovat pääasiassa metsätalouskäytössä, ja erittäin nuoria, joten on aivan loogista, että niiden kasvuvauhti on nopeampi.

Taas johdatteleva kysymys! Metsä sitoo hiiltä myös maaperään ja vanhalla metsällä on muitakin luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeitä ominaisuuksia, kuin hiilen sitominen

Vanha metsä toimii ennen kaikkea hiilivarastona, joka perustelee sen suojelutarpeen. Uudistamalla tai avohakkuulla metsästä vuotaa hiilidioksidia jopa pari kymmentä vuotta ennen kuin istutetut puut sitovat merkittävästi sitä.

No onpas taas melko johdatteleva kysymys. Jos niitä metsiä hakataan kaukolämpölaitokselle hakkeeksi tai sellutuotannon kautta pahviksi ja siitä energijätteeksi, niin voidaan lopettaa hiilinieluhurskastelu. Aika kauan kestää, että poltetun puunrungon hiili on sitoutunut uuteen puun taimeen.

Metsät eivät ole museoita ja niiden elinvoimaisuus heikkenee iän myötä. Tuhoriski kasvaa, jos uudistamistahti pidetään kovin hitaana ja metsiä kasvatetaan pitkään.

Vanhat metsät ovat arvokkaita luontoarvoiltaan. Päästövähennyksiä tulee suosia.

Hakkuita ei tule lisätä. Metsäala on vähentynyt ajan saatossa, se varmasti vaikuttaa hiiliarvoihin ihmisten määrän kasvun ja kuluttamisen lisääntymisen ohessa. Tulee muistaa, että maakin on sitonut hiiltä ja että hakatun metsän jälkeen hiilen sidonta ei heti ole voimakasta. On muistetta monimuotoisen vanhan metsäluonnon arvot suhteessa nuoreen taimikkoon/metsään.

En osaa sanoa pitääkö uudistaminen pitää ennallaan vai vähentää, koska en tunne tarkkaan paljonko kaupunkin nyt uudistaa vanhoja metsiään. Hiilinielukysymyksessä pitää huomioida paitsi puun kasvaessaan sitoma hiili, myös vanhan metsän maaperään sitoutunut hiili, joka hakkuiden ja maan muokkauksen yhteydessä karkaa ilmakehään.

Puuston tilavuuden kasvu ei voi olla ainut mittari. Puiden hakkuisissa vapautuu paljon hiiltä ilmakehään nopeasti ja metsät alkavat sitoa hiiltä uudestaan merkittävästi vasta muutaman vuosikymmenen kuluttua.

Tämäkin on johdatteleva kysymys. Hiilinielu ei ole metsän ainoa tehtävä, monimuotoisuus ja virkistyskäyttö ovat myös tärkeitä asioita. Hiilinielulaskelmat ovat hankalia ja epätarkkoja, ja näinköhän kaupungin hakkaamat puut päätyvät esimerkiksi pitkäikäisen hirsitalon rakennustarpeeksi? Ehkä todennäköisemmin lyhyempään kiertoon?

Vanhat metsät ovat hiilivarastoja, eikä tutkimus ole yksimielistä metsien uudistamisen kokonaisvaikutuksesta hiilen sitomisen ja hakkuisista johtuvien päästöjen suhteen. On lyhytkatseista tehdä suunnitelmia 50 vuoden päähän nykytiedon varassa.

Vanhat metsät ovat ilmastollisesti erittäin tärkeitä. Vanhat metsät toimivat sellaisenaan parhaiten hiilinieluna Vanhoja metsiä pitää suojella Kaupunki voi varata talousmetsäalueita ja kasvattaa näillä puuplantaaseilla hiilinieluja.

Kuten aiemmin olen maininnut, vanhojen metsien osuutta tulee kasvattaa, koska se luo edellytykset luonnon monimuotoisuuden turvaamiselle. Kun puhutaan ilmastonmuutoksen torjunnasta ja hiilinielujen laskennasta, unohdetaan, että luonnon monimuotoisuus on eri asia kuin hiilinielu. Lisäksi tämä laskutapa on harhaanjohtava. Jos kaadetaan vanhat metsät pois ja tehdään niistä sellua, jonka kiertokulku on lyhyt, hiilinielu katoaa aika äkkiä. Vanha metsä sen sijaan sitoo hiiltä paremmin, koska myös maaperässä on enemmän hiiltä kuin avohakatussa tasaikäisenä kasvatetussa metsässä, jonne lahoppuuta ei ole jätetty.

Metsien hiilinielu ei kasva avohakkuiden avulla - ei ainakaan riittävän nopeasti. Vaikutus on päinvastainen.

Kysymys 8: Tulisiko hiilinielutavoite asettaa vielä kunniahimoisemmaksi vai riittääkö metsille asetetun tavoitteen toteutuminen tässä vaiheessa?

Hiilikauppa tulee tekemään nielujen kasvattamisesta taloudellisestikin kannattavaa.
Tätä voidaan edistää muutoinkin kuin metsään keskittymällä, kuten vaikka hamppua viljelemällä.
Kun ei ollu mahdollisuutta valita vähentämistä, niin valitsen tämän. Jos kaikkia metsiä ajatellaan vaan hiilinieluina niin kohta meillä ei olekaan mitään muita kun hiilinieliöiden tuotoksia; kauniit vanhat ja korkeat puut on kaadettu ja lahoppuut kärrätty ties minne ja metsät on kasvatettu sellasiks steriileiks paikoiks missä on vain ihan ookoo käydä. Pitää olla metsäestetiikkaakin eli sitä että metsät saa näyttää ja tuoksua vanhoilta metsiltä missä puut on korkeita ja rungot paksuja.
Kaupunki on vielä kaukana hiilineutraaliudesta, joten vastaavasti muita päästövähennystoimia on jatkettava.
Kaupungin tulee pyrkiä siihen, että se on täysin hiilineutraali, eli pystytään kattamaan kaikkien kaupunkilaisten päästöt. Asiantuntijoiden tehtävä on sitten pohtia, mikä on sopiva metsien osuus ja mitä muita keinoja tarvitaan, jotta päästään kokonaistavoitteeseen.
Pelkän hiilinielun sijasta on oleellisempaa tarkastella kokonaisuutta siltä kannalta mitkä vaihtoehdot tukevat eniten ilmastonmuutoksen torjuntaa ja luonnonmonimuotoisuutta.

Tulisi kertoa selvästi mikä ero on hiilinielulla ja -varastolla. Nuoret metsät ovat tehokas hiilinielu, mutta pieni hiilivarasto.

Kuopio ei ole planeetta. Kaikki voitava on tehtävä.

Tämä on hyvä.

Tämä on hyvä.

Hiilensidonta on tärkeä ilmastonmuutoksen torjunnassa. .

Ilmastonmuutoksen ehkäisy ja luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttäminen tiisi olla metsäsuunnitelman ohjurit.

Aika paksua on tämä johdattelu.

Antamalla metsien kasvaa luonnolisemmin saadaan hiiltä sitoutumaan enemmän.

Nykyinen riittää, päästötkin pienenevät koko ajan merkittävästi

Metsiä ei pidä ajatella "hiilinieluinä", vaan monimuotoisina elinympäristöinä, jotka turvaa tasapainoisen elämän planeetalle. Ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi keinot löytyy suuresta tuotannosta, esim. energian tuotannon muuttamisesta kestäväksi (turpeen ja puun poltto lopetettava).

Viittaaan edellisen vastauksen kommenttiin.

Parempi pelata varman päälle.

Eu määrää nämä lukemat, se pitää tehdä.

Kuopio ei ole mikään muusta maailmasta irrallaan oleva saari. Ilmasto on yhteinen.

Hiilensidonta tässä kokoluokassa on mitätöntä verrattuna muihin keinoihin, kuten liikenteen kokonaispäästöjen vähentäminen.

Hiilinieluja - mutta etenkin varastoituneen hiilen määrää - tulisi maltillisesti kasvattaa. On otettava huomioon, että hiilineutraalius ei paikallisesti riitä, vaan hiilen sitoutuminen tulisi vähitellen saatava päästöjä suuremmaksi.

Mielestäni vanhojen metsien säilyminen ensisijainen juttu, toki metsäpinta-alaa/puustoa voisi lisätä. Puustoa voisi hyvin lisätä kaupunki alueillakin eikä ainoastaan metsiä laajentaa.

Kyllä pitää

Kts. edellinen kommentti.

Tällä kulutuksella sitä tulee lisätä, koska hiili ongelma on muualla kuin metsissä. Periaatteessa taso on riittävä metsien osalta, mutta yhteiskunta ei ole.

Hiilinielut eli esimerkiksi metsät ovat toistaiseksi ainoa keino, jolla ihmiskunta pystyy poistamaan ilmastomuutosta aiheuttavaa hiilidioksidia ilmakehästä. Meidän täytyy lisätä nieluja ja vähentää päästöjä. Professorit ovat varoittaneet, että veronmaksajat joutuvat sellutehdasbuumin maksajiksi, Luke on korjannut pieleen menneitä laskelmiaan ja laskelmissa on väitetty käytetyn väärää korkokantaa. EU:n tiukempien ilmastotavoitteiden myötä, myös hiilinielujen tavoitetta olisi tarkoitus kiristää.

Kunnianhimoinen linjaus oltava. En ole riittävästi perehtynyt vastatakseni tarkemmin.

Todennäköisesti hiilinielutavoitteita kiristetään maailmanlaajuisesti vielä tulevaisuudessa, joten on viisasta varautua siihen jo etukäteen.

Pitää kasvattaa, mutta ei uusimalla vanhaa metsää vaan yksinkertaisesti lisäämällä puustoa (myös kaupunkialueella), suojelemalla ja yksinkertaisesti olemalla kaatamatta niin paljon ja istuttamalla lisää. Onko ihan pakko kaataa kaikki ryteiköt kaupunkialueelta? Pienelläkin ryteiköllä on pieni merkitys hiilinieluna (plus luonnon monimuotoisuudelle).

Mites se hiilivarasto

Hiilinielut palvelevat koko yhteiskuntaa sekä ilmadton että talouden näkökulmasta.

Kysymys on sivistyksestä.

Tavoitetta ei ole syytä kiristää, josta se tarkoittaa vain vanhojen puiden kaatamista.

Yleisesti on todettu, että nykyiset toimet ilmastonmuutoksen hillitsemiseen eivät tule riittämään joten metsänhoidon hiilinielu tavoitteita on hyvä korottaa entisestään.

Jos on mahdollista kasvattaa, niin why not!

Liiallinen kunnianhimo saattaa loppupeleissä rankaista asukkaita (esim. autoilusta rankaiseminen veroilla). Ollaan tyytyväisiä, että saavutimme tavoitteen.

Nykyinen tavoite riittää, mikäli tavoitteen nostaminen tarkoittaisi jaksollisen hakkuun ja uudistamisen lisäämistä ja vanhan metsän vähentämistä.

metsä ei ole ongelma eikä ratkaisu hiili-asiassa. ongelma on fossiilinen energia.

Täytyköön vielä reilummin.

Koko hiilinielu on vihreän liikkeen höpötystä. Kalastelevat vähä-älyisten suosiota!

Ainoa kestävä ura on kattaa oman väestönsä päästöt kokonaan.

Tälläkin kysymyksellä varmaan halutaan "oikeutusta" vanhojen metsien hakkaamiselle

Voi lisätä jos kaupungille hyötyä

Täällä lämpenee jo nyt. Hyviä esimerkkejä tarvitaan.

Pitää huolehtia siitä, että metsä on tervettä ja hyvässä kasvukunnossa, jolloin se sitoo hiiltä tehokkaasti.

Jos liivijengille maksaa kerran suojelusta, saa maksaa aina kohoavin hinnoin.

Ilmastonmuutoksen pysäyttämiseksi ei mitkään kosmeettiset toimet riitä.

Hyvinvoiva monimuotoinen vanha metsä on itseisarvo, luvuilla kikkailua en ymmärrä

Tuskin pääsemme päästöissämme nollaan eli hiilinielujen tulee kattaa aiheuttamamme päästöt ja mielellään ylikin. Meidän pitäisi pystyä sitomaan hiilidioksidia ilmakehästä, koska olemme päästelleet sitä sinne jo aivan liikaa ja hiilidioksidi säilyy ilmakehässä jopa vuosisatoja. Metsien hiilinieluja siis tarvitaan. Kyseessä on oma ja lastemme ja tulevien sukupolvien tulevaisuus.

Hiilinieluksi en laske avohakattua nuorta metsää vaan vanhan metsän.

Metsät hyvään kasvukuntoon niin parhaiten hiiltä sitovat.

Tavallisen kansalaisen on vaikea tietää, kun asiantuntijatkaan eivät ole yksimielisiä.

Sama perustelu kuin edellisessä vastauksessa, tasapaino hiilinielujen ja metsien välille

Metsän käsittelyssä pitää noudattaa asetettuja tavoitteita hiilinielun suhteen. Koska tavoite ylittyy reilusti, metsää ei liene tarpeen nuorentaa tästä syystä tarpeettomasti.

-

Jos nyt lisätään yli tavoitteen, kohta se ei enää riitä ja ollaan vaatimassa vieläkin kunnianhimoisempaa tavoitetta

Lopullinen hiilinielutavoite tulisi vastata koko Kuopion väestön päästöjä (joiden tulisi myös pienentyä), ja sitä ei olla lähelläkään. Se ei tietysti ole myöskään realistista, mutta siihen verrattuna mielestäni hiilinielujen kasvattamiseen (tai eritoten hakkuista ja käytöstä aiheutuvien päästöjen minimoimiseen) pitää laittaa resursseja ja hyväksyä, ettei metsän taloudellista tuottoa tule maksimoida.

Kuopio voisi brändätä itseään esimerkilliseksi kaupungiksi ilmastotavoitteiden osalta. Tämä varmasti lisää osaltaan kaupungin vetovoimaa ja viihtyvyyttä.

No hei, emmehan me tee tätä vain ihmisen takia, metsän arvo on paljon muutakin kuin hiilinielutilastot. Metsä on koko maapallon biologista elämää varten.

Ei tule lisätä. Nykyinen taso on hyvä ja riittävä.

Aivan hyvin riittää. Mihinkähän tuokin arvio perustuu, kysyn vuan? Täysin tuulesta temmatuja tuomoset luvut.

Näissä maaseutukaupungeissa se on mahdollista ja koko eteläisen Suomen tilannetta voidaan parantaa.

Kasvavat metsät sitoo parhaiten.

Hiilinielua pitää vahvistaa vähentämällä metsänkäsittelyä. Suomen Ilmastopaneli on osoittanut, että puun käytön lisääminen pienentää Suomessa metsien hiilinielua ja metsien hiilivarastoa vähintään vuosikymmeniksi eteenpäin verrattuna tilanteeseen, jossa käyttöä ei lisätä.

Kestävästi tosin, jatkuvan kasvatuksen periaatteella

Hiilinielun parantaminen hidastaa ilmastonmuutosta, siksi sitä tulee parantaa.

Tarvitaan ennemminkin ilman saastuttamisen vähenemistä tukevia toimia kaiken kattavasti.

Metsäyhtiöt etsii koko ajan porsaan mentäviä koloja. Rajoitukset on siis hyvä olla yläkanttiin.

Tavoitetta voisi lisätä, tässä voisi kunta ottaa esimerkillisen aseman ja hyötyä siitä mahdollisesti tulevaisuudessa. Antaisi myös hyvän kuvan kuntalaisille, että kunta haluaa turvata ihmisten elinot myös tulevaisuudessa!

Taloudellisella metsien hoidolla saadaan paras hiilinielu, ei suojelulla.

Riippuu toki laskentatavasta ja sen järkevyydestä, mutta kyllähän nykyinen tavoite aika vaatimaton on ottaen huomioon nykyisen tilanteen. Kesien pidentyessä puiden kasvu kuitenkin tulevaisuudessa vain kiihtyy.

Edelleenkin, hiilinielu on ainoastaan taloudellishajauksellinen detalji metsäkeskustelussa, joka ainoastaan piilottelee tehtyjä/tehtäviä virheitä kokonaisuuden suhteen.

Jos hiilinielutavoitteen kasvattaminen tarkoittaa kaupungin metsien hakkuiden vähentämistä, niin tavoitetta pitää kasvattaa.

Jos tavoitteeseen päästään liian helposti, sitä voidaan hyvin myös nostaa.

Tällä laskentamallilla ei ole relevanssia luontoarvojen kannalta. Turhaa "kikkailua".

Riippuu siitä kuinka näihin laskelmiin on päästy. Lähtökohtaisesti hiilinielun kasvattaminen on aina parempi.

Nykyiset toimet ovat riittämättömiä.

Ilmastonmuutos on kohtalon asia koko maapallolle. Me vastaajat emme ole sitä näkemässä, mutta ehkä jo lapsemme ovat. Voimmeko tehdä tällaisia pahuudentekoja rakkaillemme?

Onko muut hiilinielut kuin metsät jo hyödynnetty? Onko suot ennallistettu sitomaan hiiltä tai entä kaupungin viheralueilla/niityillä maksimoitu niiden hiilensidonta? Tämä kysely kokonaisuudessaan tuntuu johdattelevan siihen että yleisesti kaikki vanhat metsät kaadettaisiin parempien hiilinielujen takia "ekotekona", kun olisi loogisempaa pyrkiä säästämään ne parhaat palat harvinaistuneista vanhoista metsistä ja sitten sillä lopulla "tehdä mitä haluaa" eli sitten vaikka kaataa.

Hiilinielua ei pidä kasvattaa metsiä nuorentamalla

Liika on liikaa. Talous sakkaa ja ihmiset kärsii enemmän. Ilmasto on muuttunut jääkauden jälkeen jatkuvasti. Nyt se on nostettu vaan esille "bisnes" mielessä.

Ei pidä hullutella näillä tavoitteilla niin että ne alkavat olla epärealistisia

Himot ovat huono peruste tässäkin asiassa

sopiva määrä

Montako maapalloa suomalaiset voi käyttää aina vaan?

Riittää todella hyvin. Tässäkii asiassa tulis muistoo ne virheet mitä tehtiin 1960 ja -70 luvuilla. Silloin ei ollut Suomessa aekoo vaurastuva. Sitä kun lähettiin jonnii oevalluksen perrään, sinne juoks kaekki kynnele kykenevät - muaseuvuilta kaapuntiin lähijöehe.

Nyt on nähtävissä, sinänsä hyvässä asijassa, samankaltanen vouhotus ja vouhkoominen. Kustannuksista ja käytettävissä olevista mahdollisuuksista viis`veisaten paenetaan tukkaputkela osittaen kohti tuntematonta. Muailma pelastus kyllä pienemmilla tappijoella.

Metsien terveydestä ja kasvukunnosta huolehtiminen on avainasemassa kannattavan ja ekologisesti kestävä metsätalouden harjoittamisessa, joten tavoitteiden asettaminen korkealle joka suhteessa kaupungin metsien hoidossa näyttää esimerkkiä myös muille metsänomistajille.

Hiilinielulukua ei saa kasvattaa vanhojen metsien uusaamisella, vaan lisäämällä puiden määrää ja suojelemalla soita.

Kuopion tulisi näyttää mallia muule Suomelle

Kaikki mahdollinen on tehtävä ilmastonmuutoksen estämiseksi. Hakkuut seis, uusia metsiä kasvatukseen.

Ilmastonmuutos vaatii juuri nyt konkreettisia toimia. Ei metsien hakkaamista.

Jos kasvattaminen tarkoittaa hiilivaraston tuhoamista hakkuilla niin missään nimessä nielua ei pidä kasvattaa. Jälleen hyvin harhaanjohtava kysymyksenasettelu.

Vähempikin riittää, kasvava metsä on paras tae metsän pysyminen nieluna eikä päästönä.

Kuluttajia moneen lähtöön. Osa vähät välittää luonnosta ja kuluista, varsinkin kun firma maksaa törsäilyn. Ainakin itseni mielestä hengitysilma liikenteen takia niin huono etten pahemmin enää hyötyliiku. Liikennemäärät lisääntyneet paljon enkä tiedä mistä ihmeestä populaa tullut kaupunkiin viime vuosina niin paljon. Ja lisää tulee. Ainakaan itseäni ei hyödytä eikä ilahduta tavoitteen ylitys koska havaintoni ilmanlaadusta on paha kun vertaan aiempaan kokemaani, milloin vielä oli ihanaa ulkoilla ja hyötyliikkua. Ei enää vuosiin.

Tavoitteiden tulee olla kunnianhimoisia.

Tämä tarvitsee enempi maakunnallista tarkastelua.

Tavoitteita nokittelu on tämän päivän trendi! Jos hiilinielut hakataan ja käytetään kestävän kehityksen vastaisesti, ei hiilinielujen lisäämisellä ole suurta merkitystä.

Miksi tavoitteet on alunperin määritetty noin alhaisiksi, jos luku on hyvä tällä hetkellä?

Hiilinielutavoitetta asettaessa tulee ottaa huomioon vaikutukset metsien monimuotoisuudelle. Vanhat metsät sitovat hiiltä vuosisatojen ajaksi ja toimivat siten hyvin pitkän aikavälin hiilinieluinä ja varastona. Hiilinielujen laskentaan on hyvin monta tapaa ja lisäksi siihen vaikuttaa myös se mitä kaadetuille puille tehdään. Tehdäänkö niistä huonekaluja, jolloin hiili sitoutuu pitkäksi aikaa vai poltetaanko sellukattilassa, jolloin hiili vapautuu heti ilmakehään.

Adjektiivien käyttönne on karkean vääristelevää:

Eihän kaupungin hiilinielutavoite ole rahtuakaan "kunniahimoinen", vaan tavoitetta tulisi kasvattaa vähintään kolmin–nelinkertaiseksi nykyisestäään. Ts. vähintään sille tasolle, jossa toteuma nykyisinkin on.

Tavoitetta tulisi kasvattaa.
Jos nykyinen hiilinielutavoite täyttyy leikitellen, niin onko se mikään tavoite laisinkaan? Jos Kuopio haluaa olla 2030 hiilineutraali, on metsien hiilinielut oleellinen osa tätä tavoitetta.
Päästövähennykset sekä hiilinielujen ylläpitäminen ja lisääminen ovat tärkeitä toimia, joita Kuopio voi kaupunkina tehdä ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi. Harva toimi on tällä hetkellä riittävä vaan ilmastonmuutuskysymyksissä tulisi olla rohkeasti kunnianhimoinen edelläkävijä.
Ja edellisessä kysymyksessä viitattiin hiilensidonnan vähenemiseen metsän vanhetessa, vaikka tilanne hiilen osalta onkin ilmeisesti näinkin hyvä!
Metsien hiilivaraston säilyttäminen ja mahdollinen kasvattaminen on puhdasta hiilinielujättelua tärkeämpi vrt. kohta 7
Kysymyksenasettelu on arvottava ottaessaan kantaa, että tavoite on kunnianhimoinen. Onko se? Tavoitettahan on selkeästi vara kasvattaa.
Ilmastonmuutos on globaali ongelma. Emme voi laskea yhteen pelkästään Kuopion hiilijalanjälkeä ja hiilinielutavoitetta.
Yksinkertaisimpia hiilinsidontatapoja on metsien kasvattaminen vanhemmiksi ennen kaatoa ja vanhimpien metsien suojeleminen sekä jatkuvan kasvatuksen menetelmät varsinkin turvepohjaisissa metsissä. Ilmastokriisi ei ole hallinnassa, joten hiilinielutavoitetta on syytä kasvattaa sen yksinkertaisuuden takia vrt esim liikennesektorin päästöjen vähentämiseen.
Monimuotoisuudesta huolehtiminen on tärkeintä tässä vaiheessa. Hiilinielut tulevat siinä sivussa ihan itsestään.
En tunne kaupungin ilmasto-ohjelmaa tarkemmin ja noiden tavoitteiden asettamisen taustaa. Vastaukseni perustuu oletukseen, että ilmasto-ohjelma on ajan tasalla ja että sen tavoitteiden asettelu perustuu parhaaseen käytettävissä olevaan tietoon ilmaston muutoksen vaikutuksista ja muutoksen aiheuttamista toimenpidetarpeista metsien käytössä ja hoidossa.

Metsuen kohdalla tulee ennen kaikkea ajatella niiden monimuotoisuutta.

Tavoitetta tulisi kasvattaa, mutta ei niin että vanhoja metsiä hakataan. Tavoite tulisi pitää mielessä esimerkiksi kaavoitettaessa luonnontilaisia alueita asunto- tai teollisuuskäyttöön.

Ilmastotavoitteet tulisi asettaa niin, ettei luonnon monimuotoisuus kärsi valituissa toimissa.

Hiilinieluja voi metsädebateissa käyttää niin metsien hakkuun puolesta tai vastustamiseksi. Kyseessä on yleensä vanhojen metsien kohtalo. Vanhat puut (mielestäni alle 100 vuotias havupuu on vasta aikuinen, ei lähelläkään vanhuutta). Jos/kun laskelmat reaalista hiilinielutaseesta ja tavoitteista pitävät kutinsa, niin ok.

Kuten aiemmin sanoin, pelkästään hiilinielulaskelmien varassa ei voida elää. On huomioitava luonnon monimuotoisuus laajemmin. Osaksi syynä on se, että hiilinielujen laskentatavat johtavat harhaiseen kuvitelmaan siitä, että nuori metsä olisi tehokkaampi hiilinielu kuin vanha metsä. Nuori puu toki kasvaa nopeammin kuin vanha, mutta vanhassa metsässä on enemmän hiilinielua kuin nuoressa.

Hiilinielua tulisi kasvattaa lisäämällä luonnontilaisia alueita ja mm soiden ennallistamisella

Kysymys 9: Onko oikein ja järkevää, että kaupunki varautuu tuleviin vuosiin varaamalla alueita/metsää kaupungin kasvua ja tulevia tarpeita varten ja metsiä hoidetaan/muokataan tulevaa käyttötarkoitusta varten?

Kaupunki kasvaa ihmisten määrän lisääntyessä ja siihen tulee varautua
Tuo riippuu niin tapauksesta. On järkevää, että viheralueeksi varatuilla alueilla valmistaudutaan tähän välttämällä voimaperäistä metsien uudistamista. Mutta toisaalta vastaavasti tontti- tai katumaaksi varatulla alueella hyvinkin voimaperäinen metsän uudistaminen voi olla tavoitteellista - hakataanhan se kuitenkin periaatteella. Mutta sitten ei voida olla varmoja, toteutuvatko nuo tonttivaraukset ja koska, onko esimerkiksi kaikkien etäisimpien asuinaluevarausten toteutuminen ekologisesta ja kaupunkirakenteellisesta näkökulmasta todellinen skenaario, väestönmääräkin kun saattaa kääntyä laskuun. Näin käyttötarkoituksen toteutumisen epävarmuuden takia tulisi näitä alueita hoitaa kuten mitä tahansa metsätalousmaana olevaa aluetta.
Metsä on alueen käyttötarkoitus. Mutta mikäli on täysin varmaa, että alue tulee jotain muuta käyttöä varten, on siihen hyvä varautua etukäteen.
Ne korkeat talot männistöissä ja linjaautoasemalla on minusta ihan loistavia esimerkkejä siitä, miten yhdelle tontille saadaan mahdutettua mukavasti mahdollisimman paljon asukkaita. Ei tarte sitten kaataa metsiä niin paljon jotain typeriä luhtitaloja varten. Saaristokaupunkikin on nykyään ihan hirveen näköinen betoniviidakko missä ei ole enää kunnon metsiä kohta enää missään. Kuka sellasessa haluaa asua?? Me suomalaiset ollaan metsien kansaa ja tarvitaan niitä vanhoja ja tiheitä metsiä lähetyville. Laajennetaan kaupunkia ylöspäin, siellä on tilaa!
Kaupungin laajenemissuunnissakin pitää kuitenkin muistaa jättää myös vanhojen metsien kaistaleita.
Ei finnpulppia!
Jos kyseessä on rakentamisen laajentaminen näille metsäalueille. KYSin vierestä kaadettiin ihana vanha metsä, nyt moottoritietäkin näky siihen on aika onneton kun talojen lomaan ei ole jätetty isoja puita. Toivottavasti siinä (kuten monessa muussakin paikassa) asumus ei enää laajene ja tuhoa metsää. Puijonlaaksossa Sinikellon päiväkodin piha on iso ja varjoisa ja vaikka on isojen lämmitys keskusten ja teiden lähellä myös hiljainen ja rauhallinen, kiitos isojen puiden. Kun verrataan Puijonlaakson päiväkotiin,

sen piha on onneton hiekka pätsi, lapset ja hoitajat palaa karrelle kesäauringossa ja yrittää hakea varjo tilaa onnetoman lipan alta. Jos siinä olisi isoja puita se varjostaisi ja viilentöisi myös rakennusta, jolloin koneellisessa viilentämisessäkin säästettäisiin. Puhumattakaan pihaluinnon moninaisuudesta. Lintujen ja luonnon äänien läsnäolosta vrt. Istutettu hiekka-pensas piha ja metsämaisemainen piha.

Kysymys on niin epämääräinen, että siihen on vaikea vastata. Tällaisten metsäalueet tulee inventoida, ja käyttösuunnitelmat tehdä niillä olevien luontoarvojen mukaan. Korkean luontoarvon metsät tulee ehdottomasti säästää, ja maankäyttösuunnitelmia muuttaa niin, että metsät säilyvät koskemattomana.

Kysymystä on vaikea ymmärtää ilman lisäinformaatiota.

Ko. alueilla monimuotoisuus-, virkistys- ja maisema-arvot unohtuvat ja puustoa valmennetaan sellaiseksi, ettei se edes lisää mahdollisten uusien alueiden viihtyisyyttä.

On toki järkevää katsoa tulevaisuuteen, mutta muutosalueen laajuus kuulostaa isolta. Se, otetaanko alueita käyttöön juuri metsäalueilta, tulisi tarkkaan harkita.

Tulevasta tarpeesta on oltava varma, ettei turhanpäiten parturoida.

Metsän "hoito" on turhaa.

Metsän "hoito" on turhaa.

Valmennuksen perustelu on epämääräistä.

Vapaiden käsien antaminen metsien hoidolle/muokkaamiselle kuulostaa tosi vaaralliselta. Jos tuleva käyttötarkoitus tarkoittaa kaavoitusta asutukselle, on erinomaisen tärkeää säästää metsää lähi- ja taajamametsinä. Huonona esimerkkinä on Vanuvuoren ahdas, metsäluontoa tuhoava kaavoitus.

Kyllä nyt nämä "valmentajat" saisivat tulla julkisuuteen vastaamaan idioottimaisista touhuistaan.

Hoidetaan metsät hiilinielu mielessä, kunnes on aika otraa muuhun käyttöön.

Mitä ovat ne "valmentavat" toimienpiteet? Tämä on tyhmä kysymys, jos tätä ei avata paremmin.

Aavistushakkuut ovat yksinkertaisesti väärin

Kaupunki ei kasva merkittävästi asukasmäärältään, vältettävä turhaa lahmaamista.
Suunnitelmallinen toiminta on aina parempi kuin reagoiminen lyhytjäteisesti.
Sekava kysymys. Vaikea vastata, koska vaikea ymmärtää.
Kuinka valmennetaan metsää???
Metsiäalueiden varaaminen tonttimaaksi on lyhytnäköistä, typerää ja hyvin vanhanaikaista maankäyttöstrategiaa.
Metsien luonnontilaisuus tulisi säilyttää niin pitkään kuin mahdollista, eikä muokata etukäteen
Järkevä varautuminen edellyttää muutosalueiden selkeää määrittämistä, niiden luonto- ja virkistysarvojen kartoittamista ja toimenpiteiden suunnittelua nimenomaan noita arvoja huomioonottaen. Toimenpiteistä olisinsyytä käydä osallistava kuntalaiskeskustelu.
En käsitä mistä on tarkoitus repiä uudet asukkaat tänne ja miksi on kuin pakkomielle kaupungin kasvaa ja kasvaa vaan. Minusta se on kuin sahaisi omaa oksaa, Kuopion vetovoima on paradoksaalisesti sen pieneys ja kotoisuus, uskon että jonkun rajan ylittyessä viehäytys häviää, ainakin itsellä alkaa lähtö houkutella sitä enemmän mitä tiiviimmäksi ja suuremmaksi rakennetaan.

Ei
Luonnon monimuotoisuus tulee olla metsien käsittelyssä aina etusijalla.
Tärkeämpää on, että valitaan ne maankäyttö alueet fiksummin. Esim. Neulaniemen ei tulisi kuulua tähän alueeseen.
Tiedettiin 40 vuotta sitten mitä alueen käytön suunnitelmia on Savilahdessa esim. Novapoliksen ja ammatillisen oppilaitoksen tonttien osalta. Olisi tärkeä ottaa huomioon alueiden suunnitelmassa metsien merkitys alueiden asukkaiden tai toimijoiden näkökulmasta, kuinka moni haluaa asua/tehdä töitä alueella, jossa on vain betonia, hiekkaa ja nuoria puuntaimia. Metsien hoidon ja käytön strategisia painopisteitä tulevia vuosia ajatellen, Metsien hoidon ja käytön strategisia painopisteitä tulevia vuosia ajatellen, 1. Metsät ovat monikäyttöisiä, viihtyisiä, turvallisia ja terveyttä edistäviä 2. Metsät ovat monimuotoisia ja ekologinen verkosto on toimiva 3. Metsämaisema on elämyksellinen ja metsien kulttuuriarvoja korostetaan 4. Metsät ovat elinvoimaisia ja muutokseen sopeutuvia 5. Metsien hoidon toimintatapa on avoin, vuorovaikutteinen ja erilaisten käyttäjien tarpeet huomioiva 6. Metsien hoito ja käyttö on taloudellisesti perusteltu
Kaupungin maantieteellinen kasvu ei tarpeen. Maaseuturakentaminenkin voi tapahtua metsiä käyttöönottamatta.
En ole varma, ymmärsinkö kysymyksen. Vanhaa metsää ei pidä kaataa mistään syystä.
Onpa asenteellisesti laadittu kysymys! Järkevä on tietysti aina järkevää... Mitä "valmentaminen" tarkoittaa? Hakkuita ilmeisesti.
Kaupunki voi kasvaa muutenkin, metsäalueet huomioimalla ja niitä säästämällä.
Suomessa hallitsevat metsähoitokäytännöt pitäisi levittää maailmalle muuallekin. Toiset maat tuhoavat maailman, ja olisi paljon Suomelta oppimista. Turkkiin esim. voisi istuttaa laajoja alueita paikallisilla puilla. Kehitetään turhaan kyseenalaisia energialähteitä, kun maailman metsät tuhoetaan. On vaikea ottaa ilmastomuutosta vakavasti, kun maailman metsät tuhoetaan. Jos kaikki maat olivat niin kuin Suomi, ei olisi mitään ilmastokriisi.

Kuopion ei pitäisi kaavoittaa metsien päälle. Metsäkato on suuri maailmanlaajuinen ongelma, eikä kaupungin tulisi sitä toimillaan lisätä.

Rakennettavat alueet on valittava niin, että ne ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta toisarvoisia.

Kaupungin tarpeista on huolehdittavat jollain muulla tavalla kuin metsäalueiden tulevaisuuden käyttötarkoituksella spekuloiden.

Nyt on aika johdatteleva kysymys.

Metsiä tulee valmentaa kestävästi ilmastonmuutosta.

Jos on tarkemmin tiedossa tukeva maankäyttö (esim yleiskaava), metsiä tulee hoitaa ja valmentaa ajatellen tulevaa käyttöä. Esimerkiksi vanhat kuusikot eivät kestä voimakkaita rakentamisen aiheuttamia muutoksia. Tässäkin tulee huolehtia luonnon monimuotoisuudesta ja ekologisista käytävistä.

Metsien valmentaminen kuulostaa mielenkiintoiselta. tulevaan varautuminen on hyvä asia, jos se ei tarkoita avohakkuita eikä hoitamatta jättämistä.

Kasvava kaupunki tarvitsee tilaa. Toivoisin kuitenkin, että rakennusten tieltä hakattava metsä korvattaisiin istuttamalla muualle uusia puita. Kasvavassa kaupungissa tulisi ottaa entistä enemmän huomioon kaupunkipuistot ja -metsiköt kaupunkilaisten viihtymisen näkökulmasta. Kaavoituksessa tulee jättää metsikköalueita ja puistoalueita ettemme rakenna betonihelvetiä.

Riippuu siitä, miten Kuopion kaupunki aikoo hoitaa maankäytön muokkauksen. Se on viisasta vain, jos alueita aiotaan jättää virkistyskäyttöön ja niille ei tehdä avohakkuita.

Kuopion yhdyskuntasuunnittelu ja kaupungin ja ympäristön rakentaminen ja muokkaaminen on karmaisevan rumaa jo ennestään. Suunnan pitäisi radikaalisti muuttua.

Kuopio on keskikokoinen kaupunki eikä se voi maakuntakeskuksena kasvaa kovin paljoa. Vetovoimamme ei riitä. Lähimetsät ovat olennaisia vetovoimalle. Kaupunkirakennetta on kuitenkin kehitettävä joukkoliikenne- ja pyöräilykaupunkiin pyrkien, siis hyvin tiiviisti. Tämä tasapaino on kriittinen tekijä kysymyksen valinnoissa.

EOS. Vaikea kysymys johon ei minun tietämyksellä pysty vastaamaan. Mitähän tällä kysymyksellä haetaan?

Jos kaavassa alue vaikkapa rakennetaan niin metsästä on saatava maksimaalinen tuotto ennen alueen metsätalouskäytön loppumista, muutoin haaskataan kyseisen metsälön potentiaali

Kun tulevaa käyttöä (asuinalue, moottoritie, luonnonsuojelualue?) ei kerrota, on vaikea ottaa kantaa.

Ei kaupungin ja sen ihmismäärän tule mitenkään kehittyä ja kasvaa, luonnon joutuessa kärsimään tästä.

Kuitenkin huomioiden metsien virkistyskäyttö alueen asukkaille.

Tietenkin on järkevää ottaa tulevat tarpeet mahdollisuuksien mukaan huomioon.

Maltillinen varautuminen ei liene pahasta.

Metsien hoidon perusteeksi luonnonsuojelu ja ilmastonmuutoksen pysäyttäminen, ei kaupungin kasvutavoitteet.

Tarvitaanko jatkuvaa kasvua? Laatuun ja ihmisten hyvinvointiin ja terveyteen keskittyminen olisi nyt tärkeintä.

Miksi metsiä pitää "valmentaa" esim. asuinrakennusta varten? Eikö metsän kannata antaa kasvaa siihen asti, kunnes alueelle päätetään rakentaa tms. Voihan olla, että metsä päätetäänkin säilyttää tai kaupunki kehittyy eri suunnalle.

Taustatieto "Maankäytön muutosalueen metsiä hoidetaan metsiä valmentamalla ensisijaisesti tulevaa maankäyttöä ajatellen" on käsittämättömän rajamailla. Kysymys oneksi selitti, mistä on kyse. Luulisin.

Kaupungista löytyy peltoja ja joutomaita tähän tarkoitukseen. Metsää saa kaataa vain äärimmäisessä hädässä.

Mielestäni tulisi erottaa selkeämmin kaupunkialue ja metsäalue. Kaupungissa ja lähiöissä ei tarvita ryteikköjä, mutta metsät saisivat olla selkeästi koskemattomia.

Hyvä on asiaan varautua, aina on muuttujia.

Metsien suojeleminen on ensisijaista tähän maailmanaikaan.

Hyvin todennäköisesti kaikki puut tullaan loppujen lopuksi kuitenkin kaatamaan. Hyvänä esimerkkinä uudet asuinalueet, esim. Saaristokaupunki. Törkeää.

Mitähän tässä tarkoitetaan? Maankäytön muutoksiin on hyvä varautua niiltä osin, kuin muutokset on nähtävissä. Suojelumetsiä ja luonnonmukaisia ympäristöjä pitäisi löytyä kaupunkialueelta paljon nykyistä enemmän. Maankäytön mahdolliset muutokset eivät saa estää monipuolisen metsän syntymistä vain siksi, että maata saatetaan joskus muokata. Toisaalta suojelustatus saisi olla käytössä ainoastaan silloin, kun suunnitelma on pysyvä eikä sitä aiota muuttaa heti seuraavalla valtuustokaudella.

Riippuu täysin käyttötarkoituksesta. Kymmeniä vuosia ennakkoon metsää ei mielestäni tarvitse hoitaa ennakoivasti. Metsänhoidossa järkevä periaate on tarpeellisuusperiaate. Metsään käsitellään ja muokataan vain tarvittaessa, ei varmuuden vuoksi.

Jatkuva kasvatusta antaa parhaat mahdollisuudet pitää alueet metsinä ja reagoida jos tarpeet muuttuvat tai poistuvat.

-
On selvää kustannussäästöä varautua tulevaan
Se on toki järkevää, tosin itse en usko kasvuun
Hoidon ja muokkauksen ainoa päämäärä ei saa olla joskus mahdollisesti tapahtuva kaupungin kasvu vaan ajatuksena tulee olla että entä jos kaupunki ei kasvakaan, mitä haluamme tässä silloin olevan.
Nykyisten kaavan alueilta ei lisää voi metsää ottaa rakentamiseen jo nyt on monin paikoin liian vähän vihreyttä.
Pitkän aikavälin suunnittelu on erittäin järkevää. Lyhytnäköinen ajattelu ei ole kenenkään etu.
Olen järkyttyneenä kulkenut metsissä ja todennut jo nyt metsien kaadot ja varastamisen tod.näköisesti asunto-yritystonteiksi. Surullista. Kaatoja on tehty nyt juuri ikään kuin ennakkoon varmuuden vuoksi ja se on niin peruuttamatonta. Itku tuli, kun huomasin palokärjen etsivän hädissään pesäpuutaan.
Mistä riittää asukkaita näille tuleville alueille. Ja luonnon puolesta arvokkaat ranta alueet menettävät monimuotoisuutensa. Rakentamisen alle, luonnosta viis.
Juuri näillä alueilla nopeakiertoisia lehtipuita voidaan suosia ja jättää vanhahkot metsät aidosti vanhenemaan.
Esimerkiksi suunnitellun Marikonrannan kaavassa tulisi huomioida Kuopiossa lähes ainutlaatuisen tammiaita ja niiden levinneet jälkeläiset. Puutarha-alueen erikoispuut olisi myös hyvä säästää.
Metsiä pitää hoitaa luontoarvot edellä vaikka ne kaadettaisiinkin tulevaisuudessa
Etukäteen puustoa valmentamalla vähennetään myrskytuho riskiä tulevaisuudessa.

Kaupungin väkimäärän raju kasvattaminen kaavoituksella (ja maa-alueiden varaaminen siihen) ei ole jatkossa kovin realistista tilanteessa jossa Suomen väkiluku ei enää kasva rajusti. Kaupungin metsiä tulee hoitaa ensisijaisesti mahdollistamalla virkistyskäyttömahdollisuudet nykyisille asukkaille sekä turvaamalla luonnon monimuotoisuutta. Nykyinen raju metsänkäsittely kaupunkimetsissä raivostuttaa ja masentaa.

Ei ole oikein muokata metsää vain tulevaisuuden kasvunäkymien valossa. Toimet tulee aloittaa vasta kun/jos se on tarpeellista. Muutoin metsiä/alueita tulee hoitaa ja suojella luonnon monimuotoisuuden periaatteiden mukaisesti.

Kuka ennustaa tulevaa oikein ja osuvasti? Olisiko järkevää säästää metsiä ennemmin kuin muokata taloudellisesta intressistä katsoen mahdollista tulevaa varten varmuuden vuoksi. Tulevaisuutta ei kukaan pysty ennustamaan .

Laivonsaari pitäisi ainakin jättää täysin rauhaan. En oöe myöskään kovin innoissani neulaniemen metsän kaavoituksesta.

Tästä asiasta minulla ei ole tietoa. Jatkuvan uudisrakentamisen soisin Kuopiossa jo vähenevän, tätä on mielestäni ollut ihan liikaa viime vuosina. Kestävämpiä ratkaisuja myös rakentamiseen.

Pitää hoitaa metsiä myös niissä että saadaan taloudellinen lopputulos.

Vähän johdattelleva kysymys, mutta totta kai tämä on järkevää. Siinä tulee kuitenkin huomioida luontoarvot ym., jotta luontoarvoiltaan tärkeät alueet tarvittaessa säilytetään, vaikka ympärille tulisivatkin kerrostaloja

Miten niitä hoidetaan, jos käyttötarkoitusta ei oikeasti tiedetä? Nyt näyttää, että on lähdetty sille polulle, kun ennusteissa hamutaan kiinalaista vessapaeritehdasta kaupunkiin.

Kaupungin kasvu vaatii tietysti maankäyttöä. Kaavoituksella pitäisi pystyä minimoimaan metsien tuhoamisen. Riippuu alueesta, ei voi kaavoittaa kaikkea luonnon kustannuksella. Valmentaminen voi olla järkevää, jos sen ansiosta esimerkiksi asuinalueelle voidaan jättää enemmän metsiköitä.

Hakataan liikaa.

Kuopion alueen väestöennusteen perusteella kaupungin alueen laajamittainen kasvattaminen ei ole järkevää millään mittarilla.

Varaus lie tarpeellista, mutta siihen tarkempaa harkintaa. Ei esim Neulamäen tyyliä, kaupungin lähimetsän kustannuksella

Koska metsiä ei pitäisi raivata maankäyttöön.

Vielä tärkeämpää on varata luontoa luonnolle ja etukäteen suunnitella ettei kaupunki laajenee näille alueille.

Riippuu käyttötarkoituksesta.

En osaa vastata tähän kun kysymys kaipaisi enemmän taustatietoja oheensa. Lähtökohtaisesti ok mutta mitä kaikkea tuo nyt voi tarkoittaa sitten..kaadetaan vanha metsä, koska siihen ehkä 40 vuoden kuluessa tulee jotain? Uusien Asuinalueiden osalta on toki hyvä jo valmiiksi hoitaa metsiä lähimetsien virkistyskäyttö silmällä pitäen

"Metsän valmentaminen" ei tarkoita mitään, jotain rajaa hei näihin kysymyksiin! Ihmiset eivät ole tyhmiä. Jos metsän päälle rakennetaan kerrostaloja niin metsä kaadetaan. Ei siinä mitää valmennuksia tai muokkauksia tarvita vuosikymmeniä etukäteen.

Tottakai, jälleen varsin johdatteleva kysymys. Kuitenkin tulee huolehtia, että myös keskustajaaman lähellä säilyy saavutettavissa myös vanhaa ja monipuolista metsää kuntalaisten virkistys- ja vapaa-ajan käyttöön.

Kyllä. Kouluille ei ole varattu rakennuspaikkoja ahneuden takia. Maa-alueita myydään kerrostalorakentamiseen rahan vuoksi. Samalla unohdetaan tulevat veronmaksajat.

Kasvulle on varattava tilaa mutta vain realistisesti, 200.000 asukasta varten on silkkää hullutusta

tulevaan varautuminen järkevää

Tämä valmentaminen tähtää hakkuiden lisäämiseen. Silmään kusemistä

Erittäin järkevää ja välttämätöntä. Siihen varmaan käytätöntö opettanna ns. "kantapiän" kaotta vuosiin saatossa. Tulevalle asuntoalueelle jätetyt suurehkot puut "siemenpuu harvuuteen" olivat ussein nurin jo ennen rakennusten pohjiin valamistumista.

Ja sitä rattoo muihinkii tarkotuksiin harvennetuilla alueillea.

Kuopion mahdollisuudet kasvukeskuksena ovat hyvät, kun kokonaisuus (mm. asumisen mahdollisuudet, yritystoiminnan edistäminen, luonnon läheisyyden huomiointi) on tasapainossa. Tämä vaatii työtä joka osa-alueella, koska ihmisten/yritysten tarpeet muuttuvat ajan myötä. Samalla vihreys ja luonnon läheisyys korostuu henkisten paineiden helpottajana elämän eri tilanteissa.

Tarvitsemme paljon metsiä, enemmän kuin asutusalueita, joiden tarve on ennustettu pikemmin laskevan.

Metsän arvo virkistyskäytön suhteen täytyisi pitää vahvemmin mielessä. Kaikkia paikkoja ei tarvitse tuhota uusien rakennuksien tieltä vaan pitäisi ymmärtää miten arvokkaita lähellä asutuksia olevat alueet ovat mm ehkäisevän mielenterveystyön ja kaupungin asukkaiden kokonaisvaltaisen terveyden ja hyvinvoinnin ylläpitämisen näkökulmasta. Voisiko tälläkin hetkellä keskittyä siihen että saisi jo rakennetut talot ja asunnot täytettyä ennen kuin höngitään uusia ylikalliita asuntoja ja yritysrakennuksia mittaamattoman arvokkaille ulkoilu- ja vapaa-ajanviettoalueille.

Luonnonsuojelua enemmän

Kaupungin kasvun ei tule tuhota enää uusia metsiä. Kaupunkia voidaan tiivistää.

Mikä on kaupungin monimuotoisuusstrategia? Eikö metsät pitäisi inventoida ja tehdä monimuotoisuustavoitteet ja vasta sen jälkeen miettiä hoitostrategiaa?

Valmennus tarkoittaa avohakkuita ja hyvin rankkoja harvennuksia hyvin varhaisessa vaiheessa. Tähän mennessä on tehty jo ennen kaavojen varmistumista. Tästä ei puhuta mitään kysymyksenasettelussa. Luontoarvot siis tuhoataan jo ennen kaavoitusta, tätä toimintaa ei voi kannattaa.

Kunhan metsää jää riittävästi, eikä kaikkea rakenneta betonilähiöiksi

Mitäpä sanomista tähänkään lopulta on. Kaupunki tekee mitä haluaa. Luonto väistää. Tarpeita ja vaatimuksia tulevaisuuden olemiseen varmasti riittää vielä enemmän kuin nykyisin eikä nykyisinkään mikään tunnu riittävän. Toivottavasti tulevaisuudessa toimista hyötyvät kaikki tasapuolisesti eikä vain pieni, parempi piiri.

Kasvatetaan mieluummin kerroksia ja tiivistetään asumista. Huolta pitää kuitenkin pitää myös riittävästä vihreästä tilasta.

Metsänreunassa asuvan jatkuva pelko, koska puut lähtee ja tönöjä tulee tilalle.

Asfaltti ja betoni valtaa alaa luonnolta: onko tarvetta edes kysyä onko se hyvä vai huono!

Onpa tässä viime aikoinakin kaupunkialueella virkistysalueeksi kaavoitettua metsää/puustoa muutettu noin vain asuinkaavoitukseksi eli miksi turhaan varautua odottamaan jotain, joka ei tapahdu välttämättä (tai tapahtuu salamana). Järkevämpää huolehtia metsän/alueen kestävästä käytöstä nykyhetki ja lähitulevaisuus huomioiden siten, että tulevaisuudessakin meillä on kestävä metsän käyttöä.

Tavallaan varautuminen on järkevää, koska puusto vaatii aikaa tottua muuttuviin tuuli-, valo- ja lämpötila olosuhteisiin. Varautumisessa ei kuitenkaan tarvitsisi liioitella. Jos alue on tarkoitettu käyttöön 30-40 vuoden päästä sitä ei tarvitse avohakata nyt vaan tarvittavat toimenpiteet voi tehdä lähempänä maankäytön muutoksen ajankohtaa. Siihen asti alue tulisi säilyttää metsänä. Joskus maankäytön suunnitelmat peruuntuvat tai muuttuvat siten, että ainakin osa metsästä olisi ollut mahdollista säilyttää jolloin se on hakattu turhaan maankäytön näkökulmasta.

2200 hehtaaria on aivan liian suuri alue uudisrakentamiseen. Uusien asuinalueiden rakentamista tulisi hillitä ja kunnostaa vanhoja asuinalueita esim. Kelloniemen alue, Saarijärvi yms. Siellä joko uudisrakentamista vanhojen tilalle tai viemäröinnin kunnostamisen tukemista, ettei muutoin toimivaa rakennusta tarvitse purkaa vain kalliin remontin vuoksi.

Tulevia tarpeita varten ei ole järkevää parturoida metsää rankalla kädellä vaan maltillisesti pyrkiä säilyttämään metsäalueita myös rakentamisen ympärillä

Mitä tarkoittaa metsän valmennus? Pitäisi selittää käsite tarkemmin.

Ei puita tai muitakaan kasveja tarvitse "valmentaa"!

Kaupunginmetsänhoitaja jättäköön sepittämänsä "valmentamiset" kilpaurheiluväelle.

Kirjoittakaa rehellisesti LISÄMYNTIHAKKUISTA, älkääkä suoltako läpinäkyvää potaskaa metsän "valmentamisesta" tai "hoitamisesta".

Toki riippuu miten ja missä laajuudessa tämä toteutuu

Maankäytön muutosalueet kattavat ison osan kaupungin metsistä. Ensisijaisesti rakentamista tulisi sijoittaa jo kaavoitetulle/rakennetulle alueelle. Metsille tulisi tehdä pitkänaikavälin suunnittelua ja hoitaa kestävästi jatkuvan kasvatuksen menetelmillä vaikka niitä ei myöhemmin käytettäisiinkin muihin tarkoituksiin kuin metsätalouteen.

Varautumisen järkevyyden riippuu ihan suunnitellusta metsien käytöstä.

Järjetöntä on se, että metsienhoidon suunnitteluun ei panosteta sillä verukkeella, että alue kuitenkin lanataan jossain välissä maan tasalle teollisuusalueen tieltä.

Järkevää on se, että metsien hoidossa huomioidaan se mahdollisuus, että ne ovat tulevaisuuden asuinalueiden lähiluonto ja vetovoima.

Metsän muokkaaminen tulevaa käyttötarkoitusta varten on oleellista vasta, kun käyttötarkoituksesta on päätetty.

asutus saisi keskittyä jo olemassaoleville alueille niitä tiivistämällä, Neulaniemi pitäisi rauhoittaa

Vaikuttaa siltä että tässä on suunnitelma vähentää metsien monimuotoisuusarvoja jo hyvissä ajoin ennen kuin alue tulee kaavoituksen piiriin. Sitten ei ole enää huolta liito-oravista tai muista uhanalaisista lajeista.

Tulevaisuuden ennustaminen metsänkäytön aikajänteellä on mahdotonta, näin metsien virheelliseksi osoittautuva ennakoiva käsittely voi aiheuttaa sekä luonnolle että kaupunkilaisten metsäomaisuudelle korvaamatonta vahinkoa.

Ottamatta kantaa, että onko jokin asia oikein, otan kantaa, että ei ole järkevää hakata esim. luonnontilaista metsää Kuopion alueen ympäristöstä nyt sillä perusteella, että nykyiset päättäjät ajattelevat vuonna 2060 jonnekin rakennettavan jotain. Nämä ajatukset eivät välttämättä toteudu, ja tällöin luonto- ja virkistyskäyttöarvoja kaupungin lähiympäristössä on heikennetty turhaan. Metsää voidaan kaataa aivan hyvin siinä vaiheessa, jos/kun rakentaminen konkretisoituu jollekin alueelle kaavoituksen kautta.

Emme voi tietää millainen maailma on 40 vuoden päästä. Kuopion vetovoima voi hiipua tai tänne voi muuttaa miljoona ilmastopakolaista. Tällä hetkellä maapallon ja ihmiskunnan selviämisen kannalta tärkeintä on ylläpitää ja lisätä luonnon monimuotoisuutta. Kaikki muu, esim. Talouskasvu, on ylimääräistä ja jopa tuhoisaa näpertelyä.

Kaupunki on viime aikoina suunnitellut kaatavansa metsää, joka täyttää suojelukriteerit, joten pidän arveluttavana, että osattaisiin "valmentaa metsää" oikealla tavalla seuraavien vuosikymmenten tarpeiksi. Toivon, että jokaisen alueen luontoarvot kartoitetaan ennen metsän käsittelyä ja tarvittaessa suojellaan tai kompensoidaan alueen menetys rakennusvaiheessa. Vanhat inventointitiedot tulee tarkistaa ennen metsänhoitotoimia.

Onhan se järkevää. Täytyy vaan muistaa, että suunniteltujen asuinalueiden läheisyyteen kannattaa säilyttää myös mahdollisimman luonnontilaista metsää kaupunkilaisten viihtyvyyttä ajatellen. Se kun on nykyään kovasti muodissa tuo luonto ja siellä samoilu. Ne on niitä vetovoimatekijöitä ne puhtaan vedet ja luonnontilaiset metsät.

Kysymys antaa tilaa monenlaisille tulkinnoille. Ilman muuta on tarpeellista ja järkevää varata alueita ja metsiä tulevia maankäytön tarpeita varten. Mitä tämä sitten käytännössä merkitsee näiden alueiden metsien hoidon ja käytön kannalta, onkin jo monimuotoinen ja hyvin tapauskohtainen asia.

Tuleva kasvu ja sen vaatimukset tulee ottaa huomioon.

Tarpeet saattavat muuttua ajan myötä. Metsien hakkuita tulee välttää ja kaavoitusta miettiä tarkoin. Tämän hetkisissä uusissa asuinalueissa näkee, miten metsä on hakattu, kaikki pois, sitten alue rakennettu. Viihtyisää asumista lisää luonnon läheisyys. Tuleekin siis suunnitella tarkoin, miten hakkuita tehdään ja vadta kun sen aika on.

En täysin ymmärtänyt mitä tämä käytännössä tarkoittaa. Jos metsäalue varataan asuntorakentamiseen, ei varmaan ole pitkällä aikavälillä tarkoituksenmukaista alkaa etukäteen raivaamaan sitä vaan vasta sitten kun rakennushanke toteutuu ja edelleen siten että asuinalueen lähimetsiköt voidaan säästää.

Jos varautumisella tarkoitetaan, että luonnontilaiset alueet "valmennetaan" esimerkiksi teollisuuskäyttöön se ei ole järkevää.

Tämäkin on johdatteleva kysymys, onko mielipiteesi järkevä ja oikea vai ei? Alueita voi valmentaa kohtuudella, mutta rakentamisen ennakointi 40 vuoden päähän on vaikeaa. Saatetaan helposti hakata turhaan asukkaille ja luonnolle tärkeää ympäristöä. On kummalista, että tätä suunnitelmaa runnotaan näin tiukalla aikataululla läpi. Ensin ei ole minkäänlaista suunnitelmaa kymmeneen vuoteen, ja sitten annetaan kuntalaisille hyvin lyhyt aika kommentoida aineistoja, jotka eivät avaudu kovin helposti. Tämä ei edes ole suunnitelma, vaan kokoelma vain tietyn alan asiantuntijoille aukeavia graafeja. Konsultin tekemät laskelmat on tehty ainoastaan metsätalouden näkökulmasta ja annetut vaihtoehdot skenaariot on laadittu niin, ettei vaihtoehtoja ole oikeastaan edes annettu (tiukka suojele - hakataan kaikki- tai sitten tämä esitetty vaihtoehto, eikä mitään muuta).

Tuo valmennus kuulostaa varsin hämärältä ilmaisulta. Voidaanko tosiaan ennakoita 40 vuoden päähän, kun "maailman meno" on muutaman vuodenkin aikajänteellä lähes arvuuttelua.

KAupungin kasvun ei pitäisi aina tukeutua siihen, että voidaan hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti metsää. Olisi hyödynnettävä mahdollisuuksia rakentaa korkeammiksi olemassa olevia rakennuksia ja hyödyntää tehokkaammin sitä aluetta, joka on nyt vajaakäytöllä, mutta metsien käyttäminen uuden rakentamisen alustana on huono idea. Me emme täällä Kuopiossa tarvitse asfalttividakkoa vaan vihreän

maaseutumaisen kaupungin, jossa ihmisillä on tilaa hengittää eivätkä raennusfirmat ole se pääasiällisin jumala, joka tekee ratkaisut siitä, miten kaupunkia kehitetään ja aksvatetaan. kaupungin ei tulisi kasvaa metsien kustannuksella. Pikemminkin metsiä hyödyntäen ja huomioiden. Tulisi säästää mahdollisimman paljon metsiä ja vapaita rantoja, koska niissä on Kuopion koko brändin sydän. Kuopion viihtyvyys on metsissä, luonnossa ja Kallavedessä. Niitä tulisi huomioida ja jättää rakentamatta. Kuopion väkiluku alkaa väheneään 2030 alkaen. On aivan turhaa rakentaa kaikkia metsiä, jotta saisimme yhtä hirveitä kaupunkikokonaisuuksia kuten Lahti tai Jyväskylä. Me emme tarvitse rakentaa veden päälle emmekä rantoja. Tarvitsemme luontoa ja metsiä, jotta elämä voisi jatkua ja olla mielekästä.

?

?

Kysymys 10: Millaisia muita odotuksia sinulla on kaupungin metsien hoidon periaatteiden osalta tai mitä muuta kerrottavaa sinulla on juuri tällä hetkellä kaupungin metsistä?

<p>Hyvä Kuopio ❤️ Pitäkää hyvä huoli arvokkaasta metsäomaisuudestanne. Hoitakaa sitä käyttötarkoituksen mukaan.</p>
<p>Metsät ovat ilman muuta tärkeitä luonnon ja ihmisen hyvinvoinnin kannalta. Pidetään niistä hyvää huolta! Olen huolestunut nykyisestä kehityksestä, jossa metsä joutuu väistämään kulttuurin tieltä. Kulttuurin ja metsän ei tarvitsisi olla ristiriidassa keskenään, sillä sopusointuinenkin rinnakkaiselo on mahdollista ja erittäin rikasta.</p>
<p>Neulamäki on vallan oiva esimerkki ihmisen ja metsän sopusointuisasta yhteiselosta. On täysin mahdollista asua lähiössä, että metsän keskellä samaan aikaan.</p>
<p>Nykyiset luonnonsuojelualueet turvattava, ei saa pienentää alueita.</p>
<p>Minusta tuntuu, että metsiä hakataan liikaa rakentamisen tieltä ja metsäalueet vain kutistuvat. Haluan, että metsiä säästetään mahdollisimman paljon. Vanhoja puita ei mitenkään voi korvata.</p>
<p>Turhien ja epäsiistien ryteikköalueiden siistiminen on suotavaa. Esim. Rypysuon ympäristössä on paljon epäsiistejä metsäalueita jotka olisivat ihan siistejä metsiä kun turhat lepät raivattaisiin pois.</p>
<p>Uusille kaavoitusalueille olisi hyvä jättää edes hieman metsää/puita. Puijon metsät ovat hyviä juuri sellaisina kuin ovat. Esim.lahopuun määrä tai kaatuneet puut eivät haittaa minua.</p>
<p>Jättäkää puijo rauhaan, ei sahailuja. Laajennetaan kaupunkia ylöspäin, miten olisi sellainen korkea kerrostalo missä on viherterasseja seinillä kuten muistaakseen saksassa? Keskustaan enemmän puita ja ruohikkoa, kivialueet pois(puut mm.varjostaa kesällä). Torille puita, ihan sinne keskellekin. Väinölänniemelle pitäis istuttaa enemmän puita, että ne kerkee kasvaa kun joku toope kuitenkin saa sitten päähänsä sahailla sieltäkin puita pois ku on ties mitä ötökkäkammosa ja hiilennieliöitä. Kenen ilkiön idea oli sahata ne snellmannin puiston puut pois?</p>
<p>Luoda turvalliset metsäpolut virkistyskäyttöön. Mahdollisuuksien mukaan luoda valaistusta pimeälle ajalle esim. aurinkokennovalaisimilla</p>
<p>Ei finnpulppia!</p>
<p>On tärkeää pitää huolta luonnon monimuotoisuuden säilyttämisestä sekä painottaa metsien virkistys- ja luontoarvoja niin kaupunkilaisten viihtyvyyden kuin matkailu- ja elämyselinkeinon kasvun takaamiseksi. Tämän vuoksi hakkuutavoitteen tulee olla alle puolet vuosikasvusta.</p>
<p>Kaupungin pitäisi panostaa metsissä virkistyskäyttöön. Avohakkuiden aika on ohi.</p>
<p>Pirttiniemen hoitohakkuut on hyvä esimerkki metsänhoidosta. Samanlaista muuallekin.</p>

Kuten juuri edellä kirjasin, isot puut takaisin kaupunki ympäristöön. Myös kaupunkipuistot, enkä tarkoita tällä valkeisenlammen tyyppisiä istutettuja puistoja, vaan myös hoidettuja ja siistittyä metsäalueita, joissa voi nauttia kaupungissa luonnosta.

Kuopio markkinoi itseään hyvän elämän pääkaupunkina, jota ilmentää terveys. Terveysten merkittävä osatekijä on hyvinvoiva luontoympäristö. Luonnolla on tutkitusti useita merkittäviä positiivisia terveysvaikutuksia. Tällä hetkellä sekä kansainvälisten että suomalaisten tutkijoiden viestin mukaan meitä kohtaa sekä ilmastokriisi että biodiversiteettikriisi. Suomessa voimakas metsätalous on jo aiheuttanut merkittävää lajikatoa, jota ei ole lupauksista huolimatta onnistuttu pysäyttämään viimeisen 20-vuoden aikana. Siksi kaupungin metsien hoidon suunnitelman tulee huomioida nämä ongelmat ja pyrkiä ehkäisemään niitä kaikin mahdollisin tavoin. Suosittelen lämpimästi yhteistyötä Itä-Suomen yliopiston kanssa.

Kaupungin metsistä tehdyssä arvioissa/tutkimuksissa oli perustellusti varsin vähän tietoa luonnonmonimuotoisuuden tilasta. Toivon kovasti, että tiedon puutteellisuus ei vaikuta siihen, että luonnonmonimuotoisuuskysymys jää liian vähälle huomiolle päätöksen teossa. Luonnonmonimuotoisuuden köytymisen pysäyttämiseksi tarvitaan ensistä enemmän suojeltuja alueita. Toivon, että tämän asian suhteen Kuopiossa osataan ja halutaan tarkastella asioita pitkän aikavälin hyödyn kautta. Pitkällä aikavälillä luonnonmonimuotoisuuden edistäminen on myös taloudellisesti järkevää.

Kuopion kaupungilla on jo nyt erityisiä metsäalueita, kuten Vuorilammen ja Puijon alueet. Kaupungilla olisi siten hieno mahdollisuus brändäytyä metsien suojelun mallikaupungiksi ja ottaa selkeästi roolia luonnonmonimuotoisuuden edistämisessä. Kaupunki voisi näyttää muillekin esimerkkiä siinä, että luontokadon pysäyttäminen otetaan tosissaan. Kaupungilla on siihen varaa ja pitkällä aikavälillä se on myös taloudellinen etu.

Metsät (erityisesti vanhat metsät) ovat arvokkaita ihmisten terveyden kannalta (välilliset positiiviset talousvaikutukset voivat olla merkittävämpiä kuin ymmärrämmeekään) ja ihmiset valitsevat myös asuinpaikkojaan sen mukaan, että saavat viettää aikaa vanhoissa metsissä (myös tässä välilliset positiiviset talousvaikutukset).

Kyselyn suhteen haluaisin vielä kommentoida, että osa kysymysten alustuksista oli varsin johdattelevia ja sen vuoksi heräsi epäilyjä siitä miten kyselyn tuloksia meinataan käyttää. Halutaanko tällä kyselyllä oikeasti kuunnella kaupunkilaisten näkemyksiä vai haetaanko vastauksista tukea jo päätetyille valinnoille.

Puijoo ei tarvitse "kehittää"! Ei muitakaan metsäalueita. Antakaa metsien olla rauhassa.

Aidosti osallistavampi prosessi olisi tarpeen, nyt vain johdattelevia väittämiä. Monimuotoisuustekijät ovat aineistoissa ja kysymyksissä unohtettu täysin. Olen pettynyt suunnitelman tasoon.

Metsälehmusta voisi lisätä viljellään paikallisista alkuperäistä pieninä metsiköinä

Metsien virkistyskäyttö on aivan villiintynyt. Se on ihanaa ja siihen on panostettava. Terveysyödyt ovat valtavat.

Kaikki vanhat metsät tulee suojella. Lisärakentaminen tulisi kohdentaa luontoarvoltaan vähäpätöisemmille alueille vanhojen metsäalueiden sijaan. Asuinalueille tulisi jättää luonnontilaista metsää keinotekoisien istutusten sijaan.

Metsät ja erityisesti kaupunkiluonto pitää säilyttää, eikä käyttää alueita muihin käyttötarkoituksiin. Virkistysalueita on Kuopiossa riittävästi, ja niiden kunnossapito on tärkeää. Vanhaa metsää ei pidä tuhota uuden tieltä missään nimessä, luonnon monimuotoisuuden vuoksi! Tuhoriski tai hiilinielutavoite eivät ole

perusteltavissa tämän vuoksi vanhojen metsien osalta. Uutta metsää tulee kasvattaa toki mahdollisuuksien mukaan muilla alueilla. Hiilinielutavoitetta ei tule lisätä, eivätkä kaupungit ja asuinalueet voi loputtomasti laajentua luonnon kustannuksella, joten Kuopion tulisi tehdä stoppi tälle asialle jo ajoissa!

Kaikki vanhat metsät tulee suojella. Lisärakentaminen tulisi kohdentaa luontoarvoltaan vähäpätöisemmille alueille vanhojen metsäalueiden sijaan. Asuinalueille tulisi jättää luonnontilaista metsää keinotekoisien istutusten sijaan.

Korona-aikaan on metsissä liikutaan enemmän kuin ennen ja siksi metsiä, jotka soveltuvat virkistykseen tarvitaan entistä enemmän,

Toivon, että kaupunki näkee vanhojen monimuotoisten metsien arvon. Se on imago, matkailu valttikin.

Odotan kaupungilta rehellistä, tutkittuun tietoon perustuvaa tiedottamista enkä populistista politikointia siten, että kaivetaan Sari Sairaanhoidajat esiin ja pyritään vetoamaan ihmisten tunteisiin. Hyi! Odotan, että jatkossa meillä on vuosittain hyvissä ajoin tiedossa tulevat metsänhoidolliset kohteet. Samoin toivon kaupungin panostavan metsäluonnon tarkkaan ja rehelliseen kartoittamiseen.

Kuopion kaupungin tulee esimerkiksi muuttaa metsäsuunnitelmassaan kurssia metsienkäytön talousajattelusta luonnon monimuotoisuuden suuntaan. Hakkuut hävittävät koko ajan vanhoja arvokkaita metsäalueita esim. Niittylahdessa.

Asun Kuopiossa, koska meillä on Etelä-Suomen mittakaavassa lähellä kaupunkin erittäin hienoja mehtäalueita. Jos ne lähtevät, lähten minäkin.

Puustoa ja pensaita on hakattu liikaa Kuopiossa. Ilman mitään pätevää syytä. Puuston ja pensaiden hakkaaminen moottorien läheltä lisää pöly-, melu- ja valosaastetta. Kaupungin metsänhoitajan toiminta on jo lisännyt ihmisten sairastuvuutta ja kuolleisuutta Kuopion kaupungin alueella, joten ne kaupungin "tienaamat" metsätulot ja yritysten "näkyvyyden" parantaminen kuluvat sairastuneiden ihmisten hoitoon KYS:ssä. Plus miinus nolla touhua on siis ollut kaupungin puita säästämätön hakkuukulttuuri. Kaupungin metsänhoitajan koulutus toki ei riitä tällaisten asioiden ymmärtämiseen. Parempi kun istuisi hän vaan siellä nokipannukahvilla ja antaisi viisaampien hoitaa hommat.

Tämä kysely oli käsittämättömän vanhoillisenä metsien käyttöä maksoimoivalla asenteella tehty! Miksi ette kertoneet yhtä seikkaperäisesti lehtokeskuksestamme, monimuotoisuuskadosta, Suomen metsien tilanteesta, metsien terveysvaikutuksista!?

Olisi suotavaa että kaupunki ottaisi monimuotoisuuden suojelun vakavasti eikä keskittyisi nuolemaan metsäteollisuuden ja mtk:n saappaita

Odotan että kaupunki suojelee metsiänsä aiempaa enemmän. On tärkeää nähdä metsät muunakin kuin taloudellisena varana.

Luonnonsuojelualueita ja monimuotoisuutta lisäävä. Kaupungin metsät ovat yhteistä luontoamme, jota on varjeltava. Raha ei saa olla ensisijainen käytön kriteeri.

Avoimuus ja läpinäkyvyys sekä tiedotus

Läpinäkyvyyttä kaikkeen suunnitteluun ja päätöksentekoon!

Metsää tulisi säästää myös kaupungin lähellä, jotta se on kaikkien ulottuvilla. Kaikkea luontoa ei tulisi hävittää ja tuhota.
Tilanne on suurin piirtein oikean suuntainen. Ammattimainen ote jatkossakin.
Kaupungin tulee lopettaa avohakkuu ja pienaukkohakkuu menetelmien käyttö. Metsien hakkuut tulee tehdä jatkuvan kasvatuksen menetelmällä säilyttäen metsän monipuolinen rakenne. Kaupungin vanhat metsät tulee suojella.
Ihana, kun metsiä vielä on<3
Lähiluontokohteet ovat erittäin tärkeitä kaupungin asukkaille. Kaupungin metsien hoitoa suunniteltaessa on aina huomioitava kulloisenkin metsän merkitys: virkistyskohde, monimuotoisuuskohteet vaiko puuntuontantokohde, ja suunniteltava mahdolliset toimenpiteet sen mukaisesti. Erityisesti on mainittava, että Puijon alue muodostaa Suomen ja maailmankin mittakaavassa ainutlaatuisen arvokkaan lähiluontokokonaisuuden. Puijon metsien vähittäinen pirstominen erilaisia rakenteita ja käyttötarkoituksia varten on ehdottomasti lopetettava. Aluetta tulee kehittää ennen kaikkea luonnonsuojelualueena ja lähiluontokohteena. Metsätaloudellinen metsänhoito tai alueen uhraaminen liikuntapaikka- tai matkailurakentamiseen ei missään nimessä ole järkevää. Puijon matkailukäyttöä voidaan kyllä kehittää olemassa olevilla siihen käyttöön jo otetuilla alueilla.
Suunnitellessa metsänhoidollisia asioita on hyödynnettävä enemmän puolueetonta asiantuntemusta, ja otettava erityisesti huomioon käynnissä oleva eliölajien massiivinen sukupuuttoaalto ja ilmastonmuutos.
Liian isojen hakkuuaukioiden tekeminen aiheuttaa puun kaatumisia tuulen yms seurauksena. Mitä tämä metsänhoito tulee kustantamaan kokonaisuudessaan veronmaksajille, koska turhaan kaadettuja metsiä sitten "hoidetaan", eli käydään harventamassa raivaussahalla, mitä isommat alueet alkavat olla niin enemmän tulee kustannuksia. Taitaa olla vain tärkeää järjestää tutuille työtuloja kun sama metsuri firma käy tekemässä työt.
Nykymaailman menon ja Kuopion kaupungin johdon yleisen kähmäisyyden valossa, asia tuskin ainakaan paranee. Eiköhän ne metsät lanata aika tehokkaasti rahan vuoksi ja sitten suojellaan jotain risukkoa Eu sanktioiden pelossa joskus 2045.
Metsäalureita tulee säilyttää kaikissa kaupunginosissa ja alueissa, liian tiheään ei saa uudisrakentaa.
Ainakin tämän kyselyn johdattelevilla kysymyksenasetteluilla odotukseni kaupungin innovatiivisesta metsänhoitostrategiasta ei ole kovin korkealla - yllätyisin iloisesti, jos olisin kuitenkin erehtynyt.
Kaupungin asutusalueiden ja katujen + teiden läheisyydessä olevia metsiä on harvennettava paljon nykyistä enemmän, että saataisiin rumat, läpitunkemattomat ryteiköt poistettua. Sama koskee synkkiä kuusenrumiluksia asutusten ja teiden vierillä, sillä ne pimmentävät näköaloja.
Jättäkää nyt edes kaupunkipuusto jo rauhaan, esim. kuusia on poistettu paikoin niin voimakkaasti että paikalliset orava- ja lintupopulaatiot ovat heikentyneet.
Metsäsuunnitelmaan liittyvässä kyselyssä on esitetty muutamia harhaanjohtavia väitteitä.
Esimerkiksi puuston vanhuus ja ns. metsätuhot eivät ole yhteydessä toisiinsa. Toki vanhat puut luontaisesti kuolevat aiemmin kuin nuoret, mutta niillä ei useinkaan ole yhteyttä metsätaloudellisia tappioita aiheuttaviin ns. metsätuhoihin.
Kuusikoiden metsätuholainen kirjanpainaaja aiheuttaa tuhoja useimmiten kerralla runsaasti kuusia kaataneiden myrskyjen jälkeen, mutta nämä tuhot kohdistuvat useimmiten aukkohakkuiden reunametsiin sekä muihin tuulelle alttiisiin paikkoihin.
Vanhoissa ja luonnontilaisissa metsissä puita kuolee usein muutamia kerrallaan ja näin ollen myöskään

kirjanpainajille ei synny runsaita ruoka-apajia. Kirjanpainajaa kiinnostavat vain juuri kuolleet kuuset, eivät pidempään lahonneet puut tai muut puulajit. Kirjanpainajien runsastumista edesauttavat lämpimät kesät ja äärevät kasvupaikat, kuten hakkuuaukkojen reunametsät.

Metsien säilyttäminen eri kokoisia puita kasvavina ja lahoppuuta sisältävinä elinympäristöinä sekä laajojen hakkuuaukkojen välttäminen vähentävätkin metsätuhoriskiä merkittävästi. Lisää erilaisten metsänhoitomenetelmien vaikutuksista metsätuhoihin voi lukea esimerkiksi julkaisusta Metsätuhoriskit tasa- ja eri-ikäismetsätaloudessa (<https://metsatieteenaikakauskirja.fi/article/10310>)

Kaupungin tulisi hoitaa metsiään pitkäjänteisesti ja vastuullisesti, luonnon monimuotoisuus ja maisema-arvot edellä.

Pääasiallisesti ihmettelen tekeillä olevan suunnitelman aikajännettä, 50 vuotta! Suunnitelma on laadittu ikään kuin nyky maailma olisi stabiili. Kuitenkin tiedämme, että ilmasto todennäköisesti muuttuu, ja kaupunkikin voi olla hyvin erilainen 50 vuoden päästä. Metsien taloudellinen arvo ja merkitys voi olla tyystin toinen kuin nyt, suojelutarpeista puhumattakaan. Näitä muutoksia on nyt mahdotonta ennakoida. Suunnitelman aikajänne olisikin rajoitettava 10 -15 vuoteen tai siihen on rakennettava ainakin säännöllisiä tarkistuspisteitä, joissa suunnitelman asianmukaisuutta vallitsevissa oloissa arvioitaisiin.

Minulle ainakin Kuopion metsillä on ihan valtava merkitys viihtymiselle, ja olen ajatellut että tämä on Suomen ykköskaupunki juuri siksi kun on sellainen luontokaupunki, ja samoista syistä olen kuullut ulkopaikkakuntalaisten kaverien ja vieraampienkin Kuopiota hehkuttavan, toivottavasti Kuopion päättäjätkin muistaisivat tämän, ettei lähdetä aina hakemaan sitä sileää pintaa, uutta ja modernia kaupunkisiluetta jota on jo maailma valmiiksi pullollaan. Pidetään nämä nykyiset metsät hyvinä jatkossakin. Kiitos.

Metsät lähelle keskustaa ja asutusta

En ole tyytyväinen kaupungin metsänhoitoon. Liikaa mennään talous edellä!

Metsät ovat jo liian kaukana. On surullista, ettei edes osaa metsistä jätetä kaupunkiin harrastuskäyttöön. Kaikilla ei ole mahdollisuuksia matkustaa 20 km että pääsee nauttimaan luonnosta. Lapsemme ovat jo erkaantuneet luonnosta. Toista se oli 70 luvulla kun kerrostalon takapihalla oli ihana pikkumetsä ja niitty missä sai seurata hyönteisten elämää ja oppi arvostamaan luontoa. Nyt esim perhosia näkee hyvin harvoin missään.

Lisätään reilusti metsien suojelua, käsitellään talousmetsiä luonnonmonimuotoisuus aina etusijalla.

Luonnon monimuotoisuus tulee huomioida ja vanhat luonnontilaiset metsät säästää. Jatkuva kasvatus suurialaisten avohakkuiden sijaan.

Avohakkuuta tulee välttää tai jos niitä tehdään niin olisi hyvä jos tehtäisiin metsäpohjalle kulutus, eikä kantojen nostoja tms. tuhoavaan mylläytystä En tosin tiedä osaako kukaan enää kulottaa metsäaukeaa ja alkaako vinkuminen sekä valittaminen savusta tms. Tämä rikastuttaisi biodiversiteettiä ja metsänpohja tulisi lannoitettua hyvin pitkäksi ajaksi.

Puijon metsä on Kuopin henkireikä ja yhteys luontoon. Alueella on puisto-, ulkoilu-, virkistys-, maisema- ja suojapuustometsiksi sekä luonnonsuojelualueiksi luokiteltuja metsiä. Suojeltua metsää on Puijolla yli 200 hehtaaria, josta suurin osa kuuluu EU:n Natura 2000 ohjelmaan. Metsät ovat tärkeitä asumisviihtyvyyden ja jokapäiväisen virkistäytymisen kannalta sekä keskeisen kaupunkikuvan kannalta. Ne ovat myös suosittuja marjastus- ja sienestysmaastoja.

Silti Puijon metsä halutaan tuhota hakkuilla ja tuomalla sinne erilaisia aktiviteetteja, jotka vaativat puuston kaatoa ja näillä keskusteluilla asetetaan ns alueen kehittäjät ja "viherpiipertäjät" vastakkain. Ei turisti tule Puijon metsään aktiviteettien perässä, vaan katsomaan ja kokemaan metsän voiman ja olemassaolon. Ei vanhaan Porvooseenkaan mennä tivolin takia.

Metsät ja metsämäiset puistot ovat tosi tarpeellisia ja ne on nähtävä osana ylisukupolvista, pitkää luonnonkulkua. Kunnan rooli ei ole metsillä rahastaminen. Hoitotoimiin kuuluneeseen myös luvattomien kaatopaikkojen ja roskaamisen estäminen. Siihen soisi löytyvän uusia ideoita ja ponnisteluita.

Toivon, että päättäjät tajuavat, kuinka tärkeitä metsät ovat. Ne ovat korvaamattomia sekä meidän hyvinvoinnin että luonnon monimuotoisuuden takia. Vanhoja metsiä ei pidä vahingoittaa missään tilanteessa. Uutta metsää pitää istuttaa vähintään yhtä paljon kuin metsää on hakattu. Mieluummin enemmän. Hyvän elämän pääkaupungissa tämän pitäisi olla selvää? Mihin kaupunki istuttaa uutta metsää?

Kaupungin on julkisena toimijana tunnettava yhteiskuntavastuunsa ja edistettävä luonnonsuojelua metsissään. Luonnon monimuotoisuuden heikkeneminen on pysäytettävä. Kaupungin metsät eivät voi olla ensisijaisesti vain euroja ja kuutioita, niin kuin tämän kyselyn johdatteluissa korostetusti tulee esiin.

Kaupungin kannattaisi hyödyntää paremmin vanhojen metsien luoma potentiaali, koska näiden ainutlaatuisten ympäristöjen arvo ja vetovoima kasvaa väistämättä monella tapaa tulevana vuosikymmeninä ylittäen arvon sellun raaka-aineena. Metsästä ei kannata tehdä Kiinalaiselle vessapaperia jos siitä saa järeärunkoisena sahatukkina paljon arvokkaampaa materiaalia kaluste- ja rakennusteollisuuteen.

Lisää metsää, lisää puita, vähemmän hakkuita = parempi vointi meille kaikille!

Lopetetaan aatteellinen metsähakkuu ja otetaan tilalle tutkimusnäyttö

Pyöräilijät ovat jo parikymmentä vuotta valloittaneet Puijon Isämeitäpolun, niin että kävelijät ovat lopettaneet käyntinsä. Se oli ennen aikaa Puijon suosituimpia kävelyreittejä. Pyöräopasteet ohjaavat muualle, mutta jotkut pyöräilijät silti terrorisoivat kävelijöitä. Jos joku kohteliaastikin huomauttaa, niin pyöräilijä saattaa tokaista, ettei ei ole kylttiä, joka kieltää.

Mahdollisimman paljon suojeltua metsää, jota ei käsitellä lainkaan. Muissa metsissä mahdollisimman vähän käsittelyä.

On hienoa että Kuopiossa on vanhaa metsää ja toivon sitä olevan siellä tulevaisuudessakin. Rakastan Kuopion metsiä!

Kaupungin tulisi haastaa ja innostaa metsänomistajat pitämään huolta omista metsistään, kertoa tietoa ja levittää positiivista metsänhoitoadennetta. Vihreä liike ja kaupungistuminen ovat vieraannuttaneet suomalaiset metsistä ja niiden hoitamisesta.

Kaupungin tulee huomioida luonnon monimuotoisuuden säilyminen

Säästääkin paljon myös vanhoja metsiä. Talousmetsillä voidaan vakauttaa kaupungin taloutta, mutta muistakaa myös virkistys- ja luontoarvot. Joka paikkaan ei tarvitse ihmisen päästä, joten osan metsistä voi aivan hyvin jättää "hoitamatta". Luonto kyllä " pärjää". Ja vielä kertauksena loppuun: säästääkin paljon vanhoja metsiä.

Lähimetsät säilytettävä. Kuivinmäki ja Kelloniemen metsät

Puijon tornille johtavan tien varsi voitaisiin siistiä ja siirtää suojelualueen rajaa pojkoiseen..

Luontoarvojen huomioimiskeinot tulisi esittää metsänhoitosuunnitelmassa.

Tässä kaikki.

Metsän hoito on kaupungilla osaavissa käsissä. Ilokatsella hyvin hoidettuja metsiä.

Ei ole.

Keskinäisellä vuorovaikutuksella on jatkossakin mahdollista parantaa ihmisten keskinäistä ymmärrystä metsästä ja sen hoitamisesta, vaikka toimijoiden näkemykset eroavatkin. Kuopion, kuten koko Savon metsin osalta, luonnon monimuotoisuudesta puhuminen voidaan lopettaa, jos Finnulp aloittaa toimintansa.

Metsiä pitää suojella enemmän.

Kaupungin tulee laittaa luontoarvot etusijalle metsienhoidossa ja suojella vanhat metsät. Metsien taloudellisessa hyödyntämisessä tulee käyttää jatkuvankasvatuksen menetelmiä.

Tapion tekemä kokonaisarvio on hyvin tehty ja dokumentoitu. Arvion pohjalta on hyvä ja järkevä tehdä toimenpidesuunnitelma kaupungin metsille useiksi vuosikymmeniksi.

Taajamametsiä hoidetaan aivan liian kaavamaisesti. Pääasiassa se on puuston harventamista ja pensaskerroksen poistamista esim näkymien avaamiseksi. Kaikki pienpuusto ja pensaskerros raivataan kerralla pois. Jonnekin saatetaan jättää vähän pensaikkoo täysin käsittelemättä, mutta liian vähän. Eli kaikki pois tai ei mitään. Tuloksena on yksipuolinen metsä, joka ei ole metsä, koska osa sen elementeistä puuttuu. Linnuille ja muille eläimille ei ole mitään suojaa. Rehevissä paikoissa, mikä on Kuopiossa tyyppistä, on parin vuoden kuluttua raivauksesta taas tiheä pusikko. Se raivataan taas samalla tavalla muutaman vuoden kuluttua.

Tämä on niin maiseman kuin eliöstön kannalta tuhoisa menetelmä eikä laisinkaan tue luonnon monimuotoisuuden edistämistä tai säilyttämistä. Parempi olisi tehdä pensaskerroksen raivaus nykyistä useammin ja varovasti raivaussahalla, jolloin turvataan riittävästi metsään kuuluvaa kerroksellisuutta. Samalla voidaan säilyttää nuorta nousevaa puustoa ja turvata puuston eri-ikäisyyttä. Raivausjäte voidaan jättää paikalle maatumaan. Näin raivausjätteitämei tarvitsisi kerätä ja kuljettaa pois ja tämä työvaihe jäisi pois tuoden taloudellista säästöä.

Tästä kyselystä puuttuu kokonaan luontoarvoja tarkasteleva puoli. Kaupungin metsät eivät ole pelkästään puuta ja rahaa, vaan niin paljon enemmän. Niistä löytyy uhanalaisia lajeja, ne ovat monelle ihmiselle tärkeitä paikkoja ja luonnon arvostaminen ja sen suojelemisen tärkeys alkaa vasta nyt valjeta suurelle yleisölle. Toivoisin, että Kuopion kaupungilla olisi malttia ja osattaisiin katsoa kauas tulevaisuuteen, mitä jätämme tuleville sukupolville. Lähimetsillä on aivan valtavan iso merkitys monelle ihmiselle, meidän mielenterveyteen ja fyysiseen hyvinvointiin.

Hyvä, että näitä kysellään. Metsien käytöllä on taloudellisen hyödyn ohella myös virkistys-, maisema- ja hyvinvointihyötyä.

täällä piti olla nähtävillä metsäsuunnitelma esim kettulanlahden osalta, mutta ei löytynyt millään mieleen juolahtaneella hakusanalla. ilmeisesti salattua tietoa?

Niin sanottujen metsäammattilaisten luonto-osaaminen on yleisesti heikolla tasolla. Samoin luottamushenkilöt ovat helposti ohjailtavissa. Tällainen tarkoituksellinen kyselyn laadinta palvelee metsäluonnon hävittämistä. Tämä on kyselyä kyselyn vuoksi, toiminta metsissä ei tästä muutu. Näin vastaili Juha Ullgren, 64 v.

Kaikki pelkän rahan takin hakkaaminen ja avohakkuut tulee lopettaa.

Kaupungin mittavaa metsäomaisuutta tulisi hoitaa jatkossa niin, että tulevaisuuden hiilinielu kasvaa ja myyntituloja lisätään.

Maalaisjärkeä ja perusteettomat suojeluhössötykset pois.

Hakkuumäärä on otettava hiilineutraaliuden tasapainottajaksi siten, että aina kun muuten ei päästä vuodelle jyvitettyyn hiilitaseeseen, hakkuita vähennetään. Metsien hiilinielut on kaupungin ainoa keino lisätä hiilensidontaansa.

Metsien hakkuista olemassa olevien luontopolkujen ja ulkoilureittien läheisyydessä on luovuttava. Nyt esim. Niittylahden ulkoilureitti on pilattu hakkuilla.

Kaupungin luonnonmetsät pitäisi suojella ja jättää ne pois metsätaloustoimista.

Yksityisillä metsätiloilla ei ole taloudellisia mahdollisuuksia suojella vanhoja metsiä ja siksi kaupungin kaltaisten tahojen, joiden ydinliiketoiminta ei ole metsätalous, pitäisi niin tehdä.

Kysymyksen asettelu viittaa siihen että tällä kyselyllä haetaan oikeutusta jollekin linjanmuutokselle josta on mahdollisesti jo päätetty ja jos kyselyn tulos ei tue sitä niin kaupunkilaiset tuskin saavat kyselyn tuloksista kuulla jälkeempään.

Ei tempoilla trendien perässä ja haaskata yhteistä metsävarantoa. Kuntalaisten hyöty otettava huomioon.

Asiantuntemusta kunnollisen kyselyn tekemiseen olisi löytynyt mm. Itä-Suomen yliopistosta.

Kaupungin metsiä tulee hoitaa hyvin ja hyväksi havaittujen metsänhoitotapojen mukaisesti. Silloin metsistä on hyötyä kaupunkilaisille myös taloudellisesti.

Hyvällä mallilla, jos vielä saataisiin tehostettua harvennuskasvatusta, esimerkiksi pienipuustoisia pieniä kuvioita voisi harventaa ihan raivaussahalla?

Kuopion pitäisi pitää huolta omista metsäalueistaan ja vaali myös vanhoja metsiä. Lapsiperheiden merkitystä kovasti korostetaan, mutta lapsille ei kyllä näillä toimilla luonto säästy.

Kaupunki säästää pitkällä tähtäimellä eniten ihmisten hyvinvointiin ja viihtyvyyteen panostamalla, metsien virkistysarvoista huolehtimalla.

Vanhoja metsiä ja puita tulisi säilyttää myös ydinkeskustan ja lähiöiden alueilla. Ei vain yhtenäisillä metsäalueilla.

Toivoisin, että Kuopio olisi sellainen edistyksellinen paikka, joka arvostaisi ihmisten hyvinvointia ja luontoarvoja ja tekisi päätöksiä luonnon monimuotoisuutta kunnioittaen. Kansainvälisiin ilmasto- ja

biodiversiteettitavoitteisiin suhtauduttaisiin enemmän mahdollisuutena kuin uhkana. Kuopiossa on ainutlaatuiset mahdollisuudet päästä luontoarvoiltaan arvokkaaseen metsään myös kaupunkialueella, toivoisin, että sitä osattaisiin arvostaa ilman sen kummempia aktiviteetteja, laskettelurinteitä tms. Turistit ja kaupunkilaiset arvostaisivat hyviä, selkeitä opasteita esim. Puijolle ja Kuopion kannattaisi kehittää matkailuaan luontoa korostaen ja kunnioittaen, koska se on jotain mitä esim. Keski-Euroopassa ei ole.

Korona-aika on lisännyt valtavasti omaa ja perheeni liikumista lähialueen metsissä. Särkiniemestä käsin on tunnin, parin lenkin ulottuvissa monta uskomattoman hienoa paikkaa ja reittiä. Iso osa luonnostaan käytön myötä syntyneinä polkuina, osa rakennettuina reiteinä. Yksinkertaisia tulipaikkoja voisi olla vähän enemmän, nyt monessa kohdassa on epävirallisia kiviläjiä, jotka voivat olla riski kuivaan aikaan.

Tärkeintä kaupungin vetovoimaisuudelle on se luonto, puhdas Kallavesi ja luonnonmukaiset metsät.

Kaikki metsät jatkuvan kasvun periaatteella hoidettaviksi ja hakkuutavoitteita euroissa pienennettävä murtoosaan nykyisestä!

Olen itse muuttanut 8v sitten Kuopioon ja "pitovoimana" on vain luonto.

Kysymykset olivat harmillisen johdattevelevia, toivottavasti tämä ei vääristä vastauksia.

Tämä kysely oli ihan täyttä paskaa. Kuopion pitäisi suojella enemmän metsää ja metsänhoidon periaatteiden tulee pyrkiä maksimoimaan luonnonmonimuotoisuuden ja hiilinielujen säilyttäminen.

Toivoisin, että avohakkuuta ei tehtäisi.

Asuin alueitten vaaralliset puut pois

Tarvitaan lisää metsiä hiilinieluiksi ja virkistyskäyttöön. Talvella pitäisi päästä metsään myös kävellen eikä vain suksilla.

Avohakkuut historiaan.

Kaupunki on mielestäni ottanut metsien käsittelyssä ja muussakin toiminnassa (laavut, kodat, saarimökit, ym. retkeilykohteet) hyvin huomioon suuren yleisön tarpeet.

Oliko kyselyä laadittaessa mukana erilaisten näkökulmien edustajia vai vain kaupungin taloudesta kiinnostuneita?

Kaupunkialueella on liian vähän laajoja metsäalueita, jotka mahdollistavat elämän monelle muullekin eliölle kuin oravalle ja citykanille. Metsien virkistyskäytön kannalta olisi ehdottoman tärkeää, että kaupunkialueella olevat metsäalueet olisivat saavutettavissa kaikille (lähellä) asukkaille. Metsien virkistyskäyttö ei tarkoita mahdollisimman paljon valaistusta ja latu-uria, vaan nimenomaan luonnonmukaista luontoa, jossa äänet, valot, hajut ja ilmasto on mahdollisimman vehreä ja koskematon.

Puijon lahot kuuset lattiaan ja joutui. Heinonen tanskilta ei kysytä mittään.

<p>Toivon, että Kuopion kaupunki siirtyy FSC-sertifioinnin mukaiseen metsänhoitoon, jossa tietty osa metsästä suojellaan Metso-ohjelman kautta ja tietty osa siirretään jatkuvaan kasvatukseen. FSC-sertifikaatissa voidaan noudattaa monia monimuotoisuutta edistäviä periaatteita. Kaupungin osalta järkevää olisi suojella mahdollisimman suuri osa Metso-ohjelmaan soveltuvasta alasta. Talousnäkökulmasta monet näistä alueista ovat ns. vajaatuottoisia muutenkin. Virkistys- ja matkailunäkökulmasta mm. virkistyskäyttöön käytettäviä metsäalueita pitää säästää. Avohakkuun keskellä tai vieressä ei ole mukava retkeillä. Varsinkin matkailullisesti potentiaalisilla alueilla metsänhoitoon kannattaa kiinnittää erityistä huomioita. Metsänhoidossa noudatetaan taimikko- ja kasvatusmetsissä hyviä metsänhoidon käytäntöjä ja vanhojen arvokkaiden metsäalueiden säilyttäminen priorisoidaan. Metsänhoidon tuottoja ei saa piilottaa budjettirivinä tuotto-odotuksena ilman, että metsästä odotettavaa tuottoa avataan valtuustolle. Talousmetsän hoitoa ja luonnon monimuotoisuutta ei ole järkevä asettaa tarpeettomasti vastakkain.</p>
<p>Odotan, että jatkuva kasvatusta ja sekapuustoisuuden suosiminen tulee lisääntymään huomattavasti kaupungin metsissä.</p>
<p>Pitäisi hakata reilummin vanhojametsiä</p>
-
<p>Kaupungin metsien arvo asukkaiden virkistyskäytön ja luonnon monimuotoisuuden kannalta on suuri. Rakentamisessa ja kaavoituksessa on äärettömän tärkeää jättää metsä- ja puistovyöhykkeitä (laajoja ja yhtenäisiä) asuinalueille.</p>
<p>Metsä ei tule olla pääasiallisesti vain rahan lähde, vaan virkistyskäyttö sekä ympäristöarvot on huomioitava suunnitelmissa huomattavasti nykyistä paremmin.</p>
<p>Kuopiossa on upeita metsäalueita keskellä kaupunkia, mikä on selvästi kaupungin vetovoima tekijä. Näistä esimerkkeinä Puijo ja Neulaniemen alueet. Tämän kaltaisia alueita me kaupunkilaiset tarvitsemme.</p>
<p>Puijon alueelle jokunen laavu ja tulipaikka lisää, samoin Neulamäen alueelle.</p>
<p>Niiralan ja Puijon alueella alkaa myrskytuhot olla puuston iän takia suuria. Alueet ovat kuitenkin sellaisia ettei hakkuuta saa tehtyä maisemaa säilyttäen. Harvennuskin aiheuttaa lisää myrskytuhoja jo vanhalle puustolle. Onko tämä pattitilanne?</p>
<p>Kuopiossa on upeita metsäalueita, joita toivon löytyvän lastenikin varttuessa. Menneet sukupolvet ovat muuttaneet metsien luonnetta voimakkaasti, nyt kannattaa miettiä asiat pitkällä aikajänteellä ja vähitellen palauttaa luonnon monimuotoisuutta ihmisten iloksi</p>
<p>Kaikilla ei ole mahdollisuutta matkustaa kauas löytääkseen hiljaisen, rauhallisen luonnon. Lähimetsät ovat jo nyt alueilla, joissa ei pääse autojen melua tms pakoon. Kaupungin metsäkaadot ovat levittäytyneet laajalle, tonttikauppa on tuottavaa, halutaan kasvaa ja kehittyä, olla ykkösiä. Tämän kaiken saavuttaminen on kuitenkin pois eläin- ja kasvilajeilta, joilla on myös oikeuksia. Jotenkin tuntuu koko kysymys/vastaussarjan läpikäytyäni, että tämä on nyt kirjoitettu, eikä tästä ole hyötyä, kaupunki voi vaan vedota siihen, että asukkailta kysyttiin ja oli mahdollisuus muka vaikuttaa.</p>

Hoitakaa metsät ajoissa, sekä kestävästi kaikista näkökulmista.

Kannatan järkevää metsänhoitoa, joka tarkoittaa, että vanhaa metsää hakataan ja nuorta kasvatetaan tilalle.

Ei lähdetä talousmetsä alueiden liialliseen suojeluun, noudatetaan hyvän metsähoidon suosituksi näillä alueilla.

Mitä sisäpiiri, ns sauna sopimuksia tehty, metsässä urakoitsijoiden kanssa. Pidetään näennäinen tarjous kilpailu, jossa tehdään merkittävästi alihintainen tarjous, sadakseen sopimus. Otetaan puisto puolella takaisin tuo rahallinen menetys. Valvooko näitä toteutuneita kustannuksia kukaan? Metsänhoitaja ja kaupungin insinöörit lahjottu hiljaisiksi. Piilotellaan hallitukselta ja kaupunkilaisilta toteutuneita kustannuksia. Vaikuttaa tosiaan jonkin sortin korruptio olevan toimijoiden kesken.

Lisää suojelua ja erityisesti lisää rantapusikoita.

Kaupunkialueen metsät on liian riivitynnäköisiä. Miksi ihmeessä pieni lehtimetsikkö Leväsentien varressa, huonekaluliikkeiden edessä on pitänyt kaapia täysin pensaikoista ja vesoista vapaaksi, kunse olisi ollut pieni vihreäpiste pikkulinnuille pesiä. Ilmeisesti metsäosastolla on liikaa henkilökuntaa ja palkatu henkilöt pannaan tekemään tuhojaan pienimpiinkin metsälaikkuihin.

Täytyy ihmetellä kun ei Pihkainmäen kuusia kaupungin alueilta harvenneta/kaadeta

Kaupunki alueelta koivuja voisi napsia reilusti pois. Neulamäessä niissä on jotain tautiakin. Ja kiltit elkää kaatako metsiä keväällä ja kesällä, pesimärauha.

Mielestäni kaupungin vanhoja metsiä tulee uudistaa nykyistä enemmän.

Rantapuistoalueilla tulisi olla helpompi tehdä talkoilla risukoiden raivaus / pois kankea lupamenettely _ KIITOS!

Nykyinen raju metsänkäyttö kaupunkimetsissä, mm. hakkuut, harvennukset ja kaupunkimetsien hävitys uusien asuinalueiden tieltä masentaa. Tässä kyselyssä kysymyksenasettelu oli lähtökohtaisen harhaanjohtavaa ja absurdia mikä lisää vaikutelmaa, ettei kaupunki ole tehtäviensä tasolla metsienhoidon suunnittelussa. Kaupungin ensisijaisena tehtävänä tulisi olla turvata monimuotoinen, viihtyisä ja terve elinympäristö tuleville ihmiskupolville, mutta prioriteettinä näyttäisi nyt olevan pelkkä taloudellinen tuotos ja "tuholaisten" hävittäminen.

Enemmän luontomatkailuun panostamista, uusia retkikohteita, laavuja ja puistojen lisäämistä. Paljon rannoilla hirveitä ryteikköjä joita voisi siistiä ja laittaa vaikka tuolin ja penkit evösretkiä varten

Ulkoiluväyliä kunnostettaessa/rakentaessa pitäisi ottaa huomioon metsän ja muunkin luonnon säästäminen aikaisempaa isommassa määrin. Ei kai liene tarkoitus että metsä kaadetaan tieltä ja tehdäää kaksikaistainen ulkoilumoottoritie jossa voi sohoa sauvoilla kesät talvet silmät ummessa näkemättä metsää tai vastaantulijoita.

Tuulen kaatoja voisi korjata enemmän talteen ,eikä jättää niitä maahan lahoamaan.

Kultainen keskitie ja terve järki kunniaan. Monimuotoisuutta ei voi mielestäni olla liikaa. Vanhat pinttyneet metsänhoidolliset periaatteet olisi aika päivittää. Mittari täytyy olla muukin kuin tuotto.

Jättäkää uusille asuinalueille enemmän metsää (vrt. Saaristokaupunki, jossa jokainen tontti täytetään taloilla).

Toivon, että luonnon monimuotoisuuden vaaliminen ja parantaminen nykyisestä ohjaisi Kuopion metsiä koskevaa päätöksen tekoa, metsien virkistyskäytön lisäämistä voisi parantaa vielä entisestään.

Ei päästetä jesuiittamaisesti yksin luonnonsuojelua fanaattisesti ajavia kaikesta muusta välittämättä vaikuttamaan metsien hoitoon liikaa, vaan ollaan järkilinjalla.

Ei pidä lähteä mukaan metsien liioiteltuun suojeluun

Riistavedellä yllätti vaarun kupeen parturointi, kun se oli tietääkseni rauhoitettu myyjän tahdosta suojeltavaksi alueeksi?)

Osa on erittäin huonossa kunnossa, myös taajamassa. Virkistyskäyttö on osittain mahdotonta, vaikka metsä olisi siihen merkittykin. Tasaisesti tulee harventaa ympäri kaupunkia. Lahot pois ja uutta tilalle. Järkikäteen, ei avohakkuuta.

Odotuksena on, että loistavasti hoidettuja metsiä hoidetaan jatkossakin ammattitaidolla ja vanhojen metsien hakkuuta lisäämällä. Näin varmistetaan terveet ja turvalliset metsät tuleville sukupolville. Näin toimimalla maksimoidaan myös taloudellinen ja hiilinielun hyöty.

Kaavoituksen, rakentamisen ja luonnon arvojen yhteensovittaminen tulevaisuus huomioiden.

Monimuotoisuus on oikeasti tärkeä asia eikä sitä voida ohittaa rahan kiilto silmissä.

Enemmän luonnontilaisia metsiä, niihin kävely- ja hiihtoreititj.

Paikoin on kaadettu puita moottoritien ja asutuksen välistä, tästä on aiheutunut melu- ja pölyhaittaa, kun luonnonmukainen "meluvalli" on poistunut.

Tällä hetkellä OK, mutta tulevaisuus hirvittää

Uusilta asuinalueita hakataan kaikki metsät, virkistysalue ota ei jätetä. Ihmiset joutuu "virkistäytymään asfaltti poluilla". Asun kärängässä - aivan kuvottavaksi kuihdutettu asuinalue, jossa 20000 henkilöautoa kaahaa päivittäin ees-taas keskellä tiiviitä rivitalokasoja. Ilman mitään luontoon viittaavaa. Kuopio raiskaa luontoaan, jota olisi voinut myös arvostaa.

Metsät ovat todella tärkeitä. Toivoisin järkeä ja malttia metsänhoitoon ja vanhojen metsien suojelua.

Kaupunkialueen metsäluonto jätettävä rauhaan.

Vanhat metsät ovat katoamassa ja me kaikki tarvitsemme niitä entistä enemmän tulevaisuudessa. Biodiversiteettikriisi on todellinen uhka jota vastaan tulee kaikkien taistella. Vanhojen metsien vetovoima myös matkailun ja retkeilyn näkökulmasta tuo tuloja kaupungille tulevaisuudessa.

Toivoisin metsiä lisää virkistyskäyttöön ja hiilinieluinä olemaan.
Metsät ovat erittäin tarpeellisia..
Retkeilyalueita täytyy olla kaikille. Talousmetsät hoidetaan järkevästi.
Tällä hetkellä tehdään valtakunnallisesti paljon töitä luonnon monimuotoisuuden eteen, joten toiveeni on, että myös kaupungit osallistuisivat tähän työhön vanhoja metsiä vaalimalla, jos niitä kerran on siunaantunut kaupungin metsiin. Hiilinieluja tulee kasvattaa ja sairaanhoitajia olisi kiva palkata lisää, mutta toivon että vanhat metsät nähdään myös yhtä tärkeiksi asioiksi.
Yhteistä omaisuutta pitää hoitaa taloudellisesti järkevällä tavalla.
Antakaa vanhojen metsien olla
Kuopion kaupungin virkamiehet jakavat tässä kyselyssä tietevastaista informaatiota metsien roolista hiilinieluna yms. Jos esim kaupungin johtavat terveystyöntekijät jakaisivat yhtä vääristeltyä tietoa, joku saattaisi kyseenalaistaa heidän kykynsä jatkaa virassa?
Kuopion kaupungin virkamiehet jakavat tässä kyselyssä tietevastaista informaatiota metsien roolista hiilinieluna yms. Jos esim kaupungin johtavat terveystyöntekijät jakaisivat yhtä vääristeltyä tietoa, joku saattaisi kyseenalaistaa heidän kykynsä jatkaa virassa?
Luonto- ja virkistysarvot ovat vahvuus ja tarjoavat mahdollisuuden myös matkailuvalttina.
Nykyinen taso on hyvä. Virkistuksen ja talouden kanssa tasapainoillen. Risukkoja vältellen.
Puijo on surkea esimerkki osin kulkukelvottomasta metsästä.
hoidetaan metsiä taloudellisesti, riittävät hakkuut
Vähemmän hakkuuta! Puijo on jo raikattu. Kaupunki alueellakaan ei tarvitse joka liikerakennuksen edestä raivata puita pois eikä puistoja tuhota autonäkymien vuoksi. Karmea jälkeä. Maalaiset päättäjät asumaan sinne pellon laitaan ja katsomaan ohiajavia autoja.
Tähänastiset vastaukseni ovat nimenomaan kysytyin vastauksiin omiin mielipitteitten esiletuominen. En yritäkään neuvoo ammattilaisia hommissaan.
Mielestäni mehtiin hoijossa Kuopion kaupunki on onnistunna jo aejemmin ja tätänykyväkkii paremmin kun monessa muussa asijassa.
Kaupunnin metän laeijassa asuvana oes lähinnä maesemallista toevomusta. Samalla tavalla omakoti-, rivi-, kuin kerrostaloasunnoissa asuvat immeiset voisvat ite vaikuttaa lähiympäristöösä siistimiseen. Kaupunnilla ei tunnu olevan mahdollisuuksia niitä "rajaseutuja" justiinkaan hoevaella. Kun tilanne kääntännössä on tämä, tulis niitten asukkaetten/asukasyhistysten osalta, jotka haluhaesvatte omatoemisesti hoetoo asian kuntoon lähiympäristössään, kaupunnin puolestaan poestoo mahdollisimman vähhäeseks pyrokratija ko. asian kuntoon saamiseksi. On henkilökohtasta kokemusta vuosikymmenten takkoo miten asiat on mahdollista hoitoo pienelä vaevalla kunnan puolelta.
Puolin ja toisin joustavoo näkemystä yksinkertasen asian hoitamiseks, kun ei tee siitä vaekeeta. Asia kuitenkin tuntuu monella puolella kaupunkija piestä harmistusta asukkaissa aiheuttavan. Tosin monetkaan eivät tuo koko asiaa edes viranhaltijoetten tietoon.
Puijolle nousevan tien laijjan rytteiköt vois kyllä siistijä. Kevväesin varsinnii, ennen lehtiin tuloa puihin, on surkeen näköset tervetulotoevotukset Puijolle nousijoelle. Tarkotan tietä hetikohta Puijonlaaksontieltä Puijontietä kun lähtöö Puijolle, oikeella puolella. On ollunna jo vuosia raevoomisen tarpeessa. Löysimpäs yhen ruikuttamiskohteennii.

Kiitokset mehtiin ammattimaisesta hoijjosta, tietee hyvvee työtä. Tekemistä teillä kyllä piisoo nyt ja tulevaesuuvessa, ihan oekeitae töetä. Ee tarvii aekonaan Trumpin maenihtemmoo mehtiin haravoemistakkaa vielä ottoo ohjelmaan.

Hyvvee kesän jatkaa ja työn illoo.

Terveisin Rauno Haikonen Kuopio

Kaupungin metsien hoito on haastavaa, koska erilaisia mielipiteitä oikeasta suunnasta on lukuisia. Vuosikymmenien aikana on tehty kovasti tutkimustyötä metsien elinvoiman ja kasvukunnon lisäämiseksi tässä maassa. Hyvän metsänhoidon suositukset ovat tärkein ohjenuora metsätalouden harjoittamiselle. Jatkuvalle kasvatuksella on paikkansa mutta se on erityiskohteiden metsätaloutta pienessä mittakaavassa. Virkistysalueiden metsänhoito on osa ihmisten kuvaa metsien hyvästä hoidosta varsinaisissa talousmetsissä ja vaikka avohakkuilla on negatiivinen kaiku nykypäivän puheissa, on se kuitenkin taloudellisesti ajateltuna aika ajoon välttämätön keino uudistamisessa ja hienosti hoidettu taimikko on myös kaunista katseltavaa juuri ensiharvennetun nuoren metsän rinnalla. Hyvin hoidettu talousmetsä on usein kauniimpaa kuin ränsistynyt ja jopa vaarallinen koskematon vanha metsikkö virkistysalueena.

Metsien hoito on mielestäni hyvällä tasolla

Pidetään metsät tehokkaasti tuottamassa ja varataan osa virkistystä varten. Puijolla on tehtävä hakkuita, jottei hyönteistuhot pääse leviämään.

Ensisijaisesti kaupungin metsät tulee hoitaa esimerkillisesti jatkuvalla kasvulla luontoa kunnioittaen, ei hyötyä hakien.

Toivon että Kuopio säilyy puistokaupunkina.

Pohjois-Savon ns metsät ovat jo paljolti puupeltoa, jota ei Keski-Euroopassa edes metsäksi kutsuttaisi.

Olisi hienoa, jos Kuopio voisi profiloitua luonnonarvoiltaan monipuolisena kaupunkina. Siihen liittyy tietysti paljon muutakin kuin metsät. Metsien suhteen toivon, että Kuopiossa olisi runsaasti sellaista metsää, joka ei ole talouskäytössä(kuitenkin retkeily ym. virkistyskäytössä) esim. taukotuvat, tapahtumat ym.

Tilanne ok. Suojelumetsiä lisää. Kysely oli tehty poikkeuksellisen huonosti ja johdattelevasti. Suorastaan loukkaavaa esittää ensi oma näkemys faktana ja sitten kysyä, onhan se asia varmasti näin. Törkeää!!!

Puijo ja Neulamäen luonnonsuojelu-alue on ylpeys Kuopiossa, mitä tulee vaalia

Rauhalahden ja Jynkän metsät ovat olleet minun fyysisen ja psyykkisen palautumiseni lähde jo 25 vuotta. Sienestys, marjastus ja samoilu ovat korvaamattomia. Ja muistakaa jättää myös maapuita lahottajien elinpaikoiksi.

Kaupunkialueella puuston ja risukon harvennus lisää viihtyvyyttä ja valoisuutta. On myös hyvä kun esim Puijolla on avattu paikoin maisemaa.

Luontoarvot ja virkiskäyttö olelliset, näillä Kuopio voi erottua ja toimia mallina.

Kyselyssä ei kysytty kaupunkimetsistä, taajamista tai asuinalueiden lähimetsistä. Eikö tässä ohjelmassa tulisi ottaa kantaa myös niihin, jotta me asukkaat tietäisimme miten kaupunki huolehtii lähimetsistä, paitsi isommista virkistysalueista myös niistä pienistä lähimetsiköistä, jotka ovat asutuksen ja taajamien keskellä, koulujen ja päiväkotien lähiympäristössä ja koulumatkojen varrella. Esimerkiksi kaupunkiluonnon ja -metsiköiden osalta joku tieto?

On surullista, kuinka vähän Kuopion kaupunki arvostaa metsiään metsien itsensä vuoksi. Metsäs nähdään vain rahantekokeinona. Tämän kyselyn kysymyksenasettelu viittaa tähän.

Kaupungin metsät tulisi jättää luonnontilaan. Toki metsäalueiden reunoja ja asuinalueille ulottuvia osia tulee hoitaa riskien ennaltaehkäisemiseksi. Paljon oli puhetta metsien hoidosta, mutta miksi silti Puijon metsissä liikuntapolkujen ja Puijon tornille vievän tien varressa on useita kymmeniä kaatuneita puita ihan tien laidassa, eikä niitä ole korjattu pois?

Vanhaa metsää tulee suojella, ryteiköt eivät ole pahasta kuin pelkästään rahan kiilto silmissä kulkevan metsän omistajan mielestä

Puijolla suojelualueiden ulkopuoliset metsät harvennushakattava, jotta edes siellä puusto uusiutuisi.

kaupungilla/ostopalveluna riittävästi henkilöstöä metsätöihin

Aina teidän kyselyt on johdattelevia ja omituisia, sekä harhauttavia. Kyllä teidän intressit tiedetään. Hyi minkälaista väkeä pitää verorahoilla elättää.

Virkistyskäyttöä pitäisi saada laajemmalle alueelle kaupungin maille. Nyt se kohdistuu itäisen suomen arvokkaimpiin kuuluviin lehtoihin. Kuopiossa ei nähdä lehtoa puilta - lehtojen arvon tajuaa vasta kun poistuu Kuopiosta. Tämä erityisvastuu on otettava huomioon paitsi metsien käytössä, myös virkistyskäytössä ja kaavoituksessa.

Monimuotoisuus voidaan turvata ilman laajamittaisia suojeluita. Laaja-alaiset suojelualueet ovat tuhoriski ja kaiken lisäksi ikvän näköisiä ja vaikeakulkuisia.

Toivon hoidettavan viisaasti ,ei talousahneesti

Toivoisin, että keskustasta kävelymatkan päässä olevat metsäalueet pysyisivät, eikä niitä rakennettaisi pois.

Harmissani olen huomannut kuinka puurivit toisensa jälkeen ovat saaneet poistua katujen varsilta, ihmisten tieltä kiihtyvällä vauhdilla.

Oli kiva kulkea lasten kanssa kaupunkiin Neulamäestä Särkkärin rauhallisen rantatien kautta ennen kun rekkatie tuli. Sitäkin aluetta alettiin raivata kun linnut olisivat pesinnän aloittaneet. Eipä enää sen koommin satakielen laulua kuulunut. Toinenkin autotie sillä suunnalla tarvitsi volyymia joten luontoalue pieneni ennestään ja melu lisääntyi. (Siitä vielä enemmän aikaa kun alueen lähellä oli sammakoita, paljonkin. Piti pimeään aikaan varoa ettei päälle astu! Enää ei sitä vaaraa.)

Myöskin Savilahden reitti huonontunut pitkin vuosia liikennemäärien lisääntyessä. Puiden kynintä vei melu- ja aurinkosuojaa hyötyliikkujilta. Sekä rapa lenti moottoritieltä kävelijöiden päälle Prismalta kaupunkiin kuljettaessa kun moottoritien varret raivattiin kävelytien vierestä. Myös melu oli niin kova ettei puhelimesta voinut puhua kun ei kuullut. (Raivaukset on hyvä tehdä hirvivaara-alueilla ja näkyvyyden takia useilta teitten varsilta mutta joissakin kohdissa kevyen liikenteen väylä käyttäjineenkin olisi syytä huomioida ja taimikot jättää suojaksi.) Pahalta tuntui jo aiempänä vuonna nähdä lintupoikasparvi hätääntyneenä Neulamäentien/Savilahdentien sillan kohdalla ainoassa pensaassa pyrähtelemässä Savilahdentien yllä melkein autoihin törmäten. Muut puut (missä myös tikan näimme) oli hävitetty urakalla ja myös "hyppykalliot".

Mutta nämä ovat vain muistoja ja pieniä huomioita joita ei autolla liikkussa huomaisi.

Ei ole nykyaikaa pitää löysäkäynnillä maa-aluetta keskeisellä paikalla vaikkapa auringonkukkapeltona kuten vielä hetki sitten oli mahdollista. (Silmilleni isompi ilo kuin betoni/asfaltti.) Varmaankin ihana levähdyspaikka/retkipaikkakeidaskin häviää yliopiston rannan läheltä pois uudistusten edetessä.

Toivottavasti ei.

Ihmisten pitäisi elää sopusoinnussa luonnon kanssa eikä muokata ympäristöä elinkelvottomaksi kaikelle muulle eliöstölle. Toivon ettei jättirauvauksia tulisi Kuopion metsiin eikä muuallekkaan. Yritän ajatella että mielenkiintoista nähdä mitä uutta tulee tilalle vaikka luontoympäristön katoaminen tuntuukin pahalta. Eihän ihmiset edes selviä ilman luontoa ja se on valitettavasti maapallolla menossa, metsien hävitys, kaikkialla ja kaikkialta.

Asutusalueilla, mm. Taivaanpankolla voisi vielä avata näkymiä, mutta muuten metsiä tulee suojella ja välttää turhia toimenpiteitä monimuotoisuuden turvaamiseksi. Kaupungilla on hyvät mahdollisuudet vaikuttaviin ilmastotekoihin.

Toivon, että Kuopiota kehitetään luonnon ehdoilla, jossa lajirikkaus lisää viihtyisyyttä, eikä muovipuita tarvitse istuttaa eikä joka pengertä muotoilla keinotekoisesti kulmikkaaksi, vaan antaa purojen virrata ja puiden kasvaa kukin omassa mutkassaan. Lajiston suojelu ja virkistys metsien ykköstavoitteeksi. Toki puuta voi hyödyntääkin, mutta ei parhaita maisemapuita. Monet metsälajit tarvitsevat latvuston ja reheviä oksia missä liikkua ja ruokailla.

Puijon ja muut virkistys metsät olisi siivottava kaatuneista ryteiköistä.

Metsät ovat elinehtomme!

Toivoisin, että näin arvokas luonnonvara nähtäisiin laajempaan kokonaisuutena kuin pelkinä puina, eikä vanhoja metsiä pidettäisi kirosanana.

Toivoisin ajattelun muutosta eli Kuopiossa on slogan "Lupa tehdä toisin" ja tämä voisi näkyä siinä, että olisimme edellekävijöitä metsien hoidossa (jatkuvan kasvatuksen periaate laajemmin ja vanhojen metsien sekä luonnonsuojelualueiden määrän kasvatusta --> mitkä mahdollisuudet uudennaiselle työlle ja esim. matkailulle).

Toivoisin, että kuntalaisten metsien virkistyskäyttö otettaisiin paremmin huomioon metsien hoidossa. Kaupunkilaisten virkistysmetsissä ja suosituilla retkeilyalueilla tulisi käsitellä metsää ainoastaan jatkuvankasvatuksen periaatteiden mukaisesti ja avohakkuista tulisi luopua. Metsien monimuotoisuutta tulisi lisätä siten, että metsissä olisi eri ikäistä puustoa ja myös hyvin vanhoja puita tulisi säästää. Metsien lajirunsautta ja lahoppun määrää tulisi lisätä. Lintujen pesimäkaudella ei saisi tehdä minkäänlaisia metsänhoitotöitä. Luonnonsuojelualueiden määrää tulisi lisätä, metsä luonnon turvaamiseksi.

Suurien avohakkuiden yli 2 ha välttäminen on tärkeintä. Metsäluonnon monimuotoisuuden säilyttäminen kaikin mahdollisin keinoin. Raha edellä ei mennä, vaan luonnon, ilmaston ja virkistyskäytön ehdoilla. Metsien liiallista siistimistä tulee välttää ja jättää riistatiheikoita ja käsittelemättömiä kohtia esim. korvet talousmetsissäkin.

Jos mahdollista, niin luonnonniittyjä voisi suosia ja jopa niittyjä hoitavia eläimiä olisi hyvä saada, ettei vanhat hakaympäristöt kokonaan katoa. Suomenluontoon kuuluvia niitty- ja pörriäiskasveja tulisi kylvää ja istuttaa nurmialueiden sijaan /tilalle.

Jokaisella asuinalueella tulisi säilyttää puistometsää mahdollisimman laajasti ja ohjata tätä kaavoituksella. Mahdollisia kosteikkoalueita tulisi lisätä/kunnostaa, jos sopivia alueita löytyy.

Metsät ovat tärkeitä ja Kuopiossa niitä on. Tärkeä asia mielestäni on, ettei metsistä tule tilkkutäkkiä, vaan on myös laajoja metsäalueita. Asuinalueiden läheisyydessä voi olla pienempiäkin metsäpaloja. Ikimetsän kasvatusta on myös tärkeää, että on metsiä, joille ei tehdä mitään.

Toivon että Metso-suojeluohjelmaan otetaan kaupungin vanhoja metsiä paljon nykyistä enemmän.

On sanottavaa kaupunginmetsänhoitaja Jauhaisesta:

Näidenkin kysymystensä esittelytekstit ovat RÄIKEÄN JOHDATTELEVIA ja VÄÄRISTELEVIÄ.

Esim. sairaanhoitajien palkkoihin kaunistelevasti vetoamisen sijasta olisi ollut rehellistä ja osuvampaa ilmoittaa, montako metriä puunmyyntituloilla olisi saatu lisämittaa vaikkapa Maljalahden yli 9 MILJOONAN EURON betonikolhoon ylimitoitettuun aallomurtajahankkeeseen – tai muuhun kaupungin MÄSSÄILYRAKENTAMISEEN.

Puijon alue on niin tärkeä, että sitä ei pitäisi enää pienentää rakentamalla. Jos asuntotuotannossa on kovia paineita, niin koluaisiin ensin lukuiset vanhentuneet teollisuusalueet ja joko niitä tiivistämällä, häviöittämällä tai monimuotoisesti asumista ja yrittämistä yhdistämällä rakentaisiin lisää asuinalueita.

Pidetään Kuopio vihreänä!

Kaupungin omistamalla metsillä tulee olla ensisijaisesti luontoarvo, eikä missään tapauksessa tulotustavoitetta.

Metsiä pitäisi suojella ja hakkuita vähentää. Puheet ja ihanteet hiilinieluista eivät saa muodostua tekosyyksi tuhota vanhaa metsää ja pahimmillaan lisätä hakkuita. Metsä ei ole vain hiilinielu, vaan biodiversiteetin ja ekologian kannalta tärkeä toiminnallinen kokonaisuus.

Odotan, että kaupunki ottaa käyttöön jatkuvan kasvatuksen menetelmät kaikilla metsätalousalueillaan.

Odotan myös, että kaupunkiluonnon hoidossa yhdistyy viihtyvyyden kanssa monimuotoisuus.

Tämän lisäksi odotan, että kaupungin vanhat metsät säästetään uudistuksilta ja luonnonsuojelualueita vahvistetaan lisäyksillä.

Puita kaadetaan ihan liikaa samalta alueelta. Metsä katoaa ja jää vain muutamia puita. Puiden kaadossa pitäisi kulkea hoitonäkökulma edellä eikä raha, niin kuin nyt selkeästi mennään.

Neulaniemi säästettävä

Maaseutualueille olisi syytä laittaa ulkoilualueita enemmän, nyt ovat keskittyneet joihinkin tiettyihin paikkoihin. Nyt kartassa näkyvät maankäytön muutosalueet ovat keskittyneet tietyille alueille missä ei ole ollenkaan(!) maaseudun ulkoilualueita.

Taustadatasta; luonnon monimuotoisuuden arviointi vaikuttaa olevan täyttä arpapeliä, tähän olisi varmasti syytä panostaa! Suora lainaus: "Vanhan inventointitiedon takia monimuotoisuuskohteita ei voida tässä toteutuksessa tarkastella luotettavasti muun muassa metsissä tapahtuneiden toimenpiteiden vuoksi."

Nyt meneillään olevan mesäsuunnitelman päivitys on tehty puhtaasti virkamiestyönä. Vuoden 2001-2010 metsäsuunnitelman päivitys tehtiin kaupunginjohtajan aloitteesta, siihen kutsuttiin mukaan työtä valvomaan seurantaryhmä, johon kutsuttiin jäseniä eri metsiä käyttävistä intressipiireistä (liikunta, retkeily, luonnonsuojelu ym.). Suunnitelmassa esiteltiin myös paikkaan sidottua metsätietoa (metsäkuviot, puuston rakenne, ikä, määrä ym), jolloin kuntalaisille saatiin konkreettista tietoa siitä, mitä heidän koti-, retkeily- ja marjastusmetsissään oli tarkoitus tehdä. Näin syntyi suunnitelma, jossa kuntalaisilla oli myös vaikutusmahdollisuus metsänkäyttöön vielä suunnitelmaa toteutettaessa.

Nyt tekeillä olevan suunnitelman tarkoitus on varsin epämääräinen: " Strategisen metsäsuunnitelman päivittämisen pääasiallisena tarkoituksena on herättää keskustelua metsien tilasta ja käyttömahdollisuuksista sekä tuoda konkreettisia vaihtoehtoja ja laskelmia päätöksenteon tueksi."

Kuntalaisten vaikutusmahdollisuus jää vain kaksiviikkoisen kuulemisen varaan, jossa tämä ohjaava ja asenteellinen kysely on keskeinen. Edelleen suunnitelman ohjaavuus metsien käsittelyyn jää varsin epämääräiseksi ja antaa toteuttajalle avoimen valtakirjan "Metsän kasvatusmenetelmä kussakin käytännön tilanteessa tulee valita jatkossakin metsikkökohteen tilan, soveltuvuuden ja erityispiirteiden ehdoilla."

Esitetty laskenta-alueiden käyttöön ja niiden erityispiirteisiin perustuva aluejako on varsin epätarkka ja puutteellinen ainakin voimakkaampaan maankäyttöön kaavailtujen talousmetsiksi luokiteltujen alueiden osalta. Näyttää siltä, että talousmetsäkäyttöä on painotettu varsinkin äskettäin kuntaliitosten mukana kaupungin omaisuudeksi tullessiin metsiin. Onko näistä metsistä riittävästi tietoa, jotta nin voidaan menetellä? Pelkän karttatarkastelun perusteella talousmetsiksi on luokiteltu varsin runsaspuustoisia METSO-luokitteluun sopivia kohteita. Onko näiden metsien virkistyskäyttö ja sen tulevat mahdollisuudet, kun

keskuspaikka on Kuopio osattu arvioida? Talousmetsissä rannoille, tai niiden läheisyyteen sijoitettavia alueita näyttää olevan ainakin seuraavilla alueilla: Ritoniemen tyvi, Mustinlahti, Puutossalmi, Sotkanniemi, Ptkälahti, Jänneniemi, Suur-Pieksä, Suur-Säyneinen. Järvenrannoilla on virkistyskäytön lisäksi myös suuri maisemallinen merkitys.

Myös tämä virkamiestyönä tehty aluejako olisi pitänyt saattaa kuntalaisten arvioitavaksi.

Suunnitelman tekeminen 50 vuoden aikajänteellä on käsittämätöntä varsinkin nyt, kun ilmastomuutoksen riskit ovat kaikkien tiedossa. Viime kädessä ilmasto on se määräävä tekijä, millaiseksi luonto meidän ympärillämme ja siis myös metsissämme ja kehittyy. Tähän on meidän kaikkien, myös metsien käytön sopeuduttava. Paraskin ennakoiva tieto muutoksesta on epätäydellistä ja ristiriitaista, näin ollen tähän tietoon perustuvaa metsäsuunnitelmaa ei voi tehdä.

Kuopion strategian mukaan kaupungin arvoina ovat mm. avoimuus ja yhdessä tekeminen. Kuitenkin kaupungin mittavan metsäomaisuuden hoito on viimeisen kymmenen vuoden ajan ollut erittäin virkamieslähtöistä. Voimassa olevaa metsäsuunnitelmaa ei ole ollut lainkaan. Samalla kaupungin metsistä ei ole ollut tietoa saatavilla siten, että kuntalainen tai edes luottamusmies voisi muodostaa niiden hoidosta kokonaiskuvaa. Tieto on valtaa, sanotaan. Tällä hetkellä metsäsuunnitelmaa uudistetaan, mutta ohjausryhmään valittiin jäseniä vain kaupungin omista virkamiehistä - ei lainkaan kaupungin metsien käyttäjistä tai ympäristön yleistä etua ajavista yhdistyksistä (urheiluseurat, asukastoimijat, luonnonsuojeluyhdistykset). Vaikuttaa siltä, että osallistava toimintatapakulttuuri on organisaatiolle vieras.

Viime talvena Kuopio on hakannut luontoarvoiltaan suojeluun kelpaavaa arvokasta metsää Karttulassa, eikä tästä ole tiedotettu missään, eikä asiaa ole voinut kommentoida missään. Ko. hakkuut eivät ole perustuneet mihinkään julkisesti nähtävillä olevaan suunnitelmaan. Tällaisen toiminnan perusteella vaikuttaa siltä, että Kuopion alueen luontoarvoja ei kyetä tunnistamaan organisaatiossa riittävällä tavalla tällä hetkellä. Ei herätä luottamusta, jos sanotaan, että luonnon monimuotoisuus huomioidaan käytännön tasolla hakkuiden suunnitteluvaiheessa, mikäli lopputulos on tämä. Strategiatasolla kuitenkin visioidaan, että Kuopio on tunnettu luontoarvoistaan. Resurssivissausohjelmankin yksi tavoite vuodelle 2030 on, että "Luonnon monimuotoisuuden ja monipuolisuuden säilyttäminen ja lisääminen on arkipäivää kaikessa suunnittelussa ja rakentamisessa."

Toivon, että päätöksenteon avoimuuden ja metsien monimuotoisuuden huomioimisen osalta päästään kaupungissa sanoista tekoihin. Päätöksentekijöille tulisi tuoda päätöksentekoa varten keskeinen informaatio helposti ymmärrettävään muotoon. Keskeistä tietoa voisi tarjota esim. kartta, jossa näkyy kaupungin kaikkien metsien ikärakenne visualisoituna. Jatkossa kaikista tulevista hakkuista tulisi avoimesti tiedottaa.

Metsäsuunnitelmassa tulisi selkeästi linjata eri tyyppisten metsäosa-alueiden hoitoperiaatteet, mutta ensin tulisi sopia yhdessä siitä, että millaisia osa-alueita kaupungin metsät muodostavat, ja mitkä alueet kuuluvat mihin osa-alueeseen. Kaikista epäselvin tilanne on kenties "maankäytön muutosalueet"-osa-alueella. Ennen kaavoitusprosessia ei näitä metsiä lähtökohtaisesti tulisi hakata, ja kyseinen luokka on tämän vuoksi melko keinotekoinen. On vaarana, että tulevaisuudessa mahdollisesti kaupunkirakenteen sisälle jääviä viheralueita hakataan suunnittelematta, jolloin niiden virkistyskäyttö- ja luontoarvoja on heikennetty ennen kuin alueen varsinaisen käyttötarkoituksen on edes selvillä.

Kuopiossa on outo siivousvimma luontoa kohtaan. Ikäänkuin luonnollinen luonto pitäisi jotenkin siivota ihmisen olohuoneeksi. Esim. Moottoritien varsien puiden ja pensaiden raivaus lisäsi selvästi meluhaittoja Männistön-Itkonniemen alueella, jossa itse asun. Onneksi alueen uudis- ja korjausrakentamisessa on säästetty vanhoja puita ja puistoja. Siitä iso kiitos!

Lähimetsät ovat hyvin tärkeitä kaupunkilaisille, joten niiden käsittelyn pitää olla kevyttä ja varmistaa, ettei lähimetsät katoa missään tapauksessa.

Tarkalleen en tiedä, missä ja minkä verran kaupungilla metsiä on, mutta harrastan luonnossa liikkumista ja sieltä sienien sekä marjojen keräilyä ja kyllä se hakkuuaukion näkeminen masentaa, olipa kenen metsässä hyvänsä. Metsiä voisi ehkä vuokrata esimerkiksi metsästyseurojen käyttöön ja kenties tulevaisuudessa johonkin muuhunkin virkistyskäyttöön? Mistä sen tietää, mitä villityksiä vielä keksitään, kun ihmiset heräilee siihen, että meillä on melko hienoa luontoa tässä ihan iärellään. Se on kuitenkin varmaa, että hakkuuaukiolla ei kukaan harrastele mitään vuosikymmeniin.

Pidetään metsät tehokkaasti tuottamassa ja varataan osa virkistystä varten. Pujolla on tehtävä hakkuita, jottei hyönteistuhot pääse leviämään.

Metsiä on hyödynnettävä taloudellisesti.

Metsät ovat meidän kaikkien asukkaiden kannalta tärkeitä sekä välittömässä asuinympäristössämme että kauempana. Metsistä saamme kestäväällä tavalla säännöllisiä tuloja kaupungin erilaisten toimintojen ja palveluiden tukemiseen. Mitä lähempänä metsät ovat omaa lähiympäristöämme ja elinpiiriämme mm. luonnossa liikkumisen ja virkistäytymisen kannalta, sitä enemmän niiden hoito kiinnostaa jopa yksittäisten puiden osalta. Asukkaiden mielipiteiden ja toiveiden kuunteleminen herkällä korvalla ja eri tavoin on tärkeää pitkäjänteisen metsäsuunnitelman rakentamisessa. Luottamushenkilöt, jotka jälleen pian valitaan tehtäviinsä ovat tärkeitä asukkaiden mielipiteiden tietoon saattamisessa.

Vanha puusto ja metsät ovat hienoja paikkoja virkistyä Kuopion luonnossa.

Luonnon, vesistön ja vanhojen metsien suojelun pitäisi olla ykkösprioriteetti.

-Tällä hetkellä, toukokuun lopussa, ihmettelen parhaillaan käynnissä olevia hakkuita. Metsissä on eläinten ja lintujen pesimäaika parhaimmillaan ja koneet jyskäävät puita nurin. Tällaisesta metsänhoidosta lärsii luonto vahvasti.

-On tärkeä kiinnittää huomio myös muiden metsänomistajien hakkuisiin ympärillä ja nähtävä Kuopion metsäluonnon tilanne kokonaisuudessaan.

-Vanha, monimuotoinen metsäluonto on tärkeä tavoite!

Kuopion keskustan tuntumassa on ihania metsäalueita, joissa kevään ihme on juuri nyt aistittavissa: Huuha, Puijo, Särkiniemi, Katiskaniemi, Neulamäki ja -niemi ja Itkonniemen ja Saaristokaupungin metsäalueet. Ne ja järvet tekevät Kuopiosta ihastuttavan kaupungin elää ja asua. Moottoritien ääni kantautuu aika kovasti metsäalueille, etenkin Puijolle ja Huuhalle (myös Tasavallankatu). Sen vaimentaminen kannattaisi huomioida virkistysaluesuunnittelussa.

Kaupunkimetsän arvo tulee suoria euroja epäsuoremmin kaupunkilaisten hyvinvointina. Sen taloudellinen arvo ei ole suoraan laskettavissa, mutta arvo sillä on. Tutkitusti lyhytkin oleilu metsässä vähentää stressiä ja parantaa mielenterveyttä. Liikunta luonnossa lisää myös fyysistä terveyttä. Taloudellinen arvo tulee siitä että kuntalaisten parantunut hyvinvointi vähentää sosiaali- ja terveyspalveluiden kuormaa.

Kuopiolla on erinomainen mahdollisuus säästää vanhoja metsiä. Kaupungin imago, vetovoimaisuus ja kaupunkilaisten hyvinvointi hyötyvät. Luontokadon ehkäiseminen ja ilmastonmuutokseen varautuminen ovat lähitulevaisuuden megatrendejä. Kuopion tulisi ottaa tässä johtava rooli.

Kaupungin metsillä on tärkeä arvo viihtyvyyden ja virkistystyksen kannalta. Sekä monimuotoisuuden. Kannattaisi enemmän panostaa näihin ja olla edellä kävijänä. Tämä myös houkuttelee enemmän asukkaita Kuopioon.

Hoitoa virkistyskäytön kannalta

Kaupungin metsäsuunnitelmassa tulisi huomioida myös muut kuin taloudelliset tavoitteet ja osallistaa sen laatimiseen eri sidosryhmiä. Ei ole tätä päivää jättää luonnon monimuotoisuus ja virkistyskäyttö lähes kokonaan huomioimatta kaupungin metsäsuunnitelmassa. Pelkkä lehtipuiden määrä ei riitä monimuotoisuuden mittariksi, ja niin kuin laskelmissa todetaan, kaupungin metsien inventointitieto on vanhaa, eikä lahopuun määrästä ole tietoa. Lupaus ja suunnitelma lahopuun määrän inventoinnista kaupungin metsissä olisi ollut edes jotain.

Tämä kysely on myös ollut ala-arvoinen johdattelevine kysymyksineen. Jos haluatte manipuloida ihmisiä vastaamaan tietyllä tavalla, hommatkaa seuraavan kerran taitavampi kysymystenlaatija, nyt johdattelu oli todella mautonta ja läpinäkyvää.

Taajamametsistä ja teiden varsilta pitäisi kaataa pois ns. ryteiköt ja kaadetut puut viedä pois eikä jättää teiden varsille, joka antaa erittäin huonon kuvan kaupungista, siis nämä sinne jätetyt kaadetut puut.

Omalla asuinalueellani on harvennettu mm. lähirantojen metsiä. Muutos on erittäin tervetullut, valoa pääsee enemmän alas asti, pajukot/ryteiköt ovat turhia ja toki metsänhoidosta saatava mahdollinen tukkipuun / kuitupuun myyntituotto on hyvä juttu.

Prioriteettina tulisi olla metsien hoidon toteuttaminen ensisijaisesti luonnon monimuotoisuuden ja virkistyskäytön ehdoilla.

Tämä kysely oli hyvin kyseenalainen. Haluttuihin vastauksiin pyrittiin ohjaamaan. Säilyttäkää metsiä, vanhoja metsiä.

Puustoa tulee lisätä ei vähentää.

Metsät ovat "kaikki vaikuttaa kaikkeen" toimivia monimuotoisia ekosysteemejä. Näissä kaupungin linjauksissa ainakin näiden väittämien perusteella metsät ovat pelkästään puukuutioita ja erikoista sinänsä metsiä verrataan hoitohenkilöihin ja henkilöautojen ajokilometreihin.

Suomi elää metsästä-slogan ilmestyy aika ajoin talouskeskusteluun puolustamaan metsien tehokäyttöä. Minun käsitykseni on, että metsät pitää nähdä paljon monipuolisemmin. Varsinkin kaupunkikunnilta pitää voida odottaa ja vaatia tätä monipuolisen näkemisen ja tekemisen "otetta". Kuopio on kuntana varsin laaja ja tästä johtuen metsän erilaiset käyttötavat ja -tarpeet vaihtelevat alueen sisällä. Kuntalaisia soisin kuultavan myös metsien käyttöä koskien. Kaupungin metsät ovat yhteistä omaisuutta, joten ei ole ihan sama, miten kunnan virkakoneisto valtuutettujen hyväksynnällä tätä kunnallisvarantoa päättää käyttöä.

Huoli kaikkein upeimpien metsäkohteiden ja luonnonrantojen tuhoamisesta rakentamisella on akuutti. Itkonniemi ja rantapolut entisen Kevaman ja jo murjotun Itkonniemen puutarha-alueen kulmalta Vesilaitokselle ja Honkalahden uimarannan ohitse Purjehtijoiden satmaan ja edelleen lihakunnalle on niin hieno alue, että se tulisi säilyttää jo kulttuurihistoriallistenkin arvojensa takia luonnontilaisena virkistysalueena, jossa luonnon rannat ja metsä sekä ksoteikot säilyvät. Siltaa Vaajasaloone i tule rakentaa, koska se tuhoaisi hiljaisuuden, jota nyt voi kokea Itkonniemen itäpuolella soudellessa. Taivaanpankko, Niuvan metsän ja Julkulanniemen venesataman väliin jäävä puro kosteikkoineen on yhtä lailla arvokas ja uoea kohde. Kun tämänkaltaiset upeat luonnon monimuotoisuuden helmet tuhotaan Kuopiosta rakentamalla, koko kaupungin viihtyvyys katoaa. Metsä estää myös moottoritien ja liikenteen hälyä. Puijo on arvokas vanhoine metsineen eikä sitäkään tule uhrata. Luonnon, veden ja ilman puhtauden tulisi olla Hyvän elämän kaupungin peruskivijalka, joka on tällä hetkellä olemassa. Sitä ei saa tuhota!

Luonnonmonimuotoisuuden kato on ilmastonmuutoksen ohella aikamme suurimpia uhkia ja Kuopion tulisi toimia edelläkävijänä.

Ps. Kysymykset ovat liian johdattelevia ja monitulkintaisia. Miksiköhän?

Luonnonmonimuotoisuuden kato on ilmastonmuutoksen ohella aikamme suurimpia uhkia ja Kuopion tulisi toimia edelläkävijänä.

Ps. Kysymykset ovat liian johdattelevia ja monitulkintaisia. Miksiköhän?

Toivon että metsät säilyvät kaupunkilaisten virkistysalueina kuten tähänkin saakka, eikä näitä alueita tarvella liiallisella rakentamisella tai hakkuilla. Lähiluonnolla on suuri merkitys kaupunkilaisten hyvinvoinnille ja puhdas luonto ja vesistö ovat yksi tärkeimmistä vetovoimatekijöistä sekä nykyisille asukkailla että kaupunkiin muuttoa harkitseville.